

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1543, 19 Οκτώβρη 2022

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΕΛΛΑΔΑ-ΓΑΛΛΙΑ
Παλεύουμε
για εργατική
δημοκρατία

Η Άποψή μας
στη σελίδα 3

Ενάντια στην εγκληματική
κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

12/10, Οι εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς διαδηλώνουν ενάντια
στην επίσκεψη του Πλεύρη στο νοσοκομείο. Φωτό: Λένα Βερδέ

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11, 12, 13

ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑ

Μέχρι τη νίκη

Εκδήλωση του ΣΕΚ στη Θεσσαλονίκη με τίτλο «Η πάλη για τη δημοκρατία, το εργατικό κίνημα και η Αριστερά» πραγματοποιήθηκε στις 16/10 στην ΕΔΟΘ. Ομιλητές ήταν ο Γιώργος Λιάκας, γραμματέας του σωματείου εργαζομένων στη Μαλαματίνα και ο Τάσος Αναστασιάδης, υπεύθυνος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης.

Τη μάχη που δίνουν ενάντια στις απολύσεις στη Μαλαματίνα με απεργία διαρκείας περιέγραψε ο Γ. Λιάκας, τονίζοντας, ανάμεσα σε άλλα, ότι: «Στις 31 Αυγούστου, παρουσία εισαγγελέα, έδωσαν την άδεια στα ΜΑΤ για να μας χτυπήσουν. Για μένα αυτή είναι ίσως η πιο τραγική στιγμή της νεότερης Θεσσαλονίκης. Κλούβες των ΜΑΤ, ΟΠΚΕ και ασφαλίτες κυκλοφορούν άνετα καθημερινά στους χώρους του εργοστασίου που για 30 και 35 χρόνια εμείς οι εργαζόμενοι εκεί έχουμε φτύσει αίμα... Έχουμε κινηθεί και με την Επιθεώρηση Εργασίας η οποία μας παραπέμπει πότε στα δικαστήρια, πότε να τα βρούμε μεταξύ μας. Δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοσύνη. Από τη μία κρίνουν ότι είναι παράνομες οι απολύσεις, από την άλλη ότι έχουν γίνει με νόμιμο τρόπο. Δεν στέκει μια τέτοια απόφαση. Το παιχνίδι για το αν θα ξαναμπούμε στη δουλειά θα κριθεί είναι έξω από το εργοστάσιο με τη μαζικότητα που έχουμε, με τη στήριξη όλων των αλληλέγγυων. Ο κόσμος είναι πιο πιεσμένος, αλλά και ώριμος τώρα».

Έγινε πλούσια και πολύτιμη συζήτηση που συμπληρώθηκε με παρεμβάσεις από μια σειρά από εργατικούς χώρους, ενόψει των μεγάλων απεργιακών μαχών, στα νοσοκομεία την Πέμπτη 20/10 και πανεργατικά στις 9/11, βάζοντας στο κέντρο τη συζήτηση για τη δημοκρατία και την προοπτική της εργατικής τάξης.

Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων

Κάτω τα χέρια

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στο νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 18/10 μετά από κάλεσμα του Συλλόγου Υπαλλήλων Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων. Σύμφωνα με τον Σύλλογο, με το ν/σ «η κυβέρνηση επιχειρεί να δεσμεύσει την κινητή και ακίνητη περιουσία του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων. Περιουσία η οποία έχει αποκτηθεί αποκλειστικά από κληροδοτήματα (διαθήκες) και από τις καταθέσεις των μετόχων (δημοσίων υπαλλήλων)».

Η ακίνητη περιουσία του ΜΤΠΥ περιλαμβάνει ένα οικόπεδο και δέκα κτίρια, από τα οποία τα μισά είναι διατηρητέα ιστορικά και αποφέρουν 5,2 εκατομ. ευρώ ετήσια έσοδα. Η διαχείρισή τους από Ανώνυμη Εταιρία, που θα έχει και δικαίωμα εκποίησης της περιουσίας, αποκλείει ουσιαστικά τους εργαζόμενους από τις αποφάσεις που θα παίρνονται, νομοθετώντας θέση Διοικητή με ανήκουστες υπερεξουσίες, που μπορεί να αποφασίσει για τα πάντα.

«Δεν βρέθηκε ούτε ένας στη γενική συνέλευση που κάναμε, εργαζόμενοι ή συνταξιούχοι, να υπερασπιστεί αυτό το νομοσχέδιο», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Δώρα Θεοδωροπούλου**, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Υπαλλήλων ΜΤΠΥ και αναπληρώτρια γραμματέας της Ομοσπονδίας των Συλλόγων Εργαζομένων του Υπ. Εργασίας. «Το Μετοχικό Ταμείο αφορά σε 600.000 οικογένειες, όλους τους μόνιμους υπαλλήλους του Δημοσίου -εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων- και τους συνταξιούχους. Μιλάμε για κτίρια φιλέτα που θέλουν να τα δώσουν στους ξενοδόχους και να μεταφέρουν τα υπουργεία στην ΠΥΡΚΑΛ. Η θέση για τον νέο Διοικητή έχει τη μόνη προϋπόθεση να είναι ΠΕ, αλλά ο μισθός του αναμένεται να είναι πολλές χιλιάδες ευρώ, όπως έχουν κάνει στον ΕΦΚΑ και παντού. Ουσιαστικά θα είναι ένας εγκαθέτος του υπουργείου. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από τις διαπραγματεύσεις με τον Χατζηδάκη. Αυτό που θα βάλει την πίεση είναι οι κινητοποιήσεις μας».

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Μια πρώτη νίκη

Με μεγάλη συμμετοχή και με μία πρώτη νίκη πραγματοποιήθηκε η στάση εργασίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ για τους εργαζόμενους στους Παιδικούς Σταθμούς στις 13/10. Την ίδια μέρα στη μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από τα γραφεία του Εθνικού Συμβουλίου Προσχολικής Αγωγής, εκατοντάδες ήταν οι εργαζόμενοι/οι, στη συντριπτική πλειοψηφία γυναίκες, που βρέθηκαν με τα πανό των σωματείων τους και με αυτοσχέδια πολύχρωμα χαρτόνια με συνθήματα. Διεκδικούσαν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

Κάτω από την πίεση της απεργιακής συγκέντρωσης, αποσύρθηκε τελικά η διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών από θέμα συζήτησης του Εθνικού Συμβουλίου Προσχολικής Αγωγής. Έτσι μπήκε ακόμα ένα εμπόδιο στο αντεγκπαιδευτικό πρόγραμμα «Κυψέλη» που θέλει να φορτώσει στις πλάτες των ήδη στελεχωμένων παιδικών σταθμών ακόμα περισσότερη βάρη.

«Στους παιδικούς σταθμούς επικρατούν η έντονη εντατικοποίηση και οι ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας», επισημαίνει η **Δήμητρα**, συμβασιούχος εργαζομένη. «Μας εξαντλούν αυτοί οι ρυθμοί, χρειάζεται άμεσα να γίνουν προσλήψεις και να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι, που αυτή τη στιγμή είμαστε περισσότεροι και από τους μόνιμους».

«Τα προνήπια και τα νήπια πέρασαν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, χωρίς τις κατάλληλες υποδομές, και έτσι στους Παιδικούς Σταθμούς έμειναν τα παιδιά μικρότερης ηλικίας που έχουν και μεγαλύτερες απαιτήσεις, με τμήματα να έχουν ακό-

μα και 25 παιδιά», τόνισε η **Πελαγία Μπίκα**, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων δήμου Βύρωνα. «Εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ιδιωτών. Πάλι και φέτος πάνω από 80.000 αποκλείστηκαν από τους δημοτικούς Παιδικούς Σταθμούς και οι γονείς αναγκάζονται να δίνουν ένα σωρό λεφτά στους ιδιωτικούς. Αυξήσεις έχουμε να πάρουμε από το 2012, ενώ έχουν κοπεί δώρα, επιδόματα, τα πάντα».

Αντιπαιδαγωγικό

«Το 12ωρο ωράριο που θέλουν να περάσουν είναι δυσβάσταχτο για τους εργαζόμενους και αντιπαιδαγωγικό για τα παιδιά», υπογράμμισε η **Ελένη Τσαγανού**, βρεφονηπιοκόμος στον Δήμο Νίκαιας-Ρέντη. «Ένα παιδί δεν μπορεί να είναι τόσες ώρες κλεισμένο στους τέσσερις τοίχους του Παιδικού Σταθμού που δεν έχει τις υποδομές για να υποστηρίξει τη δημιουργική απασχόληση που έχει ανάγκη. Είναι απαραίτητες αυτές οι δομές για να κρατούν τα παιδιά των εργαζομένων τις ώρες που δουλεύουν, να τους προσφέρουν την κοινωνικοποίηση που

έχουν ανάγκη. Τα παιδιά σε αυτή την ηλικία πρέπει να αναπτύξουν τη φαντασία τους και χρειάζονται ελεύθερο χώρο, χρόνο και πολύ παιχνίδι. Χρειάζεται αναβάθμιση των υποδομών για να γίνει αυτό, δεν αρκεί η καλή διάθεση των εργαζομένων. Χρειάζονται επίσης πολλοί περισσότεροι παιδαγωγοί για να μπορούν να ασχοληθούν και με κάθε παιδί ξεχωριστά. Έχουν βάλει τους εργαζόμενους -γονείς των παιδιών- να δουλεύουν από την ανατολή ως τη δύση του ήλιου και γι' αυτό πιέζουν να λειτουργούν οι σταθμοί τις αντίστοιχες ώρες.

Στον δήμο της Νίκαιας έγινε μαζική εκλογοαπολογιστική συνέλευση σήμερα το πρωί (13/10), όπου μοιράσαμε την προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης για την Πανεργατική Απεργία 9/11. Για να δουλεύουμε σε ανθρώπινες συνθήκες, με θωρο, με μισθούς για να ζούμε αξιοπρεπώς. Μπορούμε να κάνουμε το μεγάλο βήμα για να ανατρέψουμε όλες τις αντεργατικές επιθέσεις και την ίδια την κυβέρνηση του Μητσοτάκη».

Μάνος Νικολάου

COSCO Συνέλευση 29/10

Σε νέα συνέλευση καλεί η ΕΝΕΔΕΠ, το σωματείο των λιμενεργατών της COSCO, το **Σάββατο 29/10 στις 2μμ στο ΣΕΜΠΟ**, καθώς αυτή που καλέστηκε το περασμένο Σάββατο αναβλήθηκε λόγω έκτακτων καιρικών συνθηκών.

Η εργοδοσία προσπαθεί να πάρει πίσω τις κατακτήσεις που κερδήθηκαν με τις δυναμικές απεργίες διαρκείας, αφήνοντας τους νεοπροσληφθέντες εργαζόμενους -περίπου 200- με τρίμηνες συμβάσεις έξω από τη Συλλογική Σύμβαση, αξιοποιώντας την Ομοσπονδία Φορτοεκφορτωτών Ελλάδος ως εργολάβο. Την ίδια ώρα, στήνουν παιχνίδι με τα εργοδο-

τικά σωματεία στο λιμάνι για το ζήτημα των ΒΑΕ, τα οποία δικαιούνται οι εργαζόμενοι σύμφωνα με τον νόμο από το 2012 και δεν έχουν πάρει ακόμα παρά τις υποσχέσεις, με στόχο να μην έχουν αναδρομικά ισχύ για τα τελευταία 10 χρόνια.

Επίσης, ταυτόχρονα με την εφαρμογή της ΣΣΕ για όλους, η αύξηση του πληθωρισμού και της ακρίβειας στην ενέργεια σε συνδυασμό με την εκτίναξη της κερδοφορίας της COSCO κοντά στο 40% φέρνει το αίτημα για συμπληρωματική ΣΣΕ με νέες αυξήσεις στους μισθούς.

16/10, Διαδήλωση στο Παρίσι. Φωτό: Socialist Worker

Οι κυβερνήσεις και οι απολογητές του καπιταλισμού στην Ευρώπη συνεχώς αυτοδιαφημίζονται ως προπύργια της δημοκρατίας και του πολιτισμού. Ο επίτροπος διεθνών σχέσεων της ΕΕ, ο Ζοζέπ Μπορέλ έφτασε στο σημείο να δηλώσει ότι έξω από την Ευρώπη υπάρχει ζούγκλα, ενώ εδώ είναι ...κήπος! Η πραγματικότητα, όμως, τους διαψεύδει καθημερινά.

Ο Μακρόν στη Γαλλία έχει λυσάξει για να τσακίσει την απεργία των εργαζόμενων στα πετρέλαια στην Exxon και στην Total. Έχει φτάσει στο σημείο να απειλεί με επιστράτευση τους απεργούς, αλλά, όπως μπορείτε να διαβάσετε δίπλα, βρίσκει απέναντί του την εργατική τάξη που απεργεί σε συμπαράσταση.

Η Total είναι απειλή για τη δημοκρατία όχι μόνο στη Γαλλία, αλλά και στη γειτονιά μας. Με εκβιασμούς ανάγκασε τον Λίβανο να υπογράψει συμφωνία με το Ισραήλ για τις ΑΟΖ, έστω κι αν το Ισραήλ κάνει πόλεμο κατά του Λιβάνου εδώ και δεκαετίες. Η Total συνεργάζεται με την ελληνική Energean για εξορύξεις στην Ανατολική Μεσόγειο και ο Μητσοτάκης καμαρώνει για τη φιλία του με τον Μακρόν και την Total.

Βέβαια, οι επιθέσεις του Μητσοτάκη στη δημοκρατία δεν σταματούν εκεί. Το χτύπημα απεργιών ως «παράνομων και καταχρηστικών» είναι ψωμοτύρι για τη ΝΔ. Είναι μόνιμο συμπλήρωμα δίπλα στα σκάνδαλα με τις υποκλοπές και τη σεξιστική βρομιά. Τα ΜΑΤ είναι η άλλη όψη του μαστροπού-βιαστή που καμάρωνε σαν στέλεχος της ΝΔ.

Η απάντηση σε αυτές τις επιθέσεις είναι και εδώ εργατική υπόθεση. Αυτή την Πέμπτη απεργούν οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία δίνοντας ένα γερό χαστούκι στους Πλεύρηδες της κυβέρνησης. Και όλοι και όλες μαζί από όλους τους εργατικούς χώρους προχωράμε στην Πανεργατική απεργία της 9 Νοέμβρη σε παράλληλο βηματισμό με τους απεργούς στη Γαλλία. Για να κάνουμε τον Μητσοτάκη και τον Μακρόν να έχουν την ίδια τύχη με τους/τις πρωθυπουργούς στην Αγγλία που βουλιάζουν στη δίνη της χειρότερης πολιτικής κρίσης.

Μπορούμε να το πετύχουμε και να ανοίξουμε το δρόμο για την εργατική εναλλακτική στον αντιδημοκρατικό κατήφορο. Ελάτε στις εκδηλώσεις που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα την Κυριακή 6 Νοέμβρη στη Νομική της Αθήνας για να συζητήσουμε πώς θα κάνουμε πράξη αυτήν την προοπτική.

ΕΛΛΑΔΑ-ΓΑΛΛΙΑ Παλεύουμε για εργατική δημοκρατία

Περισσότεροι από 100.000 εργαζόμενοι διαδήλωσαν στο Παρίσι την Κυριακή 16 Οκτώβρη. Τα μεγαλύτερα γαλλικά συνδικάτα προετοιμάζονται για μαζική απεργία την Τρίτη 18 Οκτώβρη. Στο επίκεντρο της αντίστασης βρίσκεται η απεργία των εργαζομένων στα διυλιστήρια πετρελαίου της Exxon και της Total για αυξήσεις στους μισθούς που ξεκίνησε στις 27 Σεπτεμβρίου.

Οι απεργοί ζητάνε 10% αυξήσεις. Και επισημαίνουν τα αστρονομικά κέρδη των εταιρειών. Για παράδειγμα η TotalEnergies δήλωσε κέρδη 5,7 δισεκατομμυρίων δολαρίων το δεύτερο τρίμηνο του 2022, υπερδιπλάσια σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα πέρσι. Ο Πατρίκ Πουγιάν, ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας, πήρε αμοιβή 5,9 εκατομμύρια ευρώ το 2021, πάνω από 50% αύξηση. Αλλά υπάρχουν αυξήσεις και αυξήσεις. Τα εκατομμύρια για ένα αρπακτικό της κερδοσκοπίας που φουντώνει την ακρίβεια, είναι «φυσιολογικό». Το 10% για τους εργάτες είναι «παράλογο» και «τροφοδοτεί τον πληθωρισμό».

Η απεργία έκλεισε περισσότερα από τα μισά διυλιστήρια της Γαλλίας και οδήγησε στο να στερέψουν τα πρατήρια καυσίμων σε πολλές περιοχές. Οι εργαζόμενοι σε αρκετούς πυρηνικούς σταθμούς παραγωγής ενέργειας απέργησαν επίσης.

Το κράτος κινητοποιήθηκε για να συντρίψει την απεργία. Η πρώτη κίνηση ήταν να διαθέσει στρατηγικά αποθέματα καυσίμων, τα οποία υποτίθεται ότι υπάρχουν για στρατιωτικούς σκοπούς σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. Στη συνέχεια αύξησε τις εισαγωγές - μεταξύ άλλων από τη Ρωσία, παρά τις κυρώσεις εναντίον της.

Σύμφωνα με στοιχεία της βρετανικής εταιρείας συμβούλων Vortexa, μέχρι πρόσφατα το 17% των εισαγωγών ντίζελ της Γαλλίας προερχόταν από τη Ρωσία. Όμως, στις αρχές του Οκτώβρη είχαν ανέλθει στο 40%. Όταν ούτε αυτή η μεθόδευση έσπασε την απεργία η κυβέρνηση αποφάσισε να επιστρεφεί τους απεργούς. Τους διέταξε να επιστρέψουν στη δουλειά τους χρησιμοποιώντας την απειλή της φυλάκισης.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ο κάθε νομάρχης μπορεί να «επιτάξει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο ή υπηρεσία, να

απαιτήσει οποιοδήποτε πρόσωπο είναι απαραίτητο» για τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Ο νόμος ψηφίστηκε το 2003 κατά τη διάρκεια του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Εάν οι εργαζόμενοι αγνοήσουν μια εντολή επιστράτευσης, μπορεί να αντιμετωπίσουν έξι μήνες φυλάκιση. Το συνδικάτο CFTD στην Exxon τερμάτισε την απεργία, παρά τις αντιδράσεις της βάσης, σχεδόν αμέσως. Αλλά τα μέλη του συνδικάτου CGT στη βόρεια Γαλλία συνέχισαν γενναία την απεργία.

Σε ένα λαμπρό παράδειγμα αλληλεγγύης, οι εργαζόμενοι στην Compagnie Industrielle Maritime, την «πύλη» της Χάβρης για τα καύσιμα στα διυλιστήρια της Νορμανδίας, αποφάσισαν να σταματήσουν τη μεταφορά αργού πετρελαίου στα εργοστάσια που χτυπήθηκαν από την απεργία.

Ο Μάτίας Ζαν, συνδικαλιστής της CGT, δήλωσε «Έχουμε δεσμούς, γνωρίζουμε τους συντρόφους. Προς το παρόν δεν απεργούμε. Αλλά έχουμε προειδοποιήσει τη διοίκηση ότι δεν θα υπάρξει άλλη διανομή στην Exxon και την Total, πήραμε αυτή την απόφαση σε γενική συνέλευση την Παρασκευή». Οι εργαζόμενοι στο λιμάνι Μασσαλίας-Φος, το τρίτο μεγαλύτερο λιμάνι πετρελαίου παγκοσμίως, μπλοκάρουν επίσης τουλάχιστον ορισμένες προμήθειες.

Στην απεργία της Τρίτης έχουν δηλώσει συμμετοχή οι εργαζόμενοι στους σιδηροδρόμους, και στις μεταφορές, δημόσιοι υπάλληλοι και εκπαιδευτικοί. Μπορούν επίσης να απεργήσουν εργαζόμενοι στον τομέα της περιθαλψής, εργαζόμενοι στην αυτοκινητοβιομηχανία, εργαζόμενοι σε σούπερ μάρκετ και άλλοι.

Η πορεία της Κυριακής συνδύασε αιτήματα για το υψηλό κόστος ζωής και περιβαλλοντικά ζητήματα. Την κάλεσε το κόμμα Ανυπότακτη Γαλλία του Μελανσόν και την υποστήριξαν -αν και απρόθυμα- τα άλλα κόμματα του συνασπισμού Nupes. Στη συγκέντρωση μίλησε συνδικαλιστής από διυλιστήριο της Νορμανδίας που συνεχίζει την απεργία.

Η Τρίτη μπορεί να είναι η αρχή μιας μεγάλης εξέγερσης που μπορεί να νικήσει τον Μακρόν και να αναδείξει μια εναλλακτική λύση στους φασίστες της Μαρίν Λεπέν.

ΛΙΒΑΝΟΣ-ΙΣΡΑΗΛ

Συμφωνία για τις ΑΟΖ με “διαιτητή” ΗΠΑ και Total

Σε συμφωνία για ένα τμήμα των θαλάσσιων συνόρων και των ΑΟΖ τους καθώς και για τα δικαιώματα εξορύξεων σε δύο «οικόπεδα» κατέληξαν την περασμένη εβδομάδα Λίβανος και Ισραήλ μετά από διαμεσολάβηση των ΗΠΑ. Στην πραγματικότητα, οι δύο χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση δεν υπέγραψαν μεταξύ τους τίποτα αλλά υπέγραψαν διμερείς συμφωνίες με τις ΗΠΑ που αναλαμβάνουν τον ρόλο του εγγυητή.

Ο απεσταλμένος των ΗΠΑ **Χοτσοστάιν** που διαπραγματεύτηκε τη συμφωνία δήλωσε ότι το κονσόρτσιουμ των εταιριών TotalEnergies SE (TTEF.PA) και ENI SpA (ENI.MI) που θα διαχειριστεί τα αποθέματα φυσικού αερίου μπορεί να ξεκινήσει εργασίες μέσα σε διάστημα εβδομάδων.

Η συμφωνία δίνει στο Ισραήλ πλήρη έλεγχο στο κοίτασμα φυσικού αερίου Karish και στον Λίβανο τον πλήρη έλεγχο του κοιτάσματος φυσικού αερίου Qana, λίγο βορειότερα και παρουσιάζεται σαν μια win-win συμφωνία που θα βοηθήσει στην «ειρήνευση» στην περιοχή. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ **Μπάιντεν**, ο εκπρόσωπος της ΕΕ, ο πρωθυπουργός της Γαλλίας **Μακρόν**, συνεχάρησαν την περασμένη εβδομάδα τον Ισραηλινό πρωθυπουργό **Λαπίντ** και τον πρόεδρο του Λιβάνου **Αούν** για την επίτευξη της με τον τελευταίο να τονίζει ότι «θα συμβάλλει στη σταθερότητα της Μέσης Ανατολής και στην ασφάλεια του Ισραήλ και του Λιβάνου».

Είναι ψεύτικη αυτή η εικόνα. Η συμφωνία, που έρχεται μέσα σε μια περίοδο ενεργειακού πολέμου και ενεργειακής κρίσης αφενός αφορά: τις αυξημένες ανάγκες των χωρών της ΕΕ για εναλλακτικές πηγές φυσικού αερίου, αλλά και τη μεθόδευση των ΗΠΑ να μπουν «εγγυητές» σε αυτήν την εξέλιξη εδραιώνοντας τον διπλωματικό και γεωστρατηγικό τους ρόλο στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή κόντρα στη Ρωσία. Αξίζει να σημειώσουμε εδώ ότι στο ορίτζιναλ κονσόρτσιουμ που είχε κερδίσει τα δικαιώματα εξόρυξης στα συγκεκριμένα κοιτάσματα συμμετείχε και η ρωσική Novatek (NVTK.MM), που όμως αποσύρθηκε τον προηγούμενο μήνα επικαλούμενη «οικονομικούς λόγους» και «πολιτικό ρίσκο». Αφετέρου αφορά τις πιέσεις των εμπλεκόμενων πολυεθνικών που μέσα στην αναμπουμπούλα βλέπουν μια τεράστια ευκαιρία να εκτινάξουν τα κέρδη τους.

Τις εξορύξεις δεν θα συνοδεύουν, λοιπόν, κλάδοι ελαίας αλλά οι κανονιοφόροι και τα αεροπλανοφόρα των ΗΠΑ και της Γαλλίας που ήδη χορεύουν πολεμικές καντρίλιες αντικρουστά με τον ρωσικό στόλο στη Μεσόγειο. Αλλά ούτε για win-win συμφωνία πρόκειται! Όπως αναφέρει σε άρθρο του, ο Αναπληρωτής Καθηγητής Γεωπολιτικής & Ενεργειακής Πολιτικής στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, **Θ. Τσακίρης**:

«Ο συμβιβασμός είναι σαφώς ετεροβαρής υπέρ του Ισραήλ. Ο Λίβανος κερδίζει το μεγαλύτερο μέρος της διαφιλονικούμενης ζώνης αλλά σε καμία περίπτωση τη δυνατότητα ή το δικαίωμα να αμφισβητήσει οτιδήποτε κάνει το Ισραήλ νότια της γραμμής συμβιβασμού. Δεν έχει να λάβει και θα έπρεπε να λάβει μέρος από τα πεδία Karish και Karish North αλλά αντιθέτως εάν τελικά βρεθεί φυσικό αέριο από την Total στο δυνητικό πεδίο Κανά (Qana) ο Λίβανος θα αναγκαστεί να δώσει μέρος από τα έσοδα που θα προκύψουν στο Ισραήλ. Να υπογραμμίσω ότι ακόμη δεν έχει γίνει καμία γεώτρηση στο Qana!» Με αυτόν τον αέρα, πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρεις, όπως κατήγγειλε η κυβέρνηση του Λιβάνου, ήδη ισραηλινές κανονιοφόροι παραβίασαν τα λιβανέζικα χωρικά ύδατα το περασμένο Σάββατο.

Ήδη η συζήτηση για τις επιπτώσεις της συμφωνίας στα ελληνοτουρκικά έχει ανάψει (βλέπε δίπλα) αλλά η ελληνική εμπλοκή δεν περιορίζεται εκεί. Στο κονσόρτσιουμ συμμετέχει και η ελληνική εταιρεία **Energean**, που έχει ήδη εγκαταστήσει εξέδρα στο κοιτάσμα φυσικού αερίου Karish. Είναι η ίδια εταιρεία που με την στήριξη της κυβέρνησης **Μητσοτάκη** και των ΜΑΤ του **Θεοδωρικάκου**, θέλει να οδηγήσει στην ανεργία τους εκατοντάδες εργαζόμενους στα πετρέλαια του Πρίνου.

Η εργατική τάξη της Ελλάδας δεν έχει να κερδίσει τίποτα από τις επενδύσεις και τις εξορμήσεις της ελληνικής άρχουσας τάξης στην Αν. Μεσόγειο.

ΕΛΛΑΔΑ-ΤΟΥΡΚΙΑ

“Παράθυρο για διάλογο” ή παζάρι πολεμοκάπηλων

Σε ερώτηση για τη συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου για τα θαλάσσια σύνορά τους, ο Αμερικανός πρόεδρος Μπάιντεν ήταν σαφής: «Η ενέργεια, ειδικά στην Ανατολική Μεσόγειο, θα πρέπει να γίνει εργαλείο συνεργασίας, σταθερότητας, ασφάλειας και ευημερίας και όχι πεδίο διαμάχης». Το μήνυμά του Μπάιντεν έχει διπλό αποδέκτη την κυβέρνηση Μητσοτάκη και την κυβέρνηση Ερντογάν.

Η σκοπιμότητα για τις ΗΠΑ είναι δηλωμένη και προφανής: Από τη μια, το σταμάτημα της έντασης ανάμεσα σε δύο κρίσιμους συμμάχους στην νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ σε μια περίοδο που η συμμαχία είναι κυριολεκτικά επί ποδός πολέμου. Και από την άλλη, να προχωρήσουν γρήγορα οι μπίζνες των δυτικών πολυεθνικών στην Ανατολική Μεσόγειο περιορίζοντας τη Ρωσία και ενεργειακά και γεωπολιτικά.

Σε αυτή τη γραμμή πλεύσης, πρώτη έσπευσε να καλωσορίσει τη συμφωνία Λιβάνου-Ισραήλ (ίσως και ολίγον ανησυχούσα για τα δικά της γειτονικά οικόπεδα) η κυπριακή κυβέρνηση: «Ζήτησε, δια της διπλωματικής οδού, βάσει των μεταξύ τους συμφωνιών οριοθέτησης, από τις κυβερνήσεις των δυο φίλων γειτονικών χωρών, πληροφόρηση και διαβούλευση σχετικά με την επιτευχθείσα συμφωνία». Ο υπουργός Εξωτερικών της Κύπρου **Κασουλίδης** το πήγε ένα βήμα παραπέρα. Όπως αναφέρει ο «Ρεπόρτερ», «έριξε στο τραπέζι την ιδέα να ζητήσει από τις

ΗΠΑ να αναλάβουν διαμεσολαβητικό ρόλο, όπως έπραξαν στην περίπτωση του Ισραήλ και του Λιβάνου, για να επιτευχθεί μια συμφωνία οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών, μεταξύ της Κύπρου και της Τουρκίας». Ακολούθησε λιγότερα τολμηρά το ελληνικό ΥΠΕΞ: «Η Συμφωνία αυτή θα συμβάλλει στην ειρήνη και σταθερότητα στην Ανατολική Μεσόγειο... Ως εκ τούτου αποτελεί παράδειγμα, το οποίο οφείλουν να ακολουθήσουν όλες οι χώρες της περιοχής».

Συνάντηση

Μερικές μέρες νωρίτερα είχε προηγηθεί η 45λεπτη συνάντηση (πρώτη μετά από τέσσερις μήνες) των υπουργών Άμυνας Ελλάδας και Τουρκίας, στο περιθώριο της νατοϊκής συνόδου. «Δηλώνουμε ότι τα προβλήματα μπορούν να επιλυθούν μέσω του διεθνούς δικαίου, των σχέσεων καλής γειτονίας, των ειρηνικών τρόπων και μεθόδων και του διαλόγου» ανέφερε ο Τούρκος υπουργός προτείνοντας να ξεκινήσουν ξανά τα «Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης» (ΜΟΕ) μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας. Σύμφωνα με τη λιτή ανακοίνωση του ελληνικού υπουργείου Άμυνας (μην κατηγορηθεί για έλλειμμα εθνικού φρονήματος) «υπογραμμίστηκε η ανάγκη δημιουργίας κλίματος σταθερότητας στην περιοχή, στη βάση του Διεθνούς Δικαίου και των κανόνων καλής γειτονίας» ενώ κυβερνητικές πηγές ανέφεραν ότι «συμφωνήθηκε

να μείνει ανοιχτό το κανάλι επικοινωνίας ανάμεσα στις δύο πλευρές».

Στο «θετικό κλίμα», πάντα παρών, ήρθε να δώσει μια ώθηση και ο πρώην υπ.εξ. και πρωθυπουργός **Γιώργος Παπανδρέου** σε συνέντευξη που έδωσε στην DW: «Είχαμε περάσει μια περίοδο 15-20 χρόνια, κατά την οποία υπήρχε ένας συστηματικός διάλογος και προσέγγιση μεταξύ των δύο χωρών... Όταν μιλούσαμε μαζί με την Τουρκία και συνεργαζόμασταν για την ειρήνη στην περιοχή, είτε στα Βαλκάνια είτε στη Μέση Ανατολή, μας άκουγαν πολύ περισσότερο από ό,τι όταν ήμασταν μόνες, είτε η Ελλάδα είτε η Τουρκία». Πρώην συνεργάτες του και άσπονδοι εχθροί του στο ΠΑΣΟΚ, όπως η **Διαμαντοπούλου** και ο **Βενιζέλος** έχουν τοποθετηθεί υπέρ ενός σχεδίου «συνεκμετάλλευσης».

Θα πρέπει να κρατάει κανείς πολύ «μικρό καλάθι» γιατί τις φιλειρηνικές αυτές «επανεκκινήσεις». Ας θυμηθούμε τί έγινε στην τελευταία «επανεκκίνηση» όταν μέσα σε λίγες εβδομάδες η ελληνική πλευρά διέκοψε τα ΜΟΕ και ο Ερντογάν απάντησε δεν ξαναμιλάω με τον Μητσοτάκη.

Δεν είναι ειλικρινείς οι προθέσεις των κυβερνήσεων που κάθονται στο τραπέζι. Η κάθε μια πάει στο τραπέζι με έναν και μοναδικό άξονα, να επιβάλει τους όρους που να εκφράζουν τα συμφέροντα του ελληνικού και του τουρκικού καπιταλισμού αντίστοιχα. Ούτε βέβαια μπορούν να αποτελέσουν πραγματικά «ειρηνι-

Παναγιωτόπουλος και Ακάρ.

κές» λύσεις οι συμφωνίες τύπου Λίβανου-Ισραήλ που κλείνονται με μοναδικούς άξονες τα συμφέροντα των πολυεθνικών, τα γεωπολιτικά παιχνίδια των ιμπεριαλιστών και ακόμη χειρότερα την απρόσκοπτη συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία!

Είναι επίσης υποκριτικές αυτές οι φωνές διαλόγου γιατί απολύτως καμιά τέτοια διάθεση δεν έδειξε ούτε η Ελλάδα και η Κύπρος όταν πρώτες ξεκίνησαν το γαϊτανάκι των μονομερών συμφωνιών με την Αίγυπτο και το Ισραήλ για να ακολουθήσει το τουρκολυβικό σύμφωνο που ανανεώθηκε ξανά πριν μερικές μέρες.

Επιπλέον είναι τέτοια η πολεμική ένταση πια, τόσο συνολικά στα πλαίσια του NATO όσο και συγκεκριμένα ανάμεσα στο ελληνικό και το τουρκικό κράτος, που ανά πάσα στιγμή, μπορεί να συμβεί το «ατύχημα». Παράδειγμα, η πρόσφατη αερομαχία που έγινε ανάμεσα σε ελληνικά και τουρκικά μαχητικά κατά την ολοκλήρωση της Τετραμερούς Αεροναυτικής Άσκησης «EUNOMIA 3-22», που πραγματοποιήθηκε την περασμένη βδομάδα στην Ανατολική Μεσόγειο, στο πλαίσιο της Συντονισμένης Τετραμερούς Πρωτοβουλίας QUAD Ελλάδας, Γαλλίας, Ιταλίας και Κύπρου, με αποτέλεσμα ένα τουρκικό παρά λιγό να συντριβεί από έλλειψη καυσίμων.

Η μόνη απάντηση στις υποκριτικές ειρηνευτικές εκκλήσεις των ΗΠΑ, της κυβερνήσεως και των πολυεθνικών, είναι η προσπάθεια για το χτίσιμο ενός μαζικού αντιπολεμικού κινήματος και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, ανάλογο με αυτό που εκφράζεται αυθόρμητα στις πρόσφατες δημοσκοπήσεις και στις δύο χώρες, που θα βάζει στο στόχαστρο τις κυβερνήσεις Μητσοτάκη και Ερντογάν, αντίστοιχα. Η στάση της Αριστεράς δεν μπορεί να είναι η επίκληση προς τις ΗΠΑ να φέρουν την «ειρήνη» στα ελληνοτουρκικά αλλά ούτε και η πολεμοκάπηλη κριτική που ζητάει σκληρότερη στάση, ευθυγραμμισμένη απόλυτα με την γραμμή της ελληνικής άρχουσας τάξης για τα «κυριαρχικά δικαιώματα» που φτάνουν μέχρι τον Λίβανο. Όπως του πρώην συμβούλου και υπουργού του Γιώργου Παπανδρέου και του ΣΥΡΙΖΑ, **Νίκου Κοτζιά** που σε πρόσφατο άρθρο του στην Καθημερινή καλεί «την επόμενη φορά να ρίξουμε τα drones».

Η κλιμάκωση στην Ουκρανία απλώνει τον πόλεμο από τη Βαλτική ως τη Μεσόγειο

Ο πόλεμος Ρωσίας-NATO κλιμακώνεται επικίνδυνα στην Ουκρανία όπως δείχνουν οι συνεχιζόμενοι ρωσικοί βομβαρδισμοί στο Κίεβο και άλλες ουκρανικές πόλεις αλλά και τα χτυπήματα σε στόχους εντός ρωσικού εδάφους για τα οποία πανηγυρίζει η ουκρανική πλευρά.

Η σύνοδος των υπουργών Άμυνας του NATO την περασμένη Πέμπτη καθώς και η συνάντηση της «Ομάδας Επαφής για την Άμυνα της Ουκρανίας» που πραγματοποιήθηκε στο περιθώριο της Συνόδου, με τη συμμετοχή εκπροσώπων 50 χωρών, ήταν ακόμη ένα βήμα επικίνδυνης κλιμάκωσης του πολέμου. Οι δηλώσεις του γγ του NATO **Γ. Στόλτενμπεργκ** θυμίζουν την αίσουσα συνεδρίασεων του αμερικάνικου επιτελείου στην κωμωδία Dr. Strangelove του Κιούμπρικ για την πυρηνική καταστροφή την εποχή του Ψυχρού Πολέμου. Αλλά οι πυρηνικές και συμβατικές συγκρούσεις που συζητάνε οι υπουργοί Άμυνας δεν είναι καθόλου για γέλια.

«Είμαστε σταθεροί στην υποστήριξή μας στην Ουκρανία, είμαστε προετοιμασμένοι για μακροπρόθεσμα και θα τους υποστηρίξουμε για όσο διάστημα παίρνει» είπε ο Στόλτενμπεργκ. «Θα πραγματοποιήσουμε συνάντηση της Ομάδας Πυρηνικού Σχεδιασμού του NATO... Έχουμε παράσχει αεράμυνα στην Ουκρανία, αλλά χρειαζόμαστε ακόμη περισσότερη. Μικρής εμβέλειας, μεγάλης εμβέλειας, συστήματα αεράμυνας κατά βαλλιστικών πυραύλων, πυραύλων Κρουζ, drones. Η Ουκρανία είναι μια μεγάλη χώρα, με πολλές πόλεις, οπότε πρέπει να κλιμακώσουμε...».

Σε αυτό το πλαίσιο την Δευτέρα 17/10 ξεκίνησε η πυρηνική άσκηση του NATO «Steadfast Noon» με τη συμμετοχή 14 χωρών ενώ αναμένεται να ακολουθήσει η Ρωσία με την

πυρηνική άσκηση «Grom» την ώρα ακριβώς που μεγαλώνει η ανησυχία για επέκταση της «συμβατικής σύγκρουσης» με μια σειρά από think tanks να προεξοφλούν επικείμενη θερμή κλιμάκωση μεταξύ NATO και Ρωσίας και εκτός της Ουκρανίας. Μιλώντας στην El Pais, ο αντιπρόεδρος του «Γερμανικού Ταμείου Μάρσαλ των Ηνωμένων Πολιτειών» τόνισε ότι διαφαίνεται «συμβατική σύγκρουση μεταξύ του NATO και της Ρωσίας, είτε σκόπιμα είτε λόγω ενός περιστατικού σε μια στρατιωτική επιχείρηση, που είναι και το πιθανότερο. Θα μπορούσε να είναι στα πολωνικά σύνορα, στη Βαλτική ή στη Μαύρη Θάλασσα, αλλά είναι ακόμα πιθανό στη Μεσόγειο, στη Συρία, στη Λιβύη ή στην περιοχή του Σαχέλ, όπου έρχονται σε επαφή ρωσικές και δυτικές δυνάμεις».

Ενεργειακός πόλεμος

Ταυτόχρονα με τον ψυχρό και θερμό πόλεμο Δύσης-Ρωσίας μαίνονται ο διπλωματικός και ενεργειακός πόλεμος. Η διπλή πρόταση του Πούτιν ότι υπάρχει δυνατότητα για παροχή αερίου μέσω του Nordstream2 αλλά και η πρόταση για την κατασκευή μεγάλου ενεργειακού κόμβου στην Τουρκία στη διάρκεια της πρόσφατης συνάντησής του με τον Ερντογάν θα μπορούσε και να γίνει αντιληπτή σαν «άνοιγμα» προς την Γερμανία και της χώρας της ΕΕ, που δεν δείχνουν να ανταποκρίνονται: «Η δημιουργία νέων υποδομών για εισαγωγή περισσότερου ρωσικού φυσικού αερίου δεν έχει κανένα νόημα», δήλωσε απαντώντας η Γαλλία ενώ γερμανός αξιωματούχος δήλωσε ότι η γερμανική κυβέρνηση δεν προσανατολίζεται σε λειτουργία του Nord Stream.

Το άνοιγμα του Πούτιν μπορεί να είναι απόρροια πραγματικών δυσκολιών στο μέτω-

πο του πολέμου μπορεί και όχι. Σε κάθε περίπτωση, αφενός, εξυπηρετεί τον στόχο του Πούτιν να μπει «σφήνα» στην πειθαρχία που έχουν επιβάλει οι ΗΠΑ στις χώρες της ΕΕ και στην Τουρκία που είναι μέλος του NATO. Η Ουγγαρία, π.χ. οριστικοποίησε συμφωνία με την «Gazprom» για αναδρομολόγηση φυσικού αερίου μέσω TurkStream ενώ οι χώρες των Βαλκανίων (ανάμεσά τους και η Ελλάδα που καλύπτει τις ανάγκες αερίου σε ποσοστό 40% από τον Turkstream) είναι κάτω από τη μόνιμη απειλή, λόγω των οικονομικών κυρώσεων, η Ρωσία να διακόψει την παροχή.

Αφετέρου, σχετίζεται άμεσα με τις εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο. Με το νέο ενεργειακό κόμβο, ο Πούτιν επιχειρεί να απαντήσει στη δυναμική επάνοδο των ΗΠΑ στην περιοχή, με τη συμφωνία Ισραήλ-Λιβάνου - που την τελευταία στιγμή άφησε έξω τη ρωσική συμμετοχή στο κονσόρτσιουμ που έχει αναλάβει τη γεώτρηση. Η «σφήνα» είναι τόσο βαθιά που τοποθετεί το νέο σχεδιαζόμενο κόμβο φυσικού αερίου «στα σύνορα της ΕΕ με την Τουρκία», δηλαδή στην Ανατολική Θράκη, δηλαδή μερικά χιλιόμετρα απόσταση από εκεί που οι ΗΠΑ τοποθετούν τον δικό τους ενεργειακό (και στρατιωτικό) κόμβο για τη μεταφορά LNG στην Αλεξανδρούπολη! Το θέμα συζητήθηκε στη συνάντηση Πούτιν-Ερντογάν με τον τελευταίο να μην παίρνει θέση αλλά και τις δύο πλευρές να αποφασίζουν να πάνε άμεσα σε διαπραγματεύσεις.

Μέσα στον πολεμικό παροξυσμό που έχουν δημιουργήσει οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί οι κίνδυνοι, ενεργειακοί, πολεμικοί και όχι μόνο, απλώνονται με ταχύτητα σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Η γειτονιά μας βρίσκεται σε ένα από τα πιο θερμά σημεία αυτής της σύγκρουσης.

Γιώργος Πίπτας

STOP στην ελληνική εμπλοκή

Η ελληνική κυβέρνηση βαθαίνει όλο και περισσότερο την εμπλοκή της στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Στη Σύνοδο των υπουργών του NATO ο υπουργός Άμυνας Παναγιωτόπουλος το επιβεβαίωσε ενημερώνοντας τους εταίρους του ότι «τις προηγούμενες ημέρες παραδόθηκαν για αποστολή τα πρώτα εκ των συνολικά 40 Τεθωρακισμένων Οχημάτων Μάχης BMP-1» και η αποστολή αναμένεται να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του χρόνου.

Ταυτόχρονα ο ελληνικός στρατός έχει ξεκινήσει τις αποστολές Ελλήνων στρατιωτών και όπλων προκειμένου να ενισχύσει τα battlegroups της Ανατολικής Πτέρυγας του NATO. Όπως γράφει η Ναυτεμπορική, την Πέμπτη 13/10 αναχώρησε για το Νόβο Σέλο της Βουλγαρίας «μια διμοιρία Αντιαρματικών και

επιτελείς της 33 Μηχανοκίνητης Ταξιαρχίας, που συμμετέχουν στην συγκρότηση της Δύναμης Enhanced Vigilance Activity Battlegroup Bulgaria υπό Ιταλική Διοίκηση».

Τις ίδιες επιβεβαιώσεις έδωσαν οι εκπρόσωποι της κυβερνητικής παράταξης και στο ευρωκοινοβούλιο στηρίζοντας ένα ψήφισμα που «καλεί τα κράτη - μέλη και άλλες χώρες που στηρίζουν την Ουκρανία να αυξήσουν μαζικά τη στρατιωτική τους βοήθεια», «καλεί όλα τα κράτη - μέλη να εγκρίνουν ταχέως τη δέσμη κυρώσεων και «ζητά την επέκταση των κυρώσεων σε νέους τομείς».

Και είναι κατάντια για τον ΣΥΡΙΖΑ, (του ΠΑΣΟΚ μη εξαιρουμένου), να ψηφίζει, όπως κατήγγειλαν ευρωβουλευτές του ΚΚΕ, μαζί με τη Νέα Δημοκρατία αυτό το πολεμοκάπηλο ψήφισμα στο ευρωκοινοβούλιο.

Ο πρώτος αυτόπτης μάρτυρας στη δίκη της ΧΑ, ο Παύλος Σεϊρλής, από την παρέα του Παύλου Φύσσα, κατέθεσε στο Πενταμελές Εφετείο στις 12/10 (7η δικάσιμος). Ο Π. Σεϊρλής, περιέγραψε πώς οι χρυσαυγίτες που βρίσκονταν στο Κοράλλι, το καφέ στο οποίο εντόπισαν τον Παύλο Φύσσα, είχαν μια «έντονη κινητικότητα με τα κινητά τους» σε όλη τη διάρκεια του αγώνα κοιτάζοντας διαρκώς τα θύματά τους. Αυτό τον έκανε να συμπεράνει ότι «κάτι άλλο σχεδιάζανε», ότι «κάτι συντονιζόταν». Αυτοί ήταν ο Άγγος, ο Τσαλίκης και ο Μιχάλαρος.

Βγαίνοντας από το Κοράλλι η παρέα είδε συγκεντρωμένους χρυσαυγίτες που «είχαν όλοι παντελόνια παραλλαγής, μαύρες μπλούζες» και παρόμοια σωματοδομή, «ψηλοί και γυμνασμένοι». «Μπροστά στα οχήματά μας, που ήταν δύο, υπήρχαν κάποια άτομα. Ο ένας εξ αυτών σίγουρα κρατούσε κάποιο ρόπαλο. Θέλαμε να φύγουμε αλλά δεν μπορούσαμε γιατί τα αυτοκίνητά μας είχαν εγκλωβιστεί». Ο μάρτυρας εξήγησε ότι φτάνοντας νωρίτερα στο Κοράλλι και παρκάροντας, τους είχε δει ο Μιχάλαρος και έτσι είχε εικόνα ποια ήταν τα αυτοκίνητά τους. Τον Μιχάλαρο ο μάρτυρας τον αποτύπωσε από το τατουάζ μαιάνδρου που έχει.

Μην μπορώντας να πάνε στα αυτοκίνητά τους η παρέα αποφάσισε να κινηθεί προς την άλλη κατεύθυνση, για να πάρει μπύρες περιμένοντας να εκτονωθεί η κατάσταση. Πηγαίνοντας προς την οδό Π. Τσαλδάρη (νυν Παύλου Φύσσα) «ένα κομβίο μηχανάκια, με αυτοκίνητο μπροστά, σταματάει και μας ρωτάει με έντονο ύφος ποια είναι η Κεφαλληνίας. Του λέει ο Παύλος Φύσσας “εδώ είσαι αδερφέ”. Γκαζώνει και στρίβει στην Παύλου Μελά». Ήταν ο Ρουπακιάς.

Κατά τη γνώμη του μάρτυρα ο Ρουπακιάς «σταμάτησε για να δει τον Παύλο. Δεν ξέρω αν τον ήξερε. Ίσως σταμάτησε για να τον “μετρήσουν”». Παράλληλα, όπως περιγράφει ο Π. Σεϊρλής, κάνουν την εμφάνισή τους και οι ομάδες ΔΙΑΣ. «Περνάμε απέναντι στην Τσαλδάρη, βρισκόμαστε στη γωνία και ακούμε ιαχές, φωνές, [οι χρυσαυγίτες] μάς λέγανε “ελάτε εδώ ρε κότες να σας σφάξουμε, θα σας γαμήσουμε”. Θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι διώχνουμε τις κοπέλες κι ακούω από τον Παύλο “τώρα τρέχουμε”. Ο Παύλος εγκλωβίστηκε. Έρχονταν μηχανάκια από τα πλάγια στον δρόμο. Ήρθε ένα σκούτερ και δέχτηκε πλευρικό χτύπημα από τον Αναδιώτη με κράνος. Ήταν με κύματα, χτυπούσανε, φεύγανε. Προσπαθούσαν να μας εγκλωβίσουν στο πεζοδρόμιο της Τσαλδάρη». Απαντώντας σε ερώτηση για το αν η επίθεση ήταν άτακτη, απάντησε: «μόνο άτακτη δεν ήταν. Αν ήταν άτακτη θα γινόταν στο Κοράλλι. Θεωρώ περιμένανε να γίνουν περισσότεροι για να μας επιτεθούν».

Οι επόμενες στιγμές γίνονται ακόμα πιο δραματικές: «Εγώ, ο Ξυπόλητος, ο Μαντάς και ο Χατζηγευστρατίου τρέξαμε και κρυφτήκαμε σε μια πυλωτή. Μια γυναίκα μας άνοιξε για να προφυλαχτούμε. Όταν ήρθε η αστυνομία μάς πέρασαν χειροπέδες, μας πήγαν στο ΑΤ Κερατσινίου και μας έγινε ενδελεχής σωματικός έλεγχος. Μέσα στον χώρο που μας κράτησαν είναι ένας τύπος στα μαύρα με άρβυλα. Μας

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Οι νεοναζί χτυπούσαν η αστυνομία χάζευε

λέει “δεν πιστεύω να νομίζετε ότι είμαι με αυτούς, εγώ ήμουν περαστικός”. Στέλνει συνέχεια μηνύματα και μόλις εμάς μας λένε ότι ο Παύλος έχει χάσει τη ζωή του, τότε σηκώνεται σαν να μην έχει συμβεί τίποτα, ανοίγει την πόρτα και λέει πάρτε με από δω γιατί θα με σκοτώσουν». Ήταν ξανά ο Ρουπακιάς. Ρωτηθείς από την πρόεδρο αν πιστεύει ότι ο Ρουπακιάς είχε πάρει εντολή να δολοφονήσει τον Παύλο Φύσσα απάντησε: «από αυτά που είδα μετά, κι από τον τρόπο που έγινε, θεωρώ κανένας δε θα έπαιρνε την απόφαση να έρθει μόνος του εκεί».

Μιλώντας για τον Παύλο Φύσσα, ο μάρτυρας είπε: «Στη ραπ κοινότητα και στο ευρύ κοινό ήταν γνωστός. Διοργάνωνε συναυλίες οι οποίες κατά κύριο λόγο είχαν αντιρατσιστικό αντίκρουσμα. Ο Παύλος Φύσσας βοηθούσε γενικά τον κόσμο. Μαζεύαμε τρόφιμα για άπορους, μέχρι και για έξοδα χειρουργείου διοργανώθηκε ένα λάιβ, για να βοηθήσουμε». Μίλησε για την αντιρατσιστική κατεύθυνση και τις αντιρατσιστικές ρίζες που έχει συνολικά το χιπ χοπ, ως μουσική των μαύρων στις ΗΠΑ, για να εξηγήσει γιατί βρισκόταν στο στόχαστρο της Χρυσής Αυγής ο Παύλος Φύσσας. Τόνισε τέλος, ότι από την πρώτη δίκη υπάρχει στοιχείο για τη στοχοποίησή του, τα τηλεφωνήματα στα οποία ο πρώην πυρηνάρχης Πειραιά Αποστόλου λέει «το ψάχναμε το μπαστάρδι καιρό».

Αφού ρωτήθηκε από την έδρα και την πολιτική αγωγή, δίνοντας την παραπάνω εικόνα της οργανωμένης επίθεσης αλλά και στοχοποίησης του Παύλου, ο μάρτυρας αντιμετώπισε τις γνωστές τακτικές αποπροσανατολισμού και εξόντωσης που εφαρμόζει η υπεράσπιση

σε όλους τους μάρτυρες κατηγορίας. Άκουσε για «αριστερόστροφο φασισμό», ρωτήθηκε πώς γίνεται ο Παύλος Φύσσας να θεωρείται αντιφασίστας αφού δεν έχει γράψει αρκετά αντιφασιστικά τραγούδια (!), ή δεν είχε συμμετάσχει στη συναυλία για τον Λουκμάν, κλήθηκε να πει τη γνώμη του για τον ράπερ Τζέι Ζ και αν είναι ρατσιστής, ή για τους τράπερ που πλαικώθηκαν σε τελετή βραβείων. Τέλος, η συνήγορος του Κασιδιάρη ξεδίπλωσε τη φοβερή υπερασπιστική γραμμή του πελάτη της, ότι τα όσα έγιναν εκείνο το βράδυ είναι μια «αλυσίδα τρομακτικών συμπτώσεων».

50 άτομα με ρόπαλα

Στην 8η δικάσιμο (17/10) εξετάστηκε ο μάρτυρας **Γιώργος Ρώτας**, αστυνομικός της ΔΙΑΣ. Όπως είπε στο ακροατήριο, η ομάδα του ανταποκρίθηκε σε σήμα που έκανε λόγο για «50 άτομα με ρόπαλα προς την καφετέρια Κοράλλι». Τότε υπηρετούσε στη ΔΙΑΣ Περάματος και η ομάδα του έφτασε στο σημείο την ίδια ώρα με μια ακόμη ομάδα ΔΙΑΣ Κερατσινίου.

«Ήταν άτομα σαν τάγμα της Χρυσής Αυγής και φαινόταν σαν κάτι να συνέβη», περιέγραψε. «Υποθέσαμε ότι οι 50 στρέφονταν κατά κάποιων μέσα στο Κοράλλι. Φαίνονταν ότι έχουν έρθει για φασαρία, ακούγονταν βρισιές». Είπε ότι οι συγκεντρωμένοι κρατούσαν ρόπαλα και μαδέρια. Όταν ρωτήθηκε για την ύπαρξη σιδηρογροθιών, απάντησε ότι θυμάται τον επικεφαλής της ομάδας του, Τσολακίδη (ο οποίος επίσης αναμένεται να καταθέσει ως αυτόπτης μάρτυρας) να το διαβιβάζει.

«Ξαφνικά 30 άτομα τρέχανε όλοι μαζί προς την Τσαλδάρη. Προφανώς κάποιον κυνηγούσαν εκεί. Ακούγονταν βωμολοχίες, “γαμιέστε”,

“ντου – ξύλο”, “τρέξτε”, κάτι τέτοια». Απέφυγε να μπει σε λεπτομέρειες της επίθεσης που θα αποκαλύπταν ότι η αστυνομία στην πραγματικότητα επέδειξε εγκληματική αδράνεια τα κρίσιμα λεπτά, ωστόσο δεν μπόρεσε να μη δώσει την εικόνα ότι η επίθεση ήταν οργανωμένη. «Ερ: Το κυνήγι που κάνουν και το μαχαίρωμα του Παύλου Φύσσα είναι δυο ανεξάρτητα γεγονότα; Απ: αν με ρωτάτε αν ήξεραν πού πήγαιναν, λέω ναι».

Μιλώντας για τη στιγμή που η επίθεση έχει ολοκληρωθεί ρωτήθηκε: «Ερ: πώς ξέρατε ότι ο Παύλος Φύσσας ήταν μαχαιρωμένος; Απ: σήκωσε τη μπλούζα και το φώναξε». Ο μάρτυρας συμπλήρωσε: «Λέμε στον Ρουπακιά: “γιατί τον μαχαίρωσες;” “Γιατί”, λέει, “χτύπησαν κάτι δικούς μας”. Ερ: Είδατε άλλους χτυπημένους; Απ: όχι». Πολλές φορές ρωτήθηκε αν υπήρχε κάποια συμμετρία ανάμεσα στους χρυσαυγίτες και την παρέα του Παύλου και η απάντηση ήταν αρνητική. «Ερ: Αφορούσε η συμπλοκή δυο ομάδες; Απ: όχι». «[Στο πεζοδρόμιο της δολοφονίας] είναι πολλοί εναντίον ενός. Ο Ρουπακιάς δεν φαινόταν χτυπημένος».

Για τα άτομα που βρέθηκαν πάνω στον Παύλο Φύσσα στο σημείο της δολοφονίας εξήγησε με διάφορους τρόπους γιατί τα θεωρούσε χρυσαυγίτες: «Εγώ κατάλαβα ότι συνέδραμαν, ήταν από την ομάδα του Ρουπακιά. Τον χτυπούσαν κι αυτοί, μπορεί να τον κρατούσαν». «Από ποια χαρακτηριστικά των 50 συμπεράνατε ότι είναι χρυσαυγίτες; Απ: ήταν μαυροφορεμένοι, σχετικά νέοι από 20-25 έως 40-45, αναμένανε έξω χωρίς λόγο, είχαν μαδέρια».

Συμπλήρωσε ότι ήταν αυτοί που έφυγαν όταν έγινε το μαχαίρωμα. Σε ερώτηση του Λαγού γιατί το ότι έφυγαν δείχνει ότι είναι χρυσαυγίτες, απάντησε: «Γιατί εμείς κυνηγήσαμε αυτούς που κάνανε το μαχαίρωμα». Παρότι τα στοιχεία δείχνουν ότι οι αστυνομικοί δεν κυνήγησαν κανέναν, η χρήση πληθυντικού για τον δράστη του μαχαιρώματος είναι μια πολύ χαρακτηριστική ένδειξη για το πόσο ξεκάθαρο ήταν σε όλους ποιος ήταν ο δράστης: η Χρυσή Αυγή.

Αντίστοιχα με τους άλλους μάρτυρες ο Γ. Ρώτας κλήθηκε από την υπεράσπιση να συγκρίνει αυτή την επίθεση με συμπλοκές οπαδών ή απεργίες και πορείες απεργών που συγκρούονται με τα ΜΑΤ. Νωρίτερα την ίδια μέρα ο Πλεύρης προκάλεσε ξανά, χαιρετώντας για τρίτη φορά ναζιστικά, αυτή τη φορά μπροστά στην έδρα, λέγοντας ταυτόχρονα πως δεν είναι ναζί αλλά ...μεταξικός. Η έδρα αναγκάστηκε προς το τέλος της συνεδρίασης να ανακοινώσει ότι στο εξής ο ναζιστικός χαιρετισμός θα τιμωρείται, μην παραλείποντας όμως να τον τσουβαλιάσει με ...τα χειροκροτήματα. Η πολιτική αγωγή στην προηγούμενη δικάσιμο είχε καταθέσει στα πρακτικά ψήφισμα του ΔΣ του ΔΣΑ με το οποίο ενημερώνει ότι κινήθηκε σχετικά το Πειθαρχικό Συμβούλιο, ενώ ζητάει κι από την έδρα να λάβει μέτρα.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Οκτώβρης: 19/10, 21/10, 24/10
Νοέμβρης: 11/11, 14/11, 23/11, 28/11, 30/11

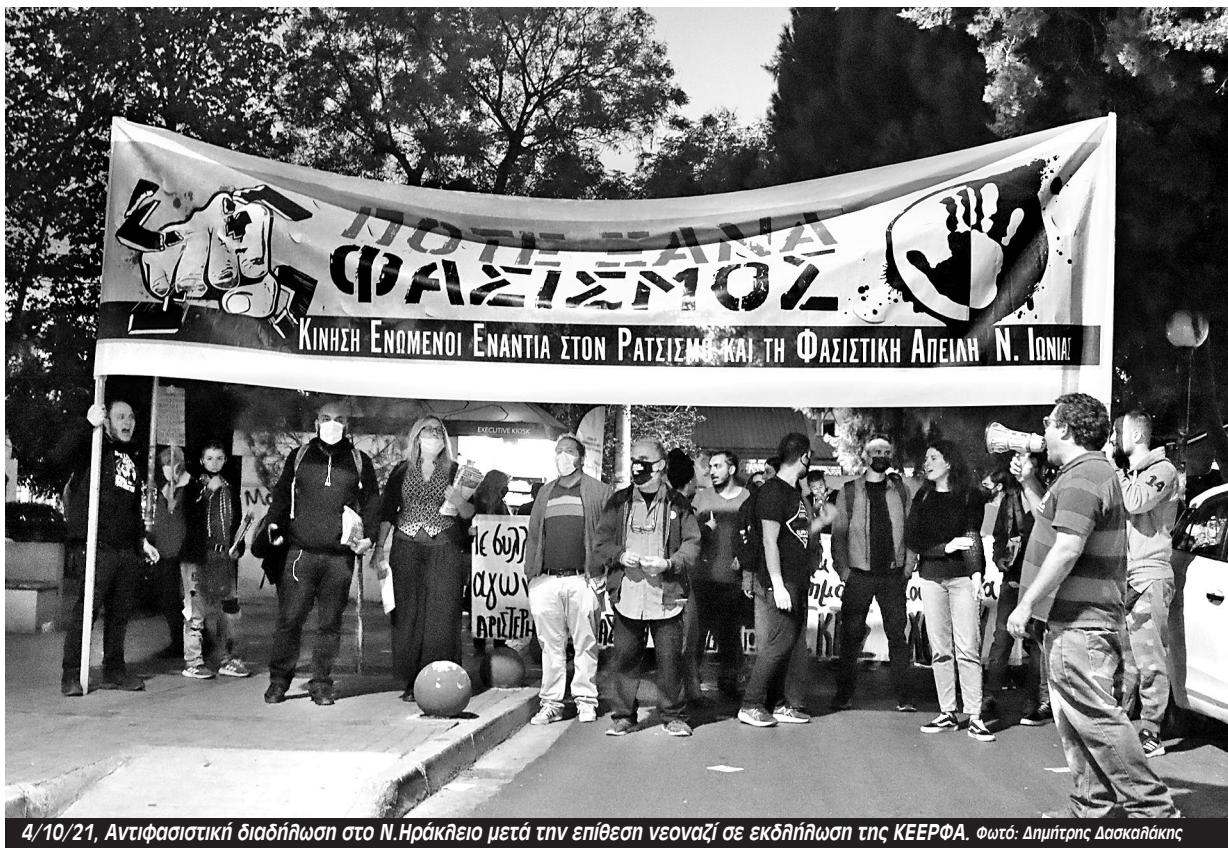
Αντιφασιστική δράση στα Β. Προάστια

Ευρεία σύσκεψη φορέων από τα Βόρεια Προάστια, με στόχο τον συντονισμό των αντιφασιστικών δράσεων στη περιοχή, έγινε την Δευτέρα 17 Οκτώβρη στο Μαρούσι, σε συνέχεια των κινητοποιήσεων, απέναντι στη φασιστική επίθεση μελών της proratria σε μαθητές των Anticapitalista και σε μέλη της ΚΕΕΡΦΑ στο 1ο ΕΠΑΛ στο Μαρούσι.

Στη σύσκεψη, που καλέστηκε με πρωτοβουλία της δημοτικής παράταξης **Εκτός των Τειχών** στο Μαρούσι, συμμετείχαν οι δημοτικές παρατάξεις **Ενότητα**, **Ανατροπή** και **Έργο στο Μαρούσι**, η **Εκτός Σχεδίου** από τη Νέα Ιωνία, η **Κόκκινη Ρωγμή** από το Ηράκλειο, το **Φυσάει Κόντρα** από την Αγία Παρασκευή, η τοπική **ΕΛΜΕ**, ο τοπικός **ΣΕΠΕ** (πρωτοβάθμια εκπαίδευση), από το **Σύλλογο Γονέων 4ου Λυκείου Ηρακλείου**, από Τμήμα Δικαιωμάτων και τη Νεολαία του **ΣΥΡΙΖΑ** στα Βόρεια Προάστια και, φυσικά, από τις τοπικές **ΚΕΕΡΦΑ**. Μήνυμα συμμετοχής έστειλε και η **Ένωση Γονέων** στο Μαρούσι που δεν μπορούσε να παρευρεθεί.

Κοινή δράση

Κοινός τόπος όλων των τοποθετήσεων ήταν η ανάγκη για κοινή και ενωτική δράση όλων των φορέων ώστε να φράξουμε το δρόμο στην επανεμφάνιση των φασιστών, είτε μέσα στα σχολεία, είτε στις γειτονιές μας. Τονίστηκε ότι η επίθεση στο 1ο ΕΠΑΛ δεν ήταν "μεμονωμένο γεγονός" και τέτοιες επιθέσεις υπήρχαν και το προηγούμενο διάστημα και σε άλλα σχολεία και στις πλατείες και του Μαρουσιού και του

4/10/21, Αντιφασιστική διαδήλωση στο Ν. Ηράκλειο μετά την επίθεση νεοναζί σε εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Ηρακλείου. Αναφέρθηκε ότι πυροδότης της προσπάθειας των φασιστών να σηκώσουν κεφάλι είναι η κυβέρνηση της ΝΔ με τη ρατσιστική, εθνικιστική και κατασταλτική πολιτική που τους κάνει πλάτες καθώς και η προκλητική ανοχή της αστυνομίας. Έγιναν οι συνδέσεις με την δίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο και θυμηθήκαμε τις μεγάλες αντιφασιστικές διαδηλώσεις που οδήγησαν στο κλείσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής και στο Ηράκλειο και στο Μαρούσι. Αυτός είναι ο δρόμος που

πρέπει να ακολουθήσουμε και τώρα.

Ο **Νίκος Τουρνάς**, από το Φυσάει Κόντρα, ενημέρωσε για την αντιρατσιστική εκδήλωση που διοργάνωσε το σχήμα την προηγούμενη ημέρα και την μεγάλη ανταπόκριση που αυτή είχε. Ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης** από τον ΣΕΠΕ έκανε ιδιαίτερη αναφορά στη προσπάθεια της Κεραμέως και του υπουργείου Παιδείας να φимώσει τους δασκάλους από οποιαδήποτε αντιφασιστική και αντιρατσιστική αναφορά στους μαθητές

μέσα από την κατάργηση της ευέλικτης ζώνης που οι εκπαιδευτικοί την χρησιμοποιούσαν για να ευαισθητοποιήσουν τους μαθητές απέναντι στον φασισμό, τον ρατσισμό, την ομοφοβία. Στο ίδιο μήκος κύματος και ο εκπρόσωπος της ΕΛΜΕ που αναφέρθηκε στους αγώνες των καθηγητών και των μαθητών για να απομονώσουν τους φασιστές που προσπαθήσουν να στήσουν "καταλήψεις" με αφορμή τη συμφωνία των Πρεσπών.

Η παρουσία της τοπικής ΕΛΜΕ

στη σύσκεψη ήταν αποτέλεσμα της ανταπόκρισης που είχε η παρέμβαση των Anticapitalista και της ΚΕΕΡΦΑ στη διαδικτυακή συνεδρίαση του ΔΣ την περασμένη Πέμπτη. Είχε προηγηθεί, την περασμένη Τρίτη, κοινή σύσκεψη των ΕΛΜΕ των Βορείων Προαστίων καθώς και συχνές εξορμήσεις της ΚΕΕΡΦΑ στα τρία ΕΠΑΛ στο Μαρούσι που στεγάζονται στη ΣΕΛΕΤΕ.

Ψήφισμα

Με πρωτοβουλία της **Αφροδίτης Φράγκου**, δημοτικής συμβούλου στο Μαρούσι με το **Εκτός των Τειχών**, κατατέθηκε ψήφισμα, που ψηφίστηκε ομόφωνα, στο δημοτικό συμβούλιο για την καταδίκη της φασιστικής επίθεσης, δηλώνοντας ότι οι φασίστες είναι ανεπιθύμητοι στις γειτονιές και στα σχολεία μας.

Η σύσκεψη κατέληξε σε ένα πρόγραμμα δράσης: Κείμενο των φορέων που θα μοιραστεί σε κοινές εξορμήσεις στις μαθητικές παρελάσεις την Παρασκευή 28 Οκτώβρη, αντιφασιστική διαδήλωση την Τρίτη 1 Νοέμβρη στη πλατεία Ηρακλείου, μέρα που φασιστές οργανώνουν συγκέντρωση μπροστά από τα παλιά τους γραφεία και αντιφασιστική συναυλία το Σάββατο 12 Νοέμβρη στη πλατεία ΗΣΑΠ στο Μαρούσι.

Ταυτόχρονα, με πρωτοβουλία της ΕΛΜΕ και με αφορμή τις εκδηλώσεις για την 28η Οκτωβρίου, θα κυκλοφορήσει επιστολή στους καθηγητές και στους μαθητές των σχολείων για συμμετοχή στις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και θα γίνουν και εξορμήσεις στα σχολεία.

Γιώργος Ράγκος

Να πάνε φυλακή οι μπάτσοι-βιαστές

Με τους περιοριστικούς όρους της εμφάνισης μία φορά τον μήνα σε αστυνομικό τμήμα (!) και της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, αφέθηκαν ελεύθεροι οι δύο αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ που κατηγορούνται για τον βιασμό της 19χρονης, στο Α.Τ. Ομόνοιας.

Δεν υπάρχει τέλος για τις ιστορίες φρίκης του συγκεκριμένου τμήματος. Άνθρωποι έχουν αφήσει την τελευταία τους πνοή ενώ κρατούνταν στο εσωτερικό του. Το βίντεο με τους αστυνομικούς να χασκουγλάνε εντός του αναγκάζοντας δύο μετανάστες να χασκουκίζουν ο ένας τον άλλο κυκλοφορούσε για ένα χρόνο μεταξύ των αστυνομικών.

Οι δράστες ισχυρίζονται ότι υπήρχε «συναίνεση» αλλά όπως αναφέρει η ΕφΣυν, «η έκθεση της ιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης του θύματος αποτυπώνει στοιχεία κακοποίησης ενώ από καταθέσεις και βιντεοληπτικό υλικό (καταστήματος και όχι του τμήματος) προκύπτει ότι οι δύο αστυνομικοί οδήγησαν τη 19χρονη σε δωμάτιο του Αστυνομικού Τμήματος που χρησιμοποιείται ως αποδυτήρια». Στην κατάθεσή τους, μάλιστα, ισχυρίστηκαν πως εκείνη ζήτησε να την «ξεναγήσουν» στο τμήμα και στη συνέχεια ότι λίγο-πολύ τους υπέδειξε και που να πάνε: «Την ώρα που περιμέ-

ναμε το ασανσέρ, μας είπε να μην ανέβουμε επάνω, αλλά να πάμε σε ένα δωματάκι που είχε δει στο ισόγειο και της είπαμε ότι είναι τα αποδυτήρια»! Εξαιρετικά πειστικό...

«Στο κέντρο της Αθήνας, στο Αστυνομικό Τμήμα της Ομόνοιας πώς βρήκαν την δυνατότητα και βίασαν δύο ΜΠΑΤΣΟΙ της ΔΙΑΣ μία 19χρονη γυναίκα;

Δεν περνάει μέρα που η κυβέρνηση Μητσοτάκη να μη μας εξοργίζει με την σαπίλα και την βρομιά του συστήματος που υπηρετεί. Είναι η σάπια ηθική τους που υπηρετεί τα κέρδη των πλούσιων και αφήνει να κυκλοφορούν ελεύθεροι οι Λιγνάδηδες, να αθώνονται οι μπάτσοι που αποτελειώσαν τον Ζακ Κωστόπουλο, 300 μέτρα από το ΑΤ Ομόνοιας» ανέφερε σε δήλωσή του ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας.

«Να πάνε φυλακή οι μπάτσοι βιαστές της 19χρονης γυναίκας. Να ξηλώσουμε όλο τον κατασταλτικό μηχανισμό των ΜΑΤ, της ΕΥΠ και των καουμπύδων της ΔΙΑΣ πριν θρηνήσουμε άλλα θύματα, νεκρούς και βιασμένες γυναίκες. Κλείστε επιτέλους το Αστυνομικό Τμήμα της Ομόνοιας, σφραγίστε ένα χώρο βασανισμού, εξευτελισμού, δολοφονιών και βιασμών στην καρδιά της Αθήνας και κάντε το χώρο φιλοξενίας κακοποιημένων γυναικών».

4/10, Διαδήλωση ενάντια στον "εξευγενισμό". Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Σε ολόημερη κινητοποίηση στην Πλατεία Εξαρχείων καλεί στην Κυριακή 23/10 η Πρωτοβουλία «Οχι Μετρό στην Πλατεία Εξαρχείων» με σύνθημα «Είμαστε Εδώ – Μένουμε Εδώ».

Οι δράσεις θα ξεκινήσουν από τις 11πμ με θέατρο, κουζίνες, ξυλοπόδαρα, αφηγήσεις για παιδιά, συναυλίες κλπ. και θα κορυφωθούν με περικύκλωση της πλατείας στις 3:30μμ.

Εκδήλωση οργάνωσης της απεργίας 9 Νοέμβρη στον Βράχο της Ακρόπολης.

ΛΥΡΙΚΗ

Κάτω τα χέρια

Σε συγκέντρωση στο Υπουργείο Πολιτισμού προχώρησε την Δευτέρα 17 Οκτώβρη, το Σωματείο Εργαζομένων Εθνικής Λυρικής Σκηνής με το κεντρικό πανό να γράφει: «Όχι στην ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης στην Ε.Λ.Σ». Όπως αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους:

«Μετά τα πρόσφατα απαράδεκτα γεγονότα που ξεκίνησαν με την “ιδιότυπη” διαθεσιμότητα της συναδέλφου χορεύτριας-καθηγήτριας από τη σχολή χορού και εν συνέχεια οδήγησαν σε παραίτηση τρεις συναδέλφους-χορεύτριες, αντί η Διοίκηση, αλλά και το ΥΠ-ΠΟΑ, να δώσουν εξηγήσεις και να λάβουν μέτρα για τις σοβαρές καταγγελίες των συναδέλφων σχετικά με την αυταρχική και απαξιοτική συμπεριφορά του διευθυντή σπουδών της Ανώτερης Επαγγελματικής Σχολής Χορού της ΕΛΣ, παίρνουν μέτρα ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης για να μη διεκδικούμε το δικίο μας.

Η Διοίκηση της ΕΛΣ έστειλε στον Πρόεδρο και στη Γραμματέα του σωματείου μας επιστολή, την οποία χαρακτηρίζει «εμπιστευτική», ενώ ταυτόχρονα την κοινοποιεί σε Υπουργό και Υφυπουργό Πολιτισμού, προσπαθώντας να φοβίσει τους συνδικαλιστές και να κρατήσει την προσπάθεια δίωξης τους στο σκοτάδι. Σ’ αυτή την επιστολή ζητά με απαράδεκτο τρόπο να.... αποδειχτεί ο εκφοβισμός που ασκήθηκε στις συναδέλφους, μέσα σε δύο μέρες εγγράφως!

Φυσικά όλο αυτό δεν γίνεται τυχαία. Θέλουν δια της πλάγιας να περάσουν κώδικα δεοντολογίας – που έχουμε ήδη απορρίψει ως εργαζόμενοι – ένα κώδικα που αντί να προστατεύει τους εργαζόμενους, θα προστατεύει τις διοικήσεις από την “ενόχληση των εργαζόμενων”.

Δεν τρομοκρατούμαστε και ενωμένοι θα προχωρήσουμε παράλληλα με τη διαδικασία διαπραγμάτευσης νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας...

Σημαντικός σταθμός στις διεκδικήσεις μας θα είναι η συμμετοχή μας στη μεγάλη πανελλαδική απεργία στις 9 Νοέμβρη... Μέχρι τότε δίνουμε ραντεβού στην πρεμιέρα της όπερας Don Giovanni (Παρασκευή 21/10 ώρα 18.30) όπου θα μοιράζουμε ενημερωτική ανακοίνωση του σωματείου στο κοινό του θεάτρου και στους επισκέπτες του ΚΠΙΣΝ...»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Πάμε στις συνελεύσεις με τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση να είναι σε εξέλιξη. Τελικά ο μόνος δρόμος που έμεινε στην κυβέρνηση για να επιβάλει αυτό που θέλει είναι ο δικαστικός. Αλλά και πάλι ακόμα και κάποιες διώξεις που προσπάθησε να επιβάλει σε διευθυντές για τη μη εφαρμογή της αξιολόγησης, πήγαν στα δικαστήρια και αθωώθηκαν πανηγυρικά. Τώρα το υπουργείο προσπαθεί μέσα από το μέτρο του ορισμού Μεντόρων στα σχολεία να μειώσει το ρόλο που είχε ο σύλλογος διδασκόντων, ένα όργανο δημοκρατικό, που έδινε τη δυνατότητα σε όλους τους συναδέλφους να εκφράσουν τη γνώμη τους.

Ο μεγάλος σταθμός είναι μπροστά μας. Όλα αυτά γίνονται ενώ βρισκόμαστε καθ’ οδόν για την πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη. Όλοι καταλαβαίνουν ότι η αντίσταση στην αξιολόγηση είναι κομμάτι της μάχης ενάντια συνολικά στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είμαστε μέρος της εργατικής τάξης που παλεύει για αυξήσεις ενάντια στην ακρίβεια.

Οι εκπαιδευτικοί θέλουμε να είμαστε από τα κομμάτια των εργαζομένων που θα δώσουμε συνέχεια σε αυτό το ρεύμα αγώνων. Χρειάζεται να οργανώσουμε την επιτυχία της απεργίας στις 9 Νοέμβρη, να κλείσουν όλα τα σχολεία, να γεμίσουν οι δρόμοι και σε συντονισμό με τους άλλους κλάδους εργαζομένων να δώσουμε συνέχεια με νέες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Μπορούμε να νικάμε. Παίρνουμε έμπνευση από τον αγώνα των φοιτητών/ριών που κατάφεραν να διώξουν την αστυνομία από τα πανεπιστήμια. Έδειξαν ότι μπορούμε να κερδίζουμε τις μάχες ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις στην Παιδεία και όχι μόνο.

Πάνος Πανούλας,
εκπαιδευτικός στην
ΕΛΜΕ Χανίων

• Σε γενικές συνελεύσεις προχωρούν οι ΕΛΜΕ όλης της χώρας αυτή την εβδομάδα, ενώ το Σάββατο 22/10 θα πραγματοποιηθεί η συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ.

ΕΡΤ

Εκδήλωση με θέμα τις Συλλογικές Συμβάσεις οργανώνουμε στην ΕΡΤ ως Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων (ΑΠΕ) την Παρασκευή 21/10 στις 10πμ στην αίθουσα συνεδριάσεων της ΠΟΣΠΕΡΤ για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε το κατέβασμά μας στην Πανεργατική Απεργία. Υπογράψαμε πρόσφατα Συλλογική Σύμβαση στην ΕΡΤ, εργαζόμενοι και δημοσιογράφοι, αλλά μόνο για τα θεσμικά θέματα -ωράρια, άδειες, κτλ. Οι μισθοί καθορίζονται από ΚΥΑ για τους δημοσιογράφους και από το Ενιαίο Μισθολόγιο για τους εργαζόμενους.

Με κάποιες μη μισθολογικές παροχές, όπως κουπόνια, που μας έδωσαν ο χειμώνας δεν βγαίνει. Όπως σημειώνουμε στην προκήρυξη της ΑΠΕ: «Τα δελτία τροφίμων “σήμερα δίνονται” και αύριο κόβονται, ανάλογα με τα κέφια της Διοίκησης, όπως έγινε παλιότερα με τα επιδόματα που δίνονταν αντί για αυξήσεις μισθών και καταργήθηκαν ξαφνικά με την αιτιολογία του περιορισμού της οικονομικής σπατάλης. Στα τροφεία δεν γίνονται κρατήσεις, οπότε το ταμείο μας στερείται των πόρων που θα είχε αν παίρναμε πραγματικές αυξήσεις, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την πορεία του ΕΔΟΕΑΠ».

Για τους παρόχους ενέργειας και τους πολεμικούς εξοπλισμούς λεφτά βρίσκονται. Όπως και για τα στελέχη της ΕΡΤ που η κυβέρνηση της ΝΔ πέρασε τροπολογία για να μπορούν να παίρνουν ακόμα περισσότερα λεφτά. Και την ίδια ώρα ληλατούν τους μισθούς μας και τη δημόσια Υγεία και Παιδεία. Η πανεργατική απεργία ενώνει όλους τους εργαζόμενους για να κερδίσουμε πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς. Διεκδικούμε επίσης την επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού. Όπως οι λιμενεργάτες στην COSCO, που είναι και γαλέρα, κέρδισαν αυξήσεις πάνω από 20% με απεργία διαρκείας, έτσι μπορούμε να κερδίσουμε παντού. Προς αυτή την κατεύθυνση, με εξορμήσεις και την εκδήλωσή μας, προσπαθούμε να κινητοποιήσουμε τους συναδέλφους, να τους συσπειρώσουμε και να ξαναζωντανέψει ο συνδικαλισμός στην ΕΡΤ, που είναι ένας χώρος που έχει μεγάλη αγωνιστική εμπειρία.

Ειρήνη Φωτέλλη,
μέλος ΔΣ ΠΟΣΠΕΡΤ, Αριστερή
Πρωτοβουλία Εργαζομένων

ΑΚΡΟΠΟΛΗ

Μπροστά στην Πανεργατική Απεργία στις 9 Νοέμβρη, η διάθεση για πολιτική συζήτηση και οργάνωση έχει μεγαλώσει στον Βράχο της Ακρόπολης και το Υπουργείο Πολιτισμού. Την Παρασκευή 14/10 στην εκδήλωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στον Βράχο της Ακρόπολης, με αρκετά μεγάλη συμμετοχή και από νεοπροσληφθέντες συμβασιούχους, συζητήσαμε με τους συναδέλφους για τα προβλήματα που βιώνουμε, οικονομικά και συνολικά.

Εισηγητικά βάλαμε ότι παλεύουμε μια κυβέρνηση χωμένη στα σκάνδαλα, που δεν κάνει τίποτα για την ακρίβεια, στηρίζει τους κερδοσκόπους εις βάρος της ζωής των εργατών/τριών και το μόνο που της έχει απομείνει είναι η καταστολή για να περάσει ό,τι θέλει. Γι’ αυτό στόχος μας είναι να την ανατρέψουμε με την οργάνωση από τα κάτω σε κάθε χώρο δουλειάς με απεργιακές επιτροπές. Μια οργάνωση που θα δυναμώσει το εργατικό κίνημα ενάντια στη ΝΔ και σε όποια κυβέρνηση κι αν έρθει. Γι’ αυτό αποφασίσαμε να φτιάξουμε κι εδώ μια ομάδα εργαζομένων, που να βοηθήσει στην οργάνωση της απεργίας και να κατέβουμε με πανό στις 9/11. Συζητήσαμε επίσης ότι για να έχει επιτυχία η απεργία βάζουμε στόχο να κλείσει η Ακρόπολη, που είναι μια μεγάλη μάχη κόντρα και στους προϊστάμενους που μας θέλουν “με τα κεφάλια μέσα”.

Μαζί με τα συνολικότερα προβλήματα, στο Υπουργείο Πολιτισμού έχουμε να παλέψουμε ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των μουσείων, ενάντια στη νομιμοποίηση της αρχαιοκαπηλείας, αλλά και για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και αυξήσεις στους μισθούς. Αυτή τη στιγμή το υπουργείο στηρίζεται πλέον κατά πλειοψηφία σε συμβασιούχους ορισμένου χρόνου, ειδικά σε ό,τι αφορά ανασκαφές, αναστηλωτικά έργα και λοιπά. Άρα βασικό μας αίτημα είναι και η νομιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.

Αντώνης Φώσκολος,
εργαζόμενος ΥΠΠΟ

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Απεργία

Σε πανελλαδική απεργία και συγκέντρωση προχωρούν οι εργαζόμενοι στο πρόγραμμα “Βοήθεια στο Σπίτι” την Παρασκευή 21/10 στις 10.30πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος και θα ακολουθήσει πορεία στο υπουργείο Εσωτερικών. Η κινητοποίηση γίνεται με στόχο την οριστική μονιμοποίηση των συμβασιούχων εργαζομένων του προγράμματος, ιδιαίτερα μετά την απόφαση του ΣτΕ πριν λίγο καιρό να ακυρώσει την αυξημένη μοριοδότηση της ειδικής εμπειρίας για το σύνολο των θέσεων που προβλέφθηκε στο πλαίσιο της 4Κ/2020 προκήρυξης για το προσωπικό. Με απλά λόγια, πάνω από το ένα τρίτο των εργαζομένων στο ΒοΣ θα πεταχτεί εκτός εργασίας.

«Η πρώτη συνάντηση με τον Βορίδη που έγινε τη Δευτέρα 17/10 δεν έβγαλε τίποτα πέρα από υποσχέσεις του αέρα για να μας πείσει να μην κάνουμε απεργία. Όμως οι εργαζόμενοι επιμένουμε στην κατεύθυνση του απεργιακού αγώνα μέχρι να εξασφαλίσουμε τη μόνιμη και σταθερή δουλειά», δήλωσε στην ΕΑ ο **Νίκος Χατζάρας**, εργαζόμενος ΒοΣ και μέλος ΔΣ ΕΠΥΒ Κ. Μακεδονίας. «Ο κόσμος ετοιμάζεται να γεμίσει πούλμαν και καράβια για να διαδηλώσει στην Αθήνα. Η διάθεση είχε φανεί τις προηγούμενες ημέρες που σε πάρα πολλές πόλεις στην Ελλάδα έγιναν μαζικές συνελεύσεις, με τους συναδέλφους να αποφασίζουν για απεργία. Θέλουν να μας πισωγυρίσουν στο μοντέλο “κάθε χρόνο ανανέωση σύμβασης” με αυτό να σημαίνει ότι οποιαδήποτε στιγμή ένας δήμαρχος ή ο υπουργός δεν θα κάνει την ανανέωση».

Οργανώνουμε την απεργία

Στη Γενική Απεργία στις 9 Νοέμβρη νεκρώνουμε απεργιακά τους χώρους δουλειάς και κατεβαίνουμε στον δρόμο πανελλαδικά για να στείλουμε το πιο ηχηρό μήνυμα στη μισητή κυβέρνηση του Μητσοτάκη και τα αφεντικά ότι εμείς έχουμε τη δύναμη. Για να επιβάλλουμε ότι την κρίση θα την πληρώσουν αυτοί που τη δημιούργησαν και όχι οι εργαζόμενοι. Με κεντρικά αιτήματα τις γενναίες αυξήσεις στους μισθούς πάνω από 20%, την εφαρμογή Συλλογικών Συμβάσεων με όλα τα δικαιώματα παντού, για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στα νοσοκομεία, στα σχολεία, σε όλες τις υπηρεσίες που καλύπτουν τις ανάγκες μας και ενάντια στις δολοφονικές προτε-

ραιότητες της κυβέρνησης του Μητσοτάκη που σκορπίζει τα λεφτά στους κερδοσκόπους της ενέργειας, στον πόλεμο και την καταστολή. Ο ξεσηκωμός των υγειονομικών στα δημόσια νοσοκομεία είναι έμπνευση και παράδειγμα για όλους τους χώρους. Κλιμακώνουν με τη μεγάλη απεργία και διαδήλωση στις 20/10 για να σώσουν ζωές κόντρα στην κυβέρνηση που με τη διάλυση του ΕΣΥ σπέρνει κυριολεκτικά τον θάνατο στον κόσμο που έχει ανάγκη τη δημόσια και δωρεάν Υγεία. Ο αγώνας τους είναι αγώνας όλων μας. Η συνέχεια θα είναι η απεργία στις 9/11. Τα μέλη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης δίνουν τη μάχη σε κάθε χώρο δουλειάς για να γίνουν

μαζικές συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές και φρουρές τη μέρα της απεργίας, για ένα πιο δυνατό εργατικό κίνημα ριζωμένο σε όλους τους χώρους. Το οποίο έχει να δώσει απεργιακή συνέχεια ενάντια στον νέο προϋπολογισμό του Μητσοτάκη, που θα φέρει νέο γύρο περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες. Προς αυτή την κατεύθυνση ήταν και η πρόταση από τη μεριά των Παρεμβάσεων στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ (17/10) για κάλεσμα σε νέα απεργία μετά τις 9 Νοέμβρη.

● Στην Αθήνα η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει 11πμ στην πλ. Κλαυθμώνος. Προσυνκέντρωση Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης 10πμ Υπ. Εργασίας.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ανοιχτό Δ.Σ.

Η πανεργατική απεργία την Τετάρτη 9 Νοέμβρη είναι μια μεγάλη ευκαιρία για τους εργαζόμενους στον Επισιτισμό και τον Τουρισμό να δώσουν ακόμη πιο μαζικά τη μάχη ενάντια στην ακρίβεια, τη μάχη για υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης στον κλάδο με πραγματικές και μεγάλες αυξήσεις. Μετά τις απεργίες του καλοκαιριού ενάντια στους ξενοδόχους και το υπουργείο που κρατούν τις αμοιβές μας παγωμένες εδώ και 10 χρόνια, μπαίνουμε σε μια περίοδο εξαμήνου στην οποία θα υπογραφούν νέες κλαδικές συμβάσεις και στον Τουρισμό και τον Επισιτισμό.

Η εικόνα από τις επιχειρήσεις εστίασης στα Εξάρχεια είναι αντίστοιχη του καλοκαιριού των ιδιαίτερα αυξημένων τζίρων που παρατηρήσαμε παντού φέτος. Στην εξόρμηση που πραγματοποίησε το αντικαπιταλιστικό δίκτυο στον κλάδο “Καμαριέρα” την Πέμπτη 14/10 ήταν χαρακτηριστική τόσο η πληρότητα σε εστιατόρια όσο και η δραστηριότητα σε καφέ και μπαρ. Η οργάνωση στο Συνδικάτο Τουρισμού Επισιτισμού ν. Αττικής ήταν βασική συζήτηση που χρειάζεται να συνεχιστεί καθημερινά στους χώρους αυτούς μαζί με το πώς θα είναι κλειστά όλα τη μέρα της γενικής απεργίας. Ήδη από αρκετές επιχειρήσεις ήρθε το μήνυμα ότι οι εργαζόμενοι θα επιβάλλουν ότι θα μείνουν κλειστές. Επίσης, διανομείς της Wolt βάζουν μπροστά να κυκλοφορήσουν φυλλάδιο πολύγλωσσο για συναδέλφους μετανάστες από το Μπαγκλαντές, το Πακιστάν και άλλες χώρες καταγωγής ώστε να συμμετέχουν στην απεργία εργαζόμενοι από όλο το εύρος του κλάδου μας.

Ακόμη πιο συγκεκριμένα βήματα μπορεί και πρέπει να βάλει η ανοικτή συνεδρίαση της Κεντρικής Διοίκησης του Συνδικάτου που θα γίνει την Τετάρτη 19/10 σε συνεργασία με τα σωματεία εργαζομένων από ξενοδοχεία και επιχειρήσεις στον κλάδο. Η συνεδρίαση θα γίνει στις 6μμ στα γραφεία του συνδικάτου στη Γλάδστωνος 3, στον 7ο όροφο της Στοάς Φέξη.

Βασίλης Μυρσινιάς, μπουφетζής, δίκτυο Καμαριέρα

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Συνέλευση

Για την ελληνική Δικαιοσύνη επαληθεύεται η ρήση ότι ο νόμος είναι ισοί αράχνης για τους “από πάνω” και βαριές αλυσίδες για τους “από κάτω”. Με άλλα λόγια, είναι ταξική η δικαιοσύνη. Ταυτόχρονα, δεν ξεφεύγει ούτε αυτή από τις ιδιωτικοποιήσεις, καθώς ετοιμάζουν δικαστήρια τηλεματικής που θα τα αναθέσουν σε ιδιωτικές εταιρίες.

Είμαστε η χώρα μέσα στην ΕΕ με τις χαμηλότερες επιδόσεις στην απόδοση δικαιοσύνης. Η έρευνα που έγινε αποδεικνύει ότι ένα μέρος για τα χάλια της οφείλεται στην έλλειψη δικαστικών υπαλλήλων. Γι’ αυτό οι εργαζόμενοι στα δικαστήρια σακατευόμαστε, ενώ δεν υπάρχουν νέοι σε ηλικία συνάδελφοι καθώς δεν γίνονται προσλήψεις. Ούτε οι υπερωρίες πληρώνονται. Μια συνάδελφος για 250 ώρες υπερωρία, που ισοδυναμεί σε τρεις εργάσιμες βδομάδες, πήρε 150 ευρώ.

Στη γενική απεργία στις 9/11 οργανώνουμε για να κλείσουν τα δικαστήρια από την καθολική συμμετοχή. Την Τετάρτη 19/10 στις 3μμ στο Αμφιθέατρο στον 1ο όροφο του κτιρίου 13 καλούμε όλους τους συναδέλφους να συζητήσουμε και να φτιάξουμε απεργιακή επιτροπή που θα εξασφαλίσει με μαζικούς όρους τη συμμετοχή στην απεργία, αλλά και την αγωνιστική συνέχεια. Υπάρχει ήδη μια μαγιά συναδέλφων που για χρόνια δίνουμε μαζί μάχες, από την εποχή των μνημονίων μέχρι τις απεργίες του τελευταίου διαστήματος. Θεωρώ ότι σε αυτή τη φάση μπορεί να μαζευτεί ακόμα περισσότερος κόσμος στην επιτροπή. Γι’ αυτό κάνουμε εξορμήσεις για να μιλήσουμε πολιτικά και να τους καλέσουμε. Επίσης, στις 5 Νοέμβρη ο Σύλλογός μας καλεί γενική συνέλευση, που είναι ένα ακόμα βήμα για να οργανωθούμε καλύτερα.

Στην κλιμάκωση των επιθέσεων της κυβέρνησης και των αφεντικών πρέπει να απαντήσουμε με τη δική μας κλιμάκωση των απεργιών. Για να σταματήσει η σκληρή λιτότητα και η τρομερή εντατικοποίηση στη δουλειά και να κερδίσουμε ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας και δικαιώματα.

Θάλεια Γεωργοπούλου, δικαστική υπάλληλος

Παλεύουμε για αυξήσεις 20%

Η Πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη είναι ένας καθοριστικός πρώτος σταθμός στον αγώνα που έχει ανοίξει σε κάθε χώρο δουλειάς με το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς. Για να μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες μας οι αυξήσεις αυτές διεκδικούμε ότι είναι πάνω από 20%.

Ο πληθωρισμός μπορεί να είναι στο 12%, αλλά η μείωση του πραγματικού εισοδήματος είναι κοντά στο 20%, λόγω και της ακρίβειας στην ενέργεια με τις τιμές να έχουν ανέβει πάνω από 30%. Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα σύμφωνα με τη Eurostat σε αυξήσεις μισθολογικού κόστους το τρίτο τρίμηνο του 2022, ενώ στις αυξήσεις στις τιμές ενέργειας είναι τρίτη μετά τη Νορβηγία και την Πορτογαλία. Οι μόνες αυξήσεις ήταν τα ψίχουλα στον κατώτατο μισθό και μόνο εκεί. Διεκδικούμε επίσης να επαναφέρουν την αναγνώριση των τριετιών, τα επιδόματα ωρίμανσης, καθώς και το επίδομα επικίνδυνης εργασίας, που θα σημάνουν μεγάλες αυξήσεις. Και δεν ξεχνάμε ότι από το 2010 μέχρι σήμερα οι μισθοί έχουν περικοπεί μέχρι και 40%.

Οι αυξήσεις δεν μπορούν να υποκατασταθούν με οικειοθελείς παροχές μέσα από διατακτικές πληρωμών, κουπόνια, κτλ, που προσπαθούν να αντιγράψουν την κυβέρνηση με την πολιτική των παροχών. Πολλές επιχειρήσεις σε διάφορους κλάδους δίνουν εφάπαξ επίδομα, για να αποφυγουν ουσιαστικές αυξήσεις που κατοχυρώνονται, αλλά και την απαλλαγή των φόρων, και έτσι να αντιμετωπίσουν -πρόσκαιρα- τη δυσαρέσκεια του κόσμου.

Απεργιακές επιτροπές

Το κλαδικό Σωματείο Εργαζομένων Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας καλεί συνέλευση στις 25 Οκτώβρη για την οργάνωση της πανεργατικής απεργίας στις 9/11. Αυτό ήταν αίτημα και της Αγωνιστικής Συνδικαλιστικής Κίνησης Υγειονομικών (ΑΣΚΥ), τα μέλη της οποίας έχουμε ξεκινήσει να οργανώνουμε την απεργία στους χώρους δουλειάς με εξορμήσεις, ενημερώνοντας τους συναδέλφους και για τη συνέλευση του Σωματείου. Στη σύσκεψη της ΑΣΚΥ που έγινε την Παρασκευή 14/10 αποφασίσαμε ότι θα μπορούμε μπροστά για να φτιαχτούν απεργιακές επιτροπές και συσκέψεις στο Ωνάσειο, στο Υγεία και σε άλλους χώρους του κλάδου.

Ωστόσο, στη συνάντηση της Ομοσπονδίας μας (ΟΣΝΙΕ) με τους εργοδότες της Ιδιωτικής Υγείας στις 11/10, οι τελευταίοι αρνήθηκαν να υπογράψουν την κλαδική Συλλογική Σύμβαση που κατέθεσε η ΟΣΝΙΕ, επικαλούμενοι ότι αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω clawback και rebate (πλαφόν στον τζίρο που διενεργείται). Έτσι, αυτό που ισχύει για μας είναι η Εθνική Συλλογική Σύμβαση. Είναι ενδεικτικό της διάθεσης των εργαζομένων του κλάδου ότι η ΟΣΝΙΕ, που χαρακτηρίζεται από αδράνεια, προχώρησε στην διαπραγμάτευση για κλαδική ΣΣΕ και μάλιστα με αυξήσεις 20%. Είναι όμως πρόβλημα ότι η συνάντηση με τους εργοδότες έγινε κεκλεισμένων των θυρών -εκ των υστέρων ενημερωθήκαμε ότι έγινε. Θα έπρεπε να είχε προκηρυχθεί στάση εργασίας και συγκέντρωση για να έμπαινε σοβαρή πίεση από τα κάτω. Ο συνδικαλιστής μόνος του με το αφεντικό στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων είναι σε αδύναμη θέση.

Είναι ψέματα ότι οι κλινικάρχες δεν μπορούν να δώσουν αυξήσεις. Από την περίοδο της πανδημίας και μετά τα κέρδη τους έχουν εκτιναχθεί στις πλάτες των εργαζομένων, ενώ οι μισθοί μας παρέμειναν παγωμένοι. Η κερδοφορία τους είναι φανερή από την ανάπτυξη του δικτύου των καταστημάτων, από την ανανέωση των κτιρίων και του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού και από τις επενδύσεις που κάνουν. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε απεργιακά για να επιβάλουμε τα δικά μας αιτήματα κόντρα στην κερδοσκοπία τους.

Κώστας Πολύδωρος,

μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας και μέλος της ΑΣΚΥ

Οι “Ήρωες της Υγείας” συνεχίζουν τον αγώνα όλων μας

«**Τ**ο Εθνικό Σύστημα Υγείας πρέπει να μπει σε πρώτη προτεραιότητα» δήλωνε τον Απρίλη του 2020 ο τότε Υπουργός Υγείας Κίκλιας. Ήταν η περίοδος που κάθε κυβερνητικός πολιτικός έβγαινε στα κανάλια για να εκθείσει αναγκαστικά το ρόλο του δημόσιου συστήματος Υγείας στην μάχη κατά της πανδημίας και να υποσχεθεί τη στήριξή του. Η ίδια αντιμετώπιση υπήρχε και προς τους υγειονομικούς. Τα εγκώμια για τους «ήρωες με τις άσπρες μπλούζες» έπεφταν βροχή.

Όμως το τελευταίο πράγμα που έκανε η κυβέρνηση της ΝΔ ήταν να βάλει το ΕΣΥ και τους υγειονομικούς σε προτεραιότητα. Μπορεί η προσφορά τους να αναγνωριζόταν από την πλειοψηφία της κοινωνίας και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας να έκανε απανωτές εκκλήσεις για την ενίσχυση των δημόσιων συστημάτων Υγείας, διαπιστώνοντας ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο θρηνούσαμε τόσα θύματα διεθνώς ήταν οι σκληρές επιθέσεις που είχαν δεχτεί τα προηγούμενα χρόνια. Αλλά για τον **Κίκλια** και τον **Κοντοζαμάνη**, το πρώτο δολοφονικό δίδυμο στο Υπουργείο Υγείας τα χρόνια της πανδημίας, αρκούσαν τα «χειροκροτήματα».

Η πολιτική των μηδενικών προσλήψεων δεν παραβιάστηκε ποτέ. Οι ελάχιστες θέσεις που άνοιξαν στο πρώτο κύμα ήταν όλες θέσεις συμβασιούχων. Παρότι οι υγειονομικοί και τα συνδικάτα τους έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου για τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού και τις συνέπειες που θα έχουν όταν η πανδημία χτυπήσει τη χώρα, το Υπουργείο Υγείας αδιαφορούσε. Και παρά τα μεγάλα λόγια για ετοιμότητα και θωράκιση του ΕΣΥ, στην πραγματικότητα αυτό που ακολουθούσε ήταν το δόγμα που διατύπωνε κυνικά ο **Άδωνις Γεωργιάδης**: «Τι θα τους κάנוμε τόσους γιατρούς μετά το τέλος της πανδημίας;».

Αντίστοιχη ήταν η αντιμετώπιση απέναντι στους δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχους, που όχι μόνο δούλευαν για χρόνια και δεκαετίες στο ΕΣΥ, αλλά έβαζαν ξανά πλάτη για να σωθούν ζωές από την πανδημία. Όχι μόνο δεν ικανοποίησε το αίτημα για μονομηνιαίο όλων, αλλά τους απειλούσε διαρκώς αυτά τα χρόνια με απόλυση για να παραδώσει ξανά ολόκληρα κομμάτια στους εργολάβους.

Η δολοφονική κυβερνητική πολιτική αποτυπώθηκε και στους προϋπολογισμούς αυτών των χρόνων. Εν μέσω των πιο φονικών κυμάτων της

Κυβέρνηση “δολοφόνων με το πριόνι”

πανδημίας η κυβέρνηση έφερνε προκλητικά πετσοκομμένες δαπάνες Υγείας -μειωμένες κατά 500 εκατομμύρια ευρώ το 2021 και άλλα 800 εκατομμύρια το 2022. Την ίδια ώρα που οι ΜΕΘ γέμιζαν ασφυκτικά και οι ασθενείς διασωληνωνόνταν κατά εκατοντάδες εκτός μονάδων, αυτή προτιμούσε να προβαίνει στην μία αντιεπισημονική απόφαση μετά την άλλη για να καλύπτει το έγκλημα από το να δώσει λεφτά στο ΕΣΥ. Μετατρέποντας τα νοσοκομεία σε “μιας νόσου”, μετακινώντας το προσωπικό από εδώ και από εκεί, βαφτίζοντας ΜΕΘ κάθε κρεβάτι με έναν αναπνευστήρα, προσαρμόζοντας τα υγειονομικά πρωτόκολλα ανάλογα με τις ελλείψεις, βάζοντας σε ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο τις ζωές ασθενών και υγειονομικών. Κι όπου αυτή η πολιτική έβρισκε αντιπόσεις, δεν δίσταζε να εξαπολύει επιθέσεις στα σωματεία των εργαζόμενων, να προχωρά σε ΕΔΕ και συνδικαλιστικές διώξεις, να καλεί σε απολογίες και να απειλεί με απολύσεις.

Στην εγκληματική διαχείριση προστέθηκε και η απόφαση να αναλάβουν τα νοσοκομεία τον εμβολιασμό του γενικού πληθυσμού. Τα 1.028 νέα εμβολιαστικά κέντρα, που διατυμπάνιζε ο Κίκλιας μήνες πριν καν εγκριθεί και έρθει το εμβόλιο στη χώρα, αποδείχτηκαν τερατώδη ψέματα. Και όταν το εμβόλιο ήρθε, βρήκε τους κυβερνητικούς να παίρνουν θέση πριν τους γιατρούς και τις ευπαθείς ομάδες. Αλλά και τους υγειονομικούς να γίνονται λίγους μήνες αργότερα τα πιο μεγάλα θύματα της προπαγάνδας ότι «το εμβόλιο είναι η μοναδική σωτηρία». Η

πρώτη υπογραφή του νέου διδύμου Πλεύρη-Γκάγκα στην ηγεσία του Υπουργείου Υγείας ήταν στην απόφαση να τεθούν 7.000 υγειονομικοί σε αναστολή εργασίας, αποδεκατίζοντας ακόμα περισσότερο το ΕΣΥ.

Η μόνη δράση της κυβέρνησης όλα αυτά τα χρόνια ήταν η προστασία και η πρωιμοδότηση του ιδιωτικού τομέα Υγείας. Συγκεκριμένα, η πανδημία αποτέλεσε μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για να θησαυρίζουν οι κλινικάρχες, καθώς τα νοσοκομεία έκλειναν για οποιοδήποτε περιστατικό. Ποιος μπορεί να ξεχάσει την τεράστια κούραση που τα έφαγαν τα 350 ευρώ για μια εξέταση; Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον διπλασιασμό της αποζημίωσης από το Δημόσιο, από 800 σε 1600 ευρώ, για κάθε κρεβάτι που θα πρόσφεραν σε ασφαλισμένο ασθενή; Χώρια τις άμεσες κρατικές χρηματοδοτήσεις πολλών εκατομμυρίων ευρώ που έπαιρναν για κάθε είδους ιατρική πράξη σε κάθε νέο κύμα. Αλλά και την πρόθεση της κυβέρνησης να τους παραχωρήσει ακόμα και γιατρούς του ΕΣΥ για να τους κάνουν τα χειρουργεία.

Κλινικάρχες αρπακτικά

Κι όλα αυτά, όταν οι κλινικάρχες δεν είχαν καμιά απολύτως συμβολή στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Στο πρώτο κύμα αρονήθηκαν να παραχωρήσουν έστω και μία κλίνη για ασθενείς με κορονοϊό. Στα επόμενα δέχτηκαν να διαθέσουν κάποιες εκατοντάδες κρεβάτια, μόνο όμως για ασθενείς που βρίσκονταν στο στάδιο της αποθεραπείας. Στην πραγματικότητα κατάφεραν να διατηρήσουν τις κλινικές τους ως κόβει φρι, ενώ μηδενική ήταν η συνεισφορά τους και στον εμβολιασμό.

Σήμερα, ακόμα και οι υποκριτικές δηλώσεις για τον αναντικατάστατο ρόλο του ΕΣΥ έχουν εγκαταλειφτεί και τη θέση τους έχουν πάρει οι ανοιχτές επιθέσεις. Μπορεί η κυβέρνηση να μην τολμά να μιλήσει για «φακελάκηδες» και «τεμπέληδες» δημόσιους υπαλλήλους όπως έκανε πριν την πανδημία για να στρώνει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση. Αλλά την ίδια δουλειά κάνει ο Πλεύρης όταν επιτίθεται σε «αυτούς με τις ντουνούτες», ενώ ταυτόχρονα ανοίγει την πόρτα στους Λάτσηδες, τους Νιάρχους, τους εργολά-

βους και τα αρπακτικά της ιδιωτικής Υγείας.

Οι κενές οργανικές θέσεις στο ΕΣΥ αγγίζουν τις 45.000 και το προσωπικό του μειώνεται κάθε χρόνο και περισσότερο. Αυτή τη στιγμή, όπως καταγγέλλουν τα συνδικάτα της Υγείας, υπηρετούν 10.000 λιγότεροι εργαζόμενοι/ες από τον περσινό Σεπτέμβρη. Οι αναστολές εργασίας λόγω του κατάπτυστου υποχρεωτικού εμβολιασμού, οι συνταξιοδοτήσεις χωρίς αναπλήρωση, οι παραπτώσεις λόγω των άθλιων συνθηκών εργασίας και των χαμηλών μισθών, η μη ανανέωση συμβάσεων, τσακίζουν κάθε μέρα τα νοσοκομεία. Όχι τυχαία. Η μείωση του αριθμού των εργαζόμενων είναι απαραίτητη για να προχωρήσει το ξεπούλημα.

Το ίδιο ισχύει με τη μείωση των κονδυλίων. «Τρείς μήνες πριν το τέλος του έτους και οι προϋπολογισμοί βρίσκονται στο κόκκινο», αναφέρει εν όψει της απεργίας στις 20 Οκτώβρη η **ΠΟΕΔΗΝ**. «Οι ληξipρόθεσμες οφειλές των νοσοκομείων είναι 1 δις ευρώ δημιουργώντας ασφυκτικό πλαίσιο κάλυψης των λειτουργικών δαπανών με δεδομένη τη μεγάλη ακρίβεια που επικρατεί και τις συνεχείς ανατιμήσεις των υλικών και προϊόντων που προμηθεύονται τα Νοσοκομεία. Μόνο οι ΔΕΚΟ (ΔΕΗ, ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ) έχουν υπερδιπλασιαστεί. Πώς να ανταποκριθούν οι προϋπολογισμοί των Νοσοκομείων και Κέντρων Υγείας;».

Το ποιος θα πληρώσει αυτή την πολιτική είναι γνωστό: οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, όλοι οι φτωχοί και οι οικογενειές τους. Οι 33.000 νεκροί από κορονοϊό, η πλειοψηφία των οποίων κατέληξε εκτός κλινικής έδω και τώρα! Η ΜΕΘ όπως καταγράφηκε επίσημα και στις μελέτες Λύτρα, το πλήρωσαν ήδη με τη ζωή τους. Δίπλα τους τηρήσουν τις κλινικές τους ως κόβει φρι, ενώ μηδενική ήταν η συνεισφορά τους και στον εμβολιασμό. Σήμερα, ακόμα και οι υποκριτικές δηλώσεις για τον αναντικατάστατο ρόλο του ΕΣΥ έχουν εγκαταλειφτεί και τη θέση τους έχουν πάρει οι ανοιχτές επιθέσεις. Μπορεί η κυβέρνηση να μην τολμά να μιλήσει για «φακελάκηδες» και «τεμπέληδες» δημόσιους υπαλλήλους όπως έκανε πριν την πανδημία για να στρώνει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση. Αλλά την ίδια δουλειά κάνει ο Πλεύρης όταν επιτίθεται σε «αυτούς με τις ντουνούτες», ενώ ταυτόχρονα ανοίγει την πόρτα στους Λάτσηδες, τους Νιάρχους, τους εργολά-

Από την πρώτη στιγμή που ξέσπασε η πανδημία, η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιχείρησε να βάλει φώτωτρο στους υγειονομικούς. Την ίδια ώρα που τους περιέγραφε ως τους «μαχητές της Υγείας» που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του «πολέμου», αρνιόταν συστημικά να συναντήσει τα συνδικαλιστικά τους όργανα και να συζητήσει μαζί τους τα αναγκαία μέτρα που πρότειναν για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Και έφτανε να κλείνει με αστυνομία και ΜΑΤ τις πόρτες του υπουργείου Υγείας σε όσους συγκεντρώνονταν εκεί για να διαμαρτυρηθούν για τις άθλιες συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονταν με κίνδυνο της υγείας τόσο των ιδίων όσων και των ασθενών τους.

«Οι μάσκες είναι για να μας προστατεύουν κι όχι για να μας κλείνουν το στόμα», ήταν η απάντηση των εργαζόμενων παντού. Οι καταγγελίες τους για τα κυβερνητικά ψέματα ότι τα νοσοκομεία είναι πλήρως εξοπλισμένα και στελεχωμένα απλώθηκαν σε όλη τη χώρα. Και δεν έμειναν στις καταγγελίες. Άρχισαν να οργανώνουν την αντίσταση μέσα σε κάθε νοσοκομείο. Η πρώτη μεγάλη έκρηξη ήρθε στις 7 Απριλίου του 2020, κόντρα στις καραντίνες και όλα τα αυταρχικά κυβερνητικά μέτρα.

«Ξεσηκωμός! Αυτό μπορεί να περιγράψει όσα έγιναν την Τρίτη 7 Απριλίου το πρωί στις πύλες όλων των νοσοκομείων της χώρας. Η ημέρα δράσης για την Υγεία μετατράπηκε παντού σε μαζικές συγκεντρώσεις εργαζόμενων και συμπαραστών που απαιτήσαν την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων των υγειονομικών για την αντιμετώπιση της πανδημίας εδώ και τώρα! Η ΜΕΘ όπως καταγράφηκε επίσημα και στις μελέτες Λύτρα, το πλήρωσαν ήδη με τη ζωή τους. Δίπλα τους τηρήσουν τις κλινικές τους ως κόβει φρι, ενώ μηδενική ήταν η συνεισφορά τους και στον εμβολιασμό.

Σήμερα, ακόμα και οι υποκριτικές δηλώσεις για τον αναντικατάστατο ρόλο του ΕΣΥ έχουν εγκαταλειφτεί και τη θέση τους έχουν πάρει οι ανοιχτές επιθέσεις. Μπορεί η κυβέρνηση να μην τολμά να μιλήσει για «φακελάκηδες» και «τεμπέληδες» δημόσιους υπαλλήλους όπως έκανε πριν την πανδημία για να στρώνει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση. Αλλά την ίδια δουλειά κάνει ο Πλεύρης όταν επιτίθεται σε «αυτούς με τις ντουνούτες», ενώ ταυτόχρονα ανοίγει την πόρτα στους Λάτσηδες, τους Νιάρχους, τους εργολά-

Έχοντας κάνει την αρχή, σπάζοντας το σιωπητήριο και το αφήγημα της «ατομικής ευθύνης», για όλους τους εργαζόμενους, οι υγειονομικοί δεν σταμάτησαν από τότε να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με την δολοφονική κυβέρνηση. Οι συγκεντρώσεις στις πύλες και στο Υπουργείο Υγείας πολλαπλασιάστηκαν τους επόμε-

νους μήνες, διεκδικώντας προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, δωρεάν μαζική ιχνηλάτηση, μάσκες και άλλα Μέσα Ατομικής Προστασίας, λεφτά για ΜΕΘ και εξοπλισμό, επίταξη του ιδιωτικού τομέα Υγείας και ένταξη του στο ΕΣΥ χωρίς καμιά αποζημίωση στους κλινικάρχες.

Στις 16 Ιούνη του 2020, όλη η οργή για την εγκατάλειψη του ΕΣΥ εκφράστηκε σε μια μαζικότατη απεργία και διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας. Εκείνη τη μέρα δίπλα στους εργαζόμενους των νοσοκομείων βρέθηκαν εργαζόμενοι στην εκπαίδευση, τον επισιτισμό-τουρισμό, τους καλλιτέχνες, τους δημους, τα υπουργεία, την ιδιωτική Υγεία, τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, μετανάστες και πρόσφυγες, φοιτητές. Ενώ το ίδιο διάστημα οι τοπικές κινητοποιήσεις σε μια σειρά νοσοκομεία κέρδιζαν παρατάσεις για τους συμβασιούχους που η κυβέρνηση σχεδίαζε να πετάξει στο δρόμο για να επαναφέρει τους εργολάβους.

Το δεύτερο και πιο φονικό κύμα της πανδημίας τους βρήκε ξανά στο δρόμο. Στις 15 Οκτώβρη του 2020 η απόφασή τους για απεργία κέρδισε για πρώτη φορά όλο το δημόσιο τομέα που διαδήλωσε μαζί τους με στάση εργασίας. Και στις 12 Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς, μια ακόμα μέρα δράσης στις πύλες των νοσοκομείων ξεπέρασε σε μαζικότητα και δυναμισμό την 7 Απριλή.

Υγειονομικές βόμβες

Την ίδια περίοδο, μια σειρά νοσοκομεία, όπως ο Άγιος Σάββας, μετατρέπονταν σε υγειονομικές βόμβες με τη διασπορά του κορονοϊού στο προσωπικό να θερίζει. Η απαίτηση για μέτρα προστασίας και συχνή ιχνηλάτηση εκφράστηκε με τοπικές στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις στα προαύλια. Και συναντήθηκε με την κόντρα ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης να στοχοποιήσει με διώξεις και τρομοκρατία τους υγειονομικούς για τη αποκαλύψεις τους σχετικά με τη δολοφονική πολιτική της. Αλλά και με τη μάχη ενάντια στις συκοφαντίες της ότι οι γιατροί φτάνει για τους θανάτους εντός και εκτός ΜΕΘ κι όχι η απόφασή της να αφήσει τα νοσοκομεία στην τύχη τους. Αν υπάρχει ένας λόγος που «βρέθηκαν» μάσκες και τεστ για το υγειονομικό προσωπικό ήταν αυτές οι κινητοποιήσεις.

Η σύγκρουση κορυφώθηκε στις αρχές του '21. Στο κέντρο της ήταν η μάχη ενάντια στην απόπειρα απόλυσης του γιατρού **Κώστα Καταρχιά**, τότε προέδρου του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, για τη

Οι απεργίες κρατούν τα νοσοκομεία όρθια

μαχητική συνδικαλιστική του δράση. Ένα πανελλαδικό κύμα συμπαράσταται περισσότερα από ένα σε ακτίνα 20-30 χιλιομέτρων», παρέμειναν σε επίπεδο συνεντεύξεων. Οι αναστολές εργασίας πριν ένα χρόνο αντιμετωπίστηκαν κι αυτές με πρωτοφανή αποφασιστικότητα. Τα νοσοκομεία είδαν εκείνες τις ημέρες μια μαζικότατη απεργιακή διαδήλωση έξω από το Υπουργείο Υγείας, μεγάλες συγκεντρώσεις και συνελεύσεις στα προαύλια, οργισμένες ποταρταπεί και ο Καταρχιάς από απολυμένος και εκτός ΕΣΥ να βρεθεί μόνιμος στο Έλενα Βενιζέλου.

Η μεγαλειώδης αυτή νίκη, που έδειξε σε όλους την αδυναμία της κυβέρνησης να προχωρήσει τις επιθέσεις, έδωσε νέο αέρα στις κινητοποιήσεις. Η απεργία στις 23 Ιούνη των χαρτιών αναστολής. Χάρη σε αυτές τις αντιδράσεις, η επίθεση αναπομονοποιήθηκε στα μάτια της συντριπτικής πλειοψηφίας του κόσμου. Και χάρη στους αγώνες που ακολούθησαν και που ποτέ δεν σταμάτησαν να έχουν σαν κεντρικό αίτημα την επιστροφή όλων των εργαζομένων στη δουλειά τους, φτάνουν να αναστολές σήμερα να είναι άλλο ένα αγκάθι για όλη την κυβέρνηση.

Σε όλα τα νοσοκομεία αυτά τα χρόνια ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί

ριφερειακών νοσοκομείων γιατί δήθεν «είναι πολλά» και «δεν χρειάζονται περισσότερα από ένα σε ακτίνα 20-30 χιλιομέτρων», παρέμειναν σε επίπεδο συνεντεύξεων.

Οι αναστολές εργασίας πριν ένα χρόνο αντιμετωπίστηκαν κι αυτές με πρωτοφανή αποφασιστικότητα. Τα νοσοκομεία είδαν εκείνες τις ημέρες μια μαζικότατη απεργιακή διαδήλωση έξω από το Υπουργείο Υγείας, μεγάλες συγκεντρώσεις και συνελεύσεις στα προαύλια, οργισμένες ποταρταπεί και ο Καταρχιάς από απολυμένος και εκτός ΕΣΥ να βρεθεί μόνιμος στο Έλενα Βενιζέλου.

Η μεγαλειώδης αυτή νίκη, που έδειξε σε όλους την αδυναμία της κυβέρνησης να προχωρήσει τις επιθέσεις, έδωσε νέο αέρα στις κινητοποιήσεις. Η απεργία στις 23 Ιούνη των χαρτιών αναστολής. Χάρη σε αυτές τις αντιδράσεις, η επίθεση αναπομονοποιήθηκε στα μάτια της συντριπτικής πλειοψηφίας του κόσμου. Και χάρη στους αγώνες που ακολούθησαν και που ποτέ δεν σταμάτησαν να έχουν σαν κεντρικό αίτημα την επιστροφή όλων των εργαζομένων στη δουλειά τους, φτάνουν να αναστολές σήμερα να είναι άλλο ένα αγκάθι για όλη την κυβέρνηση.

Σε όλα τα νοσοκομεία αυτά τα χρόνια ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί

του κηρύχτηκαν ανεπιθύμητοι. Από τη Θεσσαλονίκη όπου ο Κίκλιας εγκαινίαζε ΜΕΘ σε... κοντέινερ και χωρίς καμία πρόσληψη προσωπικού για να λειτουργήσουν με αποτέλεσμα να παραμένουν κλειστές ως σήμερα, μέχρι την Ικαρία όπου οργανώθηκε κορωνο-πάρτι προς τιμήν του πρωθυπουργού. Και από το Αγλαία Κυριακού όπου ο Μητσοτάκης βρέθηκε πολιορκημένος από τους εργαζόμενους μέχρι την Κρήτη όπου Γκάγκα και Πλεύρης είχαν να αντιμετωπίσουν οργισμένες συγκεντρώσεις.

Μάχες

Ταυτόχρονα, οι υγειονομικοί δεν σταμάτησαν όλα αυτά τα χρόνια να ανοίγουν τις κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ ενώνοντας τις δυνάμεις τους με όλους τους εργαζόμενους. Όπως και δεν σταμάτησαν να παίζουν πρωτοπορό ρόλο στις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, διαλύοντας το κυβερνητικό αφήγημα ότι για τα προβλήματα του ΕΣΥ ευθύνονται οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Αντίστοιχα οι αγώνες τους

ενάντια στο σεξισμό και τη συμμετοχή τους κάθε χρόνο στην Απεργιακή 8 Μάρτη έφεραν νίκες απέναντι στην κυβέρνηση, όπως όταν προσπάθησε να κλείσει το Κέντρο Μαστού του Έλενα Βενιζέλου ή τη γυναικολογική κλινική του ΓΝΑ Γεννηματάς.

Μόνο τον τελευταίο χρόνο να προσπαθήσει να καταγράψει κανείς τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών, θα χάσει το μέτρημα. Κάθε μήνα θα βρει τουλάχιστον μια πανελλαδική απεργία, δίπλα στις τοπικές κινητοποιήσεις, τις μέρες δράσεις, τις συγκεντρώσεις. Κορυφαίες στιγμές ήταν η Απεργία για την Υγεία που κήρυξαν τον Φλεβάρη οι Ομοσπονδίες των Νοσοκομείων μαζί με την ΑΔΕΔΥ δίνοντάς της πανδημοσιολογικό χαρακτήρα, αλλά και η πανυγειονομική απεργία στις 22 Ιούνη που το σύνθημα «Κάτω η Νέα Δημοκρατία» ήταν κεντρικό. Το ίδιο σημερινές ήταν η αντίσταση στην κυβέρνηση που αντέτρεψε την κυβερνητική προσπάθεια να το κλείσει με πρόσχημα τον εμβολιασμό, οι πρόσφατες κινητοποιήσεις στο Αγλαία Κυριακού για την εργολαβική εργαζόμενη που έχασε το χέρι της σε μηχανήμα εν ώρα δουλειάς, αλλά και όλων των Παίδων ενάντια στην καταστροφική κυβερνητική πολιτική που δεν διστάζει να βάζει σε κίνδυνο την υγεία των παιδιών.

Η συντριπτική πλειοψηφία των κινητοποιήσεων ήταν αποτέλεσμα της οργισμένης διάθεσης των εργαζόμενων από τα κάτω, της μεγάλης εμπειρίας αγώνων που είχαν πριν ακόμα το ξέσπασμα της πανδημίας αλλά και του προωθητικού ρόλου του **Συντονιστικού Νοσοκομείων**. Ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας του με οργάνωση των αγώνων στη βάση, με συνελεύσεις, με απεργιακές επιτροπές, με προτάσεις κλειστές ως σήμερα, ανοιχτά και ενωτικά με όλους τους εργαζόμενους αλλά και την αριστερά μέσα στα νοσοκομεία, το έκαναν τη δύναμη που πίεζε τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να παίρνουν αγωνιστικές αποφάσεις. Τον ίδιο ρόλο έχει παίξει και στην νέα απεργία στις 20 Οκτώβρη.

Όλη αυτή η πορεία φτάνει σήμερα στο να μη μπορεί ο Πλεύρης, ο μεταφασίστας που διάλεξε ο Μητσοτάκης για να τσακίσει το υγειονομικό κίνημα, να πατήσει το πόδι του πουθενά. Και όταν το επιχειρεί, όπως στο ΓΝΑ Γεννηματάς την περασμένη βδομάδα, να αντιμετωπίζει το κράξιμο των εργαζόμενων. Είναι η στιγμή να πάει σπίτι του, όπως και όλη η κυβέρνηση. Και να αφήσουν το ΕΣΥ στα χέρια των υγειονομικών που ξεπουλάται από τον καθένα πώς πρέπει να λειτουργήσει.

Το φυσάει και δεν κρουνεί ο Πλεύρης το φιάσκο των εγκαινίων του ανακαινισμένου ΤΕΠ του ΓΝΑ Γεννηματάς την περασμένη Τετάρτη 12 Οκτώβρη. Η φιέστα που είχε στηθεί για να εκθειάσει ο υπουργός Υγείας την κυβερνητική πολιτική και τη συνεργασία με το Ίδρυμα Λάτση, δωρεά του οποίου έγινε η ανακαίνιση, καταστράφηκε από τη μαζική και οργισμένη συγκέντρωση των εργαζόμενων του νοσοκομείου.

Η κινητοποίηση ήταν συγκλονιστική. Εκατοντάδες υγειονομικοί με τα πανό της Γενικής Συνέλευσης και του Σωματείου τους ξεφτίλισαν τον ίδιο και όλη την κουστωδιά του, αναδεικνύοντας τις δολοφονικές κυβερνητικές επιθέσεις και την απόπειρα ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ. «Τώρα που ξεπλύνετε του Λάτση τα λεφτά, δώστε στα ντουβάρια τα περιστατικά», ήταν το σύνθημα που συμπύκνωσε το πραγματικό νόημα της φιέστας.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ήταν το σύνθημα που δημιούργησε τη μεγαλύτερη δυσарέσκεια εκ μέρους των «επίσημων προσκεκλημένων», οι οποίοι δεν έκρυψαν τα ξινισμένα πρόσωπά τους προς την κινητοποίηση. Από τον **Τασούλα**, τη **Γκάγκα** και τον **Πλεύρη** -που πρώτα κάθισε δίπλα στη **Μαριάννα Λάτση** και ύστερα στην ομιλία του την ευχαρίστησε με γλοιώδη τρόπο «για τη συμβολή του Ιδρύματος»- μέχρι το Διοικητή, τους μεγαλοδιευθυντάδες και τους φιλοκυβερνητικούς συνδικαλιστές του Γεννηματάς, η απελπισία για την τροπή που πήρε η «γιορτή» ήταν ζωγραφισμένη σε όλους. «Εμείς σε τέσσερις μέρες θα εφημερεύουμε σε αυτά τα επείγοντα», μας είπε η **Αλεξανδρή-να Κουρουτζόγλου**, ειδικευόμενη παθολόγος. «Θα εφημερεύουμε χωρίς τραυματισφορείς, χωρίς νοσηλευτές, θα είμαστε τρεις γιατροί για 100 ασθενείς που θα περιμένουν 8 με 9 ώρες στην αναμονή και άλλες τόσες για να μπουν σε ένα ράντζο στην καλύτερη περίπτωση. Κι αυτό θα αναγκαστούμε να το αποφασίσουμε εμείς για ανθρώπους που πονάνε, που είναι υπερήλικες, που έχουν σοβαρά προβλήματα, μπορεί να έχουν καρκίνο, μεταστάσεις και δεν θα υπάρχει γι' αυτούς ένα κρεβάτι.

Ένα φρεσκοβαμμένο κτίριο και μερικά καλύτερα ράντζα θα λύσουν τα προβλήματα; Ή λίγα παραπάνω καροτσάκια; Ποιος θα τα μεταφέρει; Ποιος θα εξετάσει αυτούς τους ανθρώ-

12/10, Κινητοποίηση στο ΓΝΑ Γεννηματάς. Φωτό: Λένα Βερδέ

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ Φιάσκο Πλεύρη

πους, ποιος θα στελεχώσει αυτά τα κτίρια; Κανένας. Δεν υπάρχει ανθρώπινο δυναμικό κι όσο περνάει ο καιρός, τόσο δυσκολεύουν τα πράγματα. Οι γιατροί δεν θα θέλουν να έρθουν να δουλέψουν σε αυτές τις συνθήκες κι όσοι είναι εδώ θα παραιτηθούν. Και θα μείνει το φιλότιμο λίγων ανθρώπων να προσπαθούν να αναταποκριθούν σε αυτές τις συνθήκες. Ντροπή να κάθονται όλοι αυτοί σήμερα στις καρέκλες και να χειροκροτάνε και την ίδια στιγμή οι άνθρωποι που δουλεύουν στα νοσοκομεία να δέχονται αυτή τη συμριφορά».

«Όσα περιέγραψε η Αλεξανδρήνα είναι η ωμή αλήθεια», συμπλήρωσε η **Αλίκη Κορκοβέλλου**, ειδικευόμενη παθολόγος. «Μιλάμε για εφημερίες στα ΤΕΠ που ανοίγουν το πρωί της μιας μέρας και κλείνουν το βράδυ της επόμενης, με τρεις γιατρούς, με ασθενείς που περιμένουν 15 ώρες και κάποιοι μπορεί και να πεθαίνουν επειδή δεν είχαμε χρόνο να τους δούμε. Κι όταν τελειώνει η εφημερία, να μένει ένας ειδικευόμενος που πρέπει να αναλάβει μόνος του 15 ασθενείς, να τους δει, να στείλει τις εξετάσεις στις κλινικές, να κάνει τα πάντα. Είναι επικίνδυνα όλα αυτά για μας και τους ασθενείς μας. Γι' αυτό παλεύουμε. Νομίζω ότι αυτή τη φορά οι κινητοποιήσεις είναι μεγαλύτερες κι ελπίζω να έχουν και αποτέλεσμα».

Η προσπάθεια της αστυνομίας να εμποδίσει τους εργαζόμενους να πλησιάσουν στο ΤΕΠ ανατράπηκε από τη μαζικότητα και την αποφασιστικότητά τους. Το ίδιο και όλες οι απόπειρες του Διοικητή, των παρατρεχάμενων του αλλά και του ίδιου του Πλεύρη να τους φιμώσουν. Δυο φορές τους απευθύνθηκε ο υπουργός. Την πρώτη για να τους υποσχεθεί υποκριτικά ότι θα γίνουν προσλήψεις. «Όταν ερχόμαστε ως απεργοί έξω από το Υπουργείο Υγείας βρίσκουμε τις πόρτες κλειστές με ΜΑΤ», ήταν η απάντηση που πήρε. Τη δεύτερη πετάχτηκε κυριολεκτικά μέσα από την εκδήλωση για να τους ζητήσει «να σεβαστούν» τον αγιασμό. «Με δεήσεις και αγιασμούς δεν λειτουργούν τα ΤΕΠ», απάντησαν οι εργαζόμενοι, θυμίζοντας του ταυτόχρονα με νόημα το πόσο «σεβάστηκε» ο πατέρας του τη Μάγδα Φύσσα στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Άδεια ντουβάρια

Τα συνθήματα και οι αποδοκimasίες δεν σταμάτησαν λεπτό. «Πόσοι διασωληνωμένοι ζουν εκτός ΜΕΘ; Κανείς!», «Εγκαινιάζετε άδεια ντουβάρια», «Τα νοσοκομεία ανήκουν στο λαό, όχι στο κεφάλαιο το ιδιωτικό», φώναζαν οι εργαζόμενοι/ες, διεκδικώντας αυξήσεις, προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, επιστροφή των συναδέλφων τους που βρίσκονται σε αναστολή, λεφτά για την Υγεία, έξω οι ιδιώτες και οι εργολάβοι.

Οι απειλές προς «αυτούς με τις ντουντούκες» που ξεστόμισαν Πλεύρης και Γκάγκα στις ομιλίες τους, δεν πτόησαν κανέναν. Η κινητοποίηση έκλεισε με πορεία μέσα στον χώρο του νοσοκομείου και συζήτηση για τη συνέχεια του αγώνα, με κέντρο την Πανυγειονομική Απεργία στις 20 Οκτώβρη και την Γενική Απεργία στις 9 Νοέμβρη. Εκεί αποκαλύφθηκαν οι μεγάλες πιέσεις που είχαν δεχτεί οι εργαζόμενοι από τη Διοίκηση για να παραβρεθούν στη φιέστα. «Αποδέκτης ήμουν κι εγώ κι άλλες προϊστάμενες να έρθουμε στα εγκαίνια. Μας έπαιρναν από το γραφείο της Διοίκησης. Από χτες είχε ξεκινήσει αυτό, αλλά από σήμερα το πρωί κορυφώθηκε», είπε μία εργαζόμενη χαρακτηριστικά. «Πήγαμε όντως, απλά πίσω από το πανό μας», φώναζαν γελώντας οι υπόλοιποι εργαζόμενοι.

Το φιάσκο ήταν τόσο μεγάλο που η ΔΑΚΕ την επόμενη μέρα «ξέχασε» ότι η κινητοποίηση ήταν απόφαση της μαζικότατης συνέλευσης των εργαζόμενων μια βδομάδα νωρίτερα. Και

έβγαλε ανακοίνωση που την κατήγγειλε ως «απαράδεκτη», «αντιδημοκρατική» και «θλιβερή συμπεριφορά μιας μικρής και απομονωμένης μειοψηφίας». Η εξοργιστική αυτή κίνηση δεν ήταν τίποτα άλλο βέβαια από την ανάγκη της να απολογηθεί στον Πλεύρη. «Η ΔΑΚΕ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ σε ενταταλμένη υπηρεσία και αφού της τράβηξε το αυτί η πολιτική ηγεσία (Πλεύρης-Γκάγκα) καταγγέλλουν τη χτεσινή μας κινητοποίηση που τους χάλασε τη φιέστα. Μας καταγγέλλουν στα χνάρια του Πλεύρη που εχτές από το μικρόφωνο διεμήνυσε “κάποιοι στη διαδρομή μας δεν έχουν θέση, αυτοί με τις ντουντούκες”», απάντησε η Απεργιακή Επιτροπή του Γεννηματάς, η εκλογή της οποίας είχε επίσης αποφασιστεί στη γενική συνέλευση των εργαζόμενων.

«Η χτεσινή κινητοποίηση ήταν Μαζικότατη. Υποδειγματική, Δημοκρατικότατη», συνέχιζε. «Μειοψηφία ήταν οι χειροκροτητές του Λάτση και της Γκάγκα, του Πλεύρη και της Κυβέρνησης. Μαζί μας στο πανό στάθηκαν ασθενείς του Νοσοκομείου, που αυθόρμητα ήρθαν και μας στήριξαν φωνάζοντας τα συνθήματά μας. Εκτός Νοσοκομείου όντως βρέθηκαν άτομα, μόνο που ήταν αστυνομικοί, δικοί τους δημοσιογράφοι, οι Λάτσηδες, οι παπάδες... Η Διοίκηση μας έχει κάνει σαφές ότι ενοχλείται όταν οι εργαζόμενοι συμμετέχουν σε Γενικές Συνελεύσεις, αλλά επιβάλλει να λείπουν όλες και όλοι από τα πόστα τους για να παραβρεθούν στα εγκαίνια. Η τρομοκρατία δεν θα περάσει!... Λέτε χυδαία ψέματα ότι μας απομόνωσαν οι συνάδελφοι. Τα συγχαρητήριά τους δεχόμαστε μαζικά. Είστε ξένο σώμα στο συνδικαλιστικό εργατικό κίνημα».

Την κινητοποίηση χαιρέτισαν με τη σειρά τους η ΟΕΝΓΕ και η ΕΙΝΑΠ, δηλώνοντας την άνευ όρων στήριξη τους στους υγειονομικούς του Γεννηματάς ενάντια στις απειλές Πλεύρη, θυμίζοντάς του ότι «αυτοί με τις ντουντούκες» κράτησαν όρθια τα νοσοκομεία. Η ειρωνία για την πλευρά της κυβέρνησης είναι ότι την ανακοίνωση της ΕΙΝΑΠ την υπόγραφε η πρόεδρος της Ένωσης Ματίνα Παγώνη, μέλος της ΔΑΚΕ Γεννηματάς.

Λένα Βερδέ

Εκλογές στους Ιατρικούς Συλλόγους

Επιτυχία σημείωσε το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή στις εκλογές του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών στις 16 και 17 Οκτώβρη. Το σχήμα της ριζοσπαστικής-αντικαπιταλιστικής αριστεράς κέρδισε 1 έδρα στο νέο ΔΣ του ΙΣΑ και 9 αντιπροσώπους στον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο.

Τα αποτελέσματα για το ΔΣ: Ψήφισαν 8.157, Έγκυρα 7.698. **Αγωνιστικό Μέτωπο Γιατρών** 562 ψήφοι και 1 έδρα, **Αδέσμευτο Ιατρικό Μέτωπο-ΔΗΚΙ-ΙΣΑ** 3.898 ψήφοι και 9 έδρες, **Ανεξάρτητη Ιατρική Κίνηση** 220 ψήφοι, **Ανεξάρτητο Κίνημα Ιατρών** 360 και 1 έδρα, **Δημοκρατική Πανεπιστημονική Κίνηση-ΔΗΠΑΚ** 626 και 1 έδρα, **Ελεύθερα Σκεπτόμενοι Ιατροί** 399 ψήφοι και 1 έδρα, **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή (ΑΡΣΙ/ΕΜΕΙΣ/ΝΥΣΤΕΡΙ/ΡΕΙ/ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ)** 486 και 1 έδρα, **Κίνημα Ιατρών – Κίνημα Νέων Ιατρών** 811 και 2 έδρες, **Πανελλήνια Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Ιατρών – Συνεργαζόμενοι (ΠΑΣΚ Γιατρών)** 297 και 1 έδρα, **Κατσαμπάλης Γεώργιος** (μεμονωμένος υποψήφιος) 39 ψήφοι.

Τα αποτελέσματα για τον ΠΙΣ: Ψήφισαν 8.159, Έγκυρα 7.745. **Αγωνιστικό Μέτωπο Γιατρών** 618 και 11 αντιπροσώπους, **Αδέσμευτο Ιατρικό Μέτωπο-ΔΗΚΙ-ΙΣΑ** 3.820 και 66, **Ανεξάρτητη Ιατρική Κίνηση** 147 και 2, **Ανεξάρτητο Κίνημα Ιατρών** 328 και 6, **Ανεξάρτητοι Υποψήφιοι ΠΙΣ** 331 και 6, **Δημοκρατική Πανεπιστημονική Κίνηση-ΔΗΠΑΚ** 657 και 11, **Ελεύθερα Σκεπτόμενοι Ιατροί** 381 και 6, **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** 508 και 9, **Κίνημα Ιατρών – Κίνημα Νέων Ιατρών** 688 και 12, **Πανελλήνια Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Ιατρών – Συνεργαζόμενοι** 267 και 4.

ΔΑΦΝΙ

Μαζική κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 13/10 στο ΨΝΑ. Με συμμετοχή πάνω από 100 συναδέλφων όλων των ειδικοτήτων και αγωνιστική διάθεση διεκδικήσαμε να μπορούμε να παρέχουμε φροντίδα με ποιότητα στους ασθενείς μας, σε συνθήκες ασφαλείς για εμάς και εκείνους.

Με πορεία από την πύλη στην διοίκηση απαιτήσαμε να μπει όριο 31 νοσηλευόμενων σε κάθε κλινική και να γίνουν άμεσα μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις. Μετά την μαζική κινητοποίηση η διοίκηση αναγκάστηκε σε αναδίπλωση και αποδέχτηκε το αίτημα για 31 ασθενείς ανά ΨΥΤΕ.

Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων ήταν εκεί για να προβάλει την απεργιακή κλιμάκωση στις 20 του Οκτώβρη και τις 9 του Νοέμβρη. Συνεχίζουμε απεργιακά!

Νεκτάριος Χάινταρ,
ειδικευόμενος γιατρός Δαφνί

Όλοι/ες στο πλευρό των απεργών

Την Πέμπτη 20 Οκτώβρη οι εργάτες και οι εργάτριες της Υγείας απεργούν και διαδηλώνουν πανελλαδικά ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη. Γιατροί, νοσηλεύτριες/ές, τραυματιοφορείς, διοικητικοί, καθαρίστριες/ές, τραπεζοκόμες/οι, εργαζόμενοι/ες κάθε ειδικότητας ξεσηκώνονται για να σώσουν το ΕΣΥ από τις δολοφονικές πολιτικές της.

Η απεργία τους είναι κομμάτι των αγώνων όλης της εργατικής τάξης που ετοιμάζεται για την Γενική Απεργία στις 9 Νοέμβρη. Τα αιτήματά τους για προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, αυξήσεις και χρηματοδότηση, ενάντια στους εργολάβους και τους ιδιώτες, είναι διεκδικήσεις των εργαζόμενων σε όλο το δημόσιο που πλήττονται από την κυβερνητική πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων. Αλλά και των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα που απαιτούν αυξήσεις και Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, ενάντια στην ακρίβεια, τη φτώχεια και όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης και των αφεντικών. Η 20 Οκτώβρη θα ενισχύσει το αγωνιστικό μέτωπο στο δρόμο για την πανεργατική, για να μη φορτωθεί η εργατική τάξη τα βάρη και αυτής της κρίσης.

Μάχη

Ταυτόχρονα είναι μάχη που αφορά άμεσα κάθε εργαζόμενο και εργαζόμενη, κάθε φοιτητή/τρια και νεολαίο/α. Οι υγειονομικοί παλεύουν για την υγεία και τη ζωή όλων. Το ΕΣΥ δεν σταμάτησε ποτέ να βρίσκεται στο στόχαστρο. Ούτε η περίοδος της πανδημίας και των δεκάδων χιλιάδων νεκρών δεν στάθηκε ικανός λόγος για αυτή την κυβέρνηση να το στηρίξει και να το ενισχύσει. Τώρα μπαίνει ξανά στο κέντρο των κυβερνητικών επιθέσεων που θέλουν να το διαλύσουν και να το ιδιωτικοποιήσουν. Το «νέο ΕΣΥ» του Μητσοτάκη έχει αρχίσει να μπαίνει σε εφαρμογή μέσα από χτυπήματα σε όλες τις βαθμίδες του, από τα Κέντρα Υγείας μέχρι τα νοσοκομεία. Το πλήγμα για τη συντριπτική πλειοψηφία που το έχει ανάγκη θα είναι μεγάλο.

Γι' αυτό το λόγο, οι υγειονομικοί χρειάζονται τη στήριξη όλων των εργαζόμενων που εξοργίζονται από την κυβέρνηση που θωράκιζε και συνεχίζει να θωρακίζει τα αφεντικά και τα κέρδη τους, αντί για το ΕΣΥ και την περίθαλψή τους. Το ίδιο ισχύει για το φοιτητικό κίνημα και τη νεολαία. Το θέλουμε γιατρούς, Όχι μπάτσους ήταν το σύνθημα που έκανε την πιο άμεση σύνδεση με τις δικές τους μάχες τους. Είναι η ευκαιρία να ακουστεί ξανά.

Στο δρόμο πανυγειονομικά

Από την πλατεία Μαβίλη στις 8.30πμ θα ξεκινήσει την Πέμπτη 20 Οκτώρη το συλλαλητήριο των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία. Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία θα βρίσκονται οι γιατροί και όλοι οι υγειονομικοί της περιφέρειας, σε στάση εργασίας από τις 8πμ έως τις 3μμ οι εργαζόμενοι/ες της Αττικής.

Απεργιακές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις θα γίνουν την ίδια μέρα σε πολλές πόλεις. Στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο στις 9πμ θα βρεθούν οι απεργοί της Θεσσαλονίκης. Στη Νομαρχία στις 11.30πμ θα συναντηθούν οι συνάδελφοί τους στα Γιάννενα. Στα Λιοντάρια στις 12μμ καλούν ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο ΠΑΓΝΗ, ο Σύλλογος Φοιτητών Ιατρικής Ηρακλείου, εργαζόμενοι/ες στο Βενιζέλειο. Συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων θα γίνουν από τα Χανιά μέχρι τη Σύρο.

Η οργάνωση της απεργίας κορυφώνεται σε όλους τους χώρους, με τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες του Συντονιστικού Νοσοκομείων να βρίσκονται παντού στο κέντρο. Τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης που επισκέπτονται κάθε βδομάδα δεκάδες νοσοκομεία ενισχύουν με τη σειρά τους την επιτυχία της απεργίας. Άγιος Σάββας, ΓΝΑ Γεννηματάς, Έλενα Βενιζέλου, Σωτηρία, Αγλαΐα Κυριακού, Αγία Σοφία, Δαφνί, Δρομοκαΐτειο, Κρατικό Νίκαιας, Αττικό, Αγία Όλγα, Ερυθρός, είναι κάποιοι από τους χώρους που ξεσηκώνουν.

Στον Άγιο Σάββα έγινε γενική συνέλευση την περασμένη Τετάρτη 12/10. «Εργαζόμενοι όλων των ειδικοτήτων συζητήσαμε για τα αιτήματα και τη σημασία της απεργίας αλλά και τη συνέχειά της με την πανεργατική στις 9 Νοέμβρη», μας είπε η **Κατερίνα Πατρίκιου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων και μέλος του Συντονιστικού. «Αποφασίσαμε πρόγραμμα ενημερώσεων που ξεκινήσαμε από την επόμενη κιόλας μέρα σε όλα τα τμήματα και τις κλινικές, καθώς και στο ΚΗΝ που βρίσκεται εκτός νοσοκομείου. Τα μέλη του Συντονιστικού είχαμε ήδη προχωρήσει σε περιοδείες, αλλά με τη συνέλευση προστέθηκαν νέες δυνάμεις στη μάχη. Έτσι θα συνεχίσουμε μέχρι την ίδια την ημέρα της απεργίας, που οργανώνουμε και περιφρούρηση σε τμήματα και συγκέντρωση στην

22 Ιούνη, Πανυγειονομική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

πύλη για να βαδίσουμε οργανωμένα προς την πλατεία Μαβίλη.

Προσωπικό ασφαλείας

Επιπλέον αποφασίσαμε να σταλεί έγγραφο του Συλλόγου σε όλους τους αρμόδιους σχετικά με τη λειτουργία του νοσοκομείου ως ημέρα αργίας με το ελάχιστο προσωπικό ασφαλείας. Δεν θα επιτρέψουμε να υπάρχουν τακτικά χειρουργεία, εξετάσεις, ιατρεία κλπ που να σπάνε την απεργία. Επίσης την παραμονή της απεργίας, αποφασίσαμε ότι ο Σύλλογός μας θα καλύψει τους συναδέλφους/ισσες που θέλουν να συμμετέχουν στη συγκέντρωση στην Ευελπίδων για τους υγειονομικούς σε αναστολή που δικάζονται την ίδια μέρα».

Για αυτή την κινητοποίηση, η απόφαση του Συλλόγου αναφέρει: «Την Τετάρτη 19/10 στα δικαστήρια της Ευελπίδων δικάζονται οι 38 υγειονομικοί που συνελήφθησαν επειδή τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν για λίγα λεπτά έξω από το σπίτι του πρωθυπουργού, ενάντια στο μέτρο της αναστολής εργασίας. Ο Σύλλογός μας εκφράζει τη συμπαράσταση όλων μας στους συναδέλφους και ζητάμε να αθωωθούν. Ο Σύλλογος Εργαζομένων του Νοσοκομείου Ο Άγιος Σάββας με απόφασή του προκηρύσσει

2ωρη στάση εργασίας και παρέχει κάλυψη σε όσους συναδέλφους επιθυμούν να βρεθούν στα δικαστήρια της Ευελπίδων την Τετάρτη 19/10/2022 στις 10πμ ώστε να συμπαρασταθούν στους συναδέλφους».

Την ίδια μέρα με τον Άγιο Σάββα, έγινε συνέλευση και στο Αγία Όλγα. «Η συνέλευση έγινε μετά από πίεση που ασκήσαμε στην ηγεσία του Σωματείου με καλέσματα και συγκέντρωση υπογραφών», μας είπε ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο νοσοκομείο και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων. «Η συμμετοχή δεν ήταν μεγάλη, γιατί οι μόνοι που κινηθήκαμε για την οργάνωσή της με αφισάκι και ενημέρωση ήμασταν οι εργαζόμενοι του Συντονιστικού. Παρόλα αυτά έγινε συζήτηση και αποφασίστηκε η συμμετοχή μας στις 20 Οκτώβρη και τις 9 Νοέμβρη με το πανό του Σωματείου. Διεκδικήσαμε επίσης επέκταση της στάσης εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ στις 20/10 για να καλυφτούν όλες οι βάρδιες, καθώς και κάλεσμα στο πλευρό των υγειονομικών που δικάζονται την προηγούμενη μέρα. Αλλά η ηγεσία του Συλλόγου τα απέρριψε. Συνεχίζουμε την οργάνωση της απεργίας τμήμα το τμήμα και άτομο το άτομο».

Λ.Β.

ΚΡΑΤΙΚΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

Μία έδρα στο νέο ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο Κρατικό Νίκαιας κέρδισε η αντικαπιταλιστική αριστερά, στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 13 και 14 Οκτώβρη. Η συμμετοχή της μέσα από την ενωτική πρωτοβουλία «Αριστερή Ριζοσπαστική Συνεργασία Υγειονομικών (ΑΡΣΥ)-Νυστέρι-Ανένταχτοι/ες» ανέβηκε σε ψήφους, συσπειρώνοντας εργαζόμενους και εργαζόμενες από μια σειρά ειδικότητες και τμήματα.

«Στο ψηφοδέλιό μας εντάχτηκαν συνάδελφοι και συναδέλφισσες που δεν είχαν συμμετάσχει ξανά σε εκλογές του συλλόγου, νοσηλεύτριες, τραυματιοφορείς και άλλες πολλές ειδικότητες», μας είπε ο **Βαγγέλης Παππάς**, νοσηλευτής, υποψήφιος του σχήματος από το Νυστέρι και το Συντονιστικό Νοσοκομείων. «Αυτό έδειξε την αναγνώριση που έχουμε κερδίσει σαν αντικαπιταλιστική αριστερά στις μάχες για την υπεράσπιση του ΕΣΥ τα προηγούμενα χρόνια. Και συνέβαλε καθοριστικά στο αποτέλεσμα μας. Όπως και το γεγονός ότι η εκλογική μας καμπάνια συνδυάστηκε με την οργάνωση των επόμενων απεργιών στις 20 Οκτώβρη και τις

9 Νοέμβρη και την πρόταση για κλιμάκωση των αγώνων.

Με τον ίδιο τρόπο ενημερώναμε για το κατέβασμά μας τις δύο μέρες των εκλογών, με κέντρο τους αγώνες που έχουμε να δώσουμε στη συνέχεια. Παρά την αύξηση των ψήφων της ΔΑΚΕ, η αριστερά συνεχίζει να είναι πλειοψηφία στον Σύλλογο και το νοσοκομείο. Δεν χαιρόμαστε με την άνοδο της κυβερνητικής συνδικαλιστικής παράταξης, αλλά δεν χάνουμε από τα μάτια μας τη δυναμική που δημιουργείται για να παλέψουμε και να την απομονώσουμε. Και να ανατρέψουμε τις επιθέσεις της κυβέρνησης που στηρίζει.

Η συσπείρωση που πετύχαμε με αφορμή τις εκλογές μας ανοίγει το δρόμο για τη συγκρότηση μιας επιτροπής αγώνων μέσα στο νοσοκομείο που να πρωτοστατεί στις μάχες. Θα είμαστε στην πανυγειονομική απεργία της Πέμπτης 20 Οκτώβρη με τα πανό και τα πλακάτ μας και θα συνεχίσουμε στις 9 Νοέμβρη και σε κάθε απεργιακό ραντεβού».

Τα αποτελέσματα ήταν τα εξής (σε παρένθεση του 2020): Ψήφισαν 1184, Έγκυρα 1153. **ΔΑΚΕ** 443 (306) και 4 έδρες, **Αγωνιστική Συσπείρωση (ΚΚΕ)** 205 (200) και 2 έδρες, **Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζόμενων (ΣΥΡΙΖΑ)** 165 (224) και 2 έδρες, **ΥΓΕΙΑ** 175 (247) και 2 έδρες, **ΑΡΣΥ-Νυστέρι-Ανένταχτοι/ες** 145 (133) και 1 έδρα.

Πρωτοβουλία “Όχι αστυνομία στα Πανεπιστήμια”

Σε πανελλαδική μέρα δράσης καλεί η πρωτοβουλία πανεπιστημιακών «Όχι Αστυνομία στα Πανεπιστήμια», την Τετάρτη 19/10, με εκδηλώσεις σε πέντε πόλεις.

Στην Αθήνα εκδήλωση θα γίνει στο Κτήριο Αβέρωφ του ΕΜΠ (Πατησίων) με ομιλητές τους **Δημήτρη Καραδήμα**, αντιπρύτανη ΕΚΠΑ, **Δρόσο Γκιντίδη**, αντιπρύτανη ΕΜΠ, **Εφη Παπαγεωργίου**, αντιπρύτανη ΠΑΔΑ, **Ξενοφώντα Κοντιάδη**, καθηγητή Παντείου Πανεπιστημίου, **Δημήτρη Σαραφιανό**, μέλος του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας και με παρεμβάσεις από τη **Ζαμπία Κατσανεβάκη**, μέλος του ΔΣ της Ομοσπονδίας ΕΔΙΠ, την **Αλεξάνδρα Παλαιού**, πρόεδρο Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΜΠ κι εκπροσώπους των φοιτητικών συλλόγων.

Το κάλεσμα στις εκδηλώσεις αναφέρει: «Διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό, διοικητικο υπάλληλοι, μεταπτυχιακοί και προπτυχιακοί φοιτητές και φοιτήτριες από τα πανεπιστήμια πέντε πόλεων, στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στα Ιωάννινα, στον Βόλο και στο Ρέθυμνο, ενώνουμε τις φωνές μας στο πλαίσιο ενός δημοκρατικού διαλόγου για την προστασία του δημόσιου πανεπιστημίου.

Ας σκεφτούμε τι έχει συμβεί τους τελευταίους μήνες στα πανεπιστήμια. Είδαμε πάνοπλους αστυνομικούς και κλούβες να σταθμεύουν στους χώρους της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης και έρευνας. Είδαμε αστυνομικούς ΜΑΤ να ρίχνουν χημικά σε χιλιάδες νέους και νέες που διασκέδαζαν σε συναυλία που γινόταν στο ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη. Είδαμε αστυνομικούς να ξυλοκοπούν φοιτητές και φοιτήτριες που διαμαρτύρονταν σε διαδηλώσεις στην Αθήνα ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία. Είδαμε αστυνομικούς να πυροβολούν ανάμεσα σε ανύποπτους/ες φοιτητές και φοιτήτριες στην είσοδο της σχολής τους στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου.

Ας θυμηθούμε ότι η αστυνομία τα τελευταία χρόνια έχει επανειλημμένα προβεί σε αυθαιρεσίες σε βάρος πολιτών: ξυλοδαρμούς, σεξιστικές παρενοχλήσεις, ανάιτιες συλλήψεις, ρίψη δακρυγόνων, εξευτελιστικούς σωματικούς ελέγχους.

Ας σκεφτούμε ότι τα εκατομμύρια ευρώ που δαπανώνται για την πρόσληψη των 1.000 ΟΠΠΙ θα μπορούσαν να διατεθούν για την προκήρυξη νέων θέσεων διδασκόντων/ουσών, για υποτροφίες ή για την επίλυση των κτιριακών προβλημάτων των ΑΕΙ

Ας δούμε επιτέλους ότι το δημόσιο πανεπιστήμιο διαλύεται, παρά τις επάλληλες διεθνείς διακρίσεις του που συνεχίζονται χάρη στην αυταπάρνηση των μελών του. Με τιμωρητικές πολιτικές οι εισακτέοι μειώνονται, τα ιδρύματα κατασφυαυτώνονται συστηματικά, ένα αντιδημοκρατικό, συγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης επιβάλλεται, οι τίτλοι σπουδών υποβαθμίζονται καθώς εξισώνονται με αυτούς των κολεγίων.

Αν σκεφτούμε όλα αυτά, τότε καταλαβαίνουμε ότι η αστυνομία δεν είναι λύση αλλά πρόβλημα για τις σχολές μας».

Εκδηλώσεις την ίδια μέρα θα γίνουν σε

- **Θεσσαλονίκη**, 11πμ, Κτήριο ΝΟΠΕ ΑΠΘ, Αίθουσα 319 (3ος όροφος).
- **Βόλο**, 6:30μμ Κτήριο Παπαστράτου, Αμφιθέατρο Σαράτση.
- **Ηράκλειο**, 12μ Κτήριο Κ12.1 ΣΕΔΟ Όροφος- Αίθουσα Σεμιναρίων ΣΕΔΟ ΕΛΜΕΠΑ
- **Ρέθυμνο**, 6μμ Αμφιθέατρο Α1 της Φιλοσοφικής Σχολής

Μαζί με τους απεργούς στις 20/10

Συλλαλητήριο καλούν οι φοιτητικοί σύλλογοι αυτή την Πέμπτη 20 Οκτωβρίου, στις 12:30μμ στα Προπύλαια.

Οι φοιτητές/ριες του ΣΕΚ στις Σχολές επιμένουν στην ανάγκη σύνδεσης των φοιτητικών συλλόγων με τους απεργούς υγειονομικούς από όλη την Ελλάδα που θα διαδηλώνουν την ίδια μέρα στην Αθήνα.

Σε προκήρυξή του το ΣΕΚ στις Σχολές τονίζει: «Οι σχολές άνοιξαν με γενικές συνελεύσεις και με φοιτητικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 20/10. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες θα είμαστε στο πλευρό των υγειονομικών που απεργούν την ίδια μέρα 8.30πμ στην πλατεία Μαβίλη. Είναι η καλύτερη αφετηρία για να κλιμακώσουμε τη σύγκρουση με την κυβέρνηση αλλά χρειάζεται συνέχεια. Στις 9 Νοέμβρη η πανεργατική απεργία πρέπει να σημάνει ξεσηκωμό για όλη την εργατική τάξη και την νεολαία, για να σταματήσουμε την ακρίβεια, το χτύπημα στην εκπαίδευση και συνολικά τις επιθέσεις της ΝΔ και να ενωθούμε όλοι μαζί σε μία μεγάλη απεργιακή διαδήλωση για να ξηλώσουμε την κυβέρνηση μαζί με τους νόμους της».

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η συνέλευση της περασμένης Τετάρτης στη Φιλοσοφική της Αθήνας είχε μαζική συμμετοχή και πλούσια συζήτηση. Άνοιξαν τα ζητήματα της αντιμετώπισης των κυβερνητικών επιθέσεων, της πανεπιστημιακής αστυνομίας, της διάλυσης των πτυχίων μας – όπως τελευταία εκφράζεται με τη στέρηση της παιδαγωγικής επάρκειας κλπ. Βάλαμε από τη μεριά μας ότι όλα αυτά είναι κομμάτια της συνολικής μάχης για να ξεφορτωθούμε την κυβέρνηση και γι’ αυτό χρειάζεται να τη δώσουμε μαζί με το εργατικό κίνημα. Σε σύνδεση με τις απεργίες, όπως των υγειονομικών στις 20 Οκτώβρη και την πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη και με κλιμάκωση στη συνέχεια.

Αυτή την Τετάρτη 19/10 πάμε για νέα γενική συνέλευση όπου θα προτείνουμε να πάρουμε απόφαση για συμμετοχή και στα δύο συλλαλητήρια της επόμενης ημέρας. Η Πέμπτη 20/10 να ξεκινήσει από νωρίς, στις 8μση στην Πλατεία Μαβίλη μαζί με τους εργαζόμενους/ες των νοσοκομείων και στη συνέχεια στα Προπύλαια. Και να οργανώσουμε δυναμικά και μαζικά τη συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία.

Σε αυτή την κατεύθυνση βοήθησε και η εκδήλωση που οργανώσαμε τη Δευτέρα 17/10 σαν ΣΕΚ στις Σχολές στη Φιλοσοφική της Αθήνας. Η εκδήλωση έγινε στο πλαίσιο του γύρου εκδηλώσεων που οργανώνει το ΣΕΚ με θέμα «Οι εκλογές στην Ιταλία,η πάλη για την δημοκρατία και η Αριστερά». Τη συζήτηση άνοιξαν ο **Κώστας Καταραχιάς**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου κι ο **Ορφέας Δροσόπουλος**, φοιτητής στη σχολή. Άνοιξε η συζήτηση για τη νίκη της Μερόνι στην Ιταλία και πώς έφτασε σε αυτό το αποτέλεσμα μέσα από την κρίση και την κατάρρευση της κυβέρνησης Ντράγκι. Ο Κώστας έφερε παραδείγματα του τι σημαίνει η μάχη για δημοκρατία στους χώρους δουλειάς κι έβαλε το απεργιακό πρόγραμμα που ακολουθεί στις 20/10 και 9/11. Μπήκαν εικόνες από την εξέγερση στο Ιράν, τη μάχη για την υπεράσπιση του δικαιώματος στις εκτρώσεις, την πάλη ενάντια στους φασίστες κλπ. Στο “τι πρέπει να κάνουμε” η απάντηση ήταν “οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες” και δυνάμωμα της επαναστατικής αριστεράς.

Πηνελόπη Τρομπέτα, φοιτήτρια Φιλοσοφική Αθήνας

ΒΟΛΟΣ

Κατάληψη!

Ο φοιτητικός σύλλογος HMMY Βόλου, βρίσκεται σε κατάληψη η οποία έχει ανακοινωθεί από τις 17/10 έως τις 21/10 . Βασικός λόγος είναι η εντατικοποίηση των σπουδών. Επιπλέον είναι εμφανείς στο τμήμα μας οι ελλείψεις καθηγητικού προσωπικού, κυρίως στο τομέα της Ενέργειας, με αποτέλεσμα ο φοιτητής που θέλει να επιλέξει αυτήν την κατεύθυνση να έχει περιορισμένες επιλογές. Εκτός αυτού, βρισκόμαστε μπροστά στην είσοδο των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια, με στόχο την καταστολή οποιασδήποτε συλλογικής δραστηριότητας από τους φοιτητές.

Ο Φ.Σ. μετά από απόφαση συνέλευσης απευθύνθηκε στον πρόεδρο του τμήματος. Ωστόσο έπειτα από απροθυμία του Προέδρου να απαντήσει, αποφασίσαμε να προβούμε σε δεύτερη συνέλευση την Δευτέρα 17/10 στην οποία η συντριπτική πλειοψηφία ψήφισε το πλαίσιο της πενταήμερης κατάληψης που ήταν πρωτοβουλία του ΡΕΥΜΑ ΕΑΑΚ μαζί με άλλους φοιτητές (ανοιχτό πλαίσιο).

Ζαχαρίας Γεωργιάδης, 2ο έτος HMMY, ΡΕΥΜΑ ΕΑΑΚ

ΠΑΔΑ

Στις 14/10 πραγματοποιήθηκε στο ΠΑΔΑ 1 η πρώτη από τον γύρο εκδηλώσεων που οργανώνει το ΣΕΚ στις Σχολές με θέμα «Οι εκλογες στην Ιταλία, η πάλη για την δημοκρατία και η Αριστερά». Και οι δύο εισηγήτριες, η Ζαννέτα Λυσικάτου, μέλος του γενικού συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ και η Σοφία Βόδενα, φοιτήτρια στο ΠΑΔΑ, ξεκίνησαν από την μεγάλη εικόνα, της πολύπλευρης κρίσης του συστήματος που βαθαίνει και της αντίστασης. Αναφέρθηκαν εικόνες αγώνων, από τους απεργούς στη Βρετανία και τους εργαζόμενους του Γεννηματά που κινήγησαν με πορεία τον Πλεύρη, μέχρι τις γυναίκες στο Ιράν που εξεγείρονται και προφανώς την Ιταλία, που με την άνοδο της ακροδεξιάς και την ανάδειξη των πολιτικών απογόνων του Μουσολίνι σε κυβέρνηση, έχει τα μάτια όλου του κόσμου στραμμένα πάνω της, ενώ πολώνει όλο και περισσότερο την συζήτηση για την δημοκρατία μέσα στην Αριστερά.

Η Ζαννέτα έφερε το παράδειγμα της αντιρατσιστικής κι αντιφασιστικής δράσης στα νοσοκομεία διεκδικώντας δημόσια δωρεάν Υγεία για όλους, αντιστεκόμενοι στην προσπάθεια να αποκλειστούν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες από το ΕΣΥ. Οι χιλιάδες αντιφασίστες/τριες επέβαλαν την δημοκρατία από τα κάτω και επέβαλαν την καταδικαστική απόφαση για εγκληματική οργάνωση.

Η Σοφία έκανε από το πάνελ την σύνδεση των αντεργατικών νόμων του Χατζηδάκη, του νόμου Κ-Χ και του νέου νομοσχεδίου που έρχεται να συρρικνώσει την δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, τους 30.000 μαθητές που άφησε η ΕΒΕ έξω από τις σχολές και του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια ως κομμάτια της επίθεσης στα δικαιώματά μας και ενδείξεις ότι το αστικό κράτος μόνο δημοκρατικό δεν είναι.

Στο κλείσιμο της εκδήλωσης και αφού όλες οι παρεμβάσεις κατέληγαν ότι πρέπει να παλέψουμε αυτό το σύστημα που γεννά και θρέφει τους φασίστες, που δεν μπορεί να είναι δημοκρατικό γιατί σκοπός του είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους για τους λίγους, υπογραμμίστηκε ότι χρειάζεται να γυρίσουμε στις ρίζες της επαναστατικής παράδοσης, στον Λένιν και τον Τρότσκι ώστε να κατανοήσουμε πώς λειτουργεί το αστικό κράτος και οι θεσμοί του αλλά κυρίως να δούμε πως μπορούμε να χτίσουμε το πραγματικό "κράτος δικαίου", το εργατικό κράτος . Μπήκαν τα επόμενα βήματα για το πώς πάμε να παλέψουμε όλα αυτά με πρώτο την οργάνωση της απεργίας των νοσοκομείων 20/10 στην οποία συμμετέχει και καλεί ο Φ.Σ. ΣΔΟΚΕ στις 8:30πμ πλατεία Μαβίλης και μετά στο φοιτητικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια την ίδια μέρα.

Εύα Ντόκου, φοιτήτρια ΠΑΔΑ

Την εβδομάδα που πέρασε ξεκίνησε το νέο εξάμηνο στις σχολές. Πώς βλέπεις το κλίμα μετά από τη μάχη που δόθηκε ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία; Ποια νομίζεις ότι πρέπει να είναι η συνέχεια;

Η πλειοψηφία του φοιτητικού σώματος υπερσπίζεται το μαζικό ενιαίο πανεπιστήμιο που δίνει τη δυνατότητα μόρφωσης σε παιδιά της εργατικής τάξης. Αυτό δε σημαίνει βέβαια ότι παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι οι καπιταλιστικές σχέσεις από τη φύση τους δημιουργούν ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση. Όμως, η κινηματική δράση τους περιορίζει σημαντικά. Στην Ελλάδα το φοιτητικό κίνημα έχει κατορθώσει οι μισοί φοιτητές να προέρχονται από εργατικά και φτωχά λαϊκά στρώματα την ίδια ώρα που στις ΗΠΑ και αρκετές ευρωπαϊκές χώρες το ποσοστό αυτό είναι κάτω από 20%. Παρόλο που η εισοδηματική ανισότητα στην Ελλάδα έχει οξυνθεί ιδιαίτερα τα χρόνια της κρίσης, η ανισότητα στην πρόσβαση στη Παιδεία παραμένει από τις χαμηλότερες και αυτό οφείλεται στη δράση των φοιτητών.

Τα μαζικά και ενιαία πανεπιστήμια είναι από τη φύση τους ανοιχτά στην κοινωνία και τα κοινωνικά κινήματα και αυτό εξηγεί τη λυσσαλέα αντίδραση της κυβέρνησης απέναντί τους με αποκορύφωμα την αναβίωση του χουντικού της ασφάλειας στην περιβόητη «φοιτητική αστυνομία».

Όμως όπως και με τον αντιδραστικό νόμο 815 τη δεκαετία του 1980 έτσι και τώρα η προσπάθεια έχει καταργηθεί στη πράξη. Ο αντιδραστικός ανασχηματισμός των πανεπιστημίων, η μετατροπή της μόρφωσης σε μια παιδεία των «start up» είναι πάγια πολιτική της δεξιάς στα πανεπιστήμια. Βέβαια όπως οι περισσότερες πολιτικές της είναι μια «ρετρό» νεοφιλελεύθερη πολιτική που σκοπό έχει να περιορίσει τον αριθμό των φοιτητών και των τμημάτων και να υποβαθμίσει τις προπτυχιακές σπουδές, μεταφέροντας την ουσιαστική μόρφωση σε κάποια ελίτ μεταπτυχιακών τμημάτων.

Στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ αυτή η εκπαιδευτική πολιτική είναι ήδη ξεπερασμένη. Ακόμη και συντηρητικοί πανεπιστημιακοί και πανεπιστημιακά τμήματα αντιδρούν στην τρομακτική και αυξανόμενη ανισότητα στην Παιδεία. Στα οικονομικά που γνωρίζω υπάρχει μια έντονη συζήτηση για την ανισότητα στη μόρφωση στην οποία συμμετέχουν από το νομπελίστα Angus Deaton του Princeton και τον Gregory Mankiw του Harvard μέχρι τον ετερόδοξο Sam Bowles από τη Santa Fe. Όλοι τους αναγνωρίζουν ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε σε κοινωνίες που τα διδάκτρα των προπτυχιακών φτάνουν τις 80 και 100 χιλιάδες δολάρια το χρόνο αποκλείοντας de facto την πλειοψηφία των νέων από τη μόρφωση και οξύνοντας παραπέρα την εισοδηματική ανισότητα στην κοινωνία. Γιατί τα στοιχεία μας λένε ξεκάθαρα ότι η μορφωτική ανισότητα είναι παράγοντας εισοδηματικής ανισότητας.

Η συνέχεια για το κίνημα λοιπόν θα πρέπει να είναι ότι ο αγώνας για μαζικά, ενιαία δημοκρατικά και αυτοδιοικούμενα πανεπιστήμια είναι αγώνας ενάντια στην ανισότητα και την περιθωριοποίηση της νεολαίας από το σύστημα. Επόμενη μάχη είναι σίγουρα η απόκρουση του νόμου της Κεραμέως για διορισμό των πρυτάνεων και η διεκδίκηση φοιτητικής συμμετοχής στα πανεπιστημιακά όργανα. Βλέπε-

ΠΑΙΔΕΙΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ Ζητήματα δημοκρατίας ανοίγουν παντού

**Ο Νίκος Στραβελάκης,
πανεπιστημιακός,
μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη
για τα καυτά μέτωπα
της περιόδου**

τε ο αποκλεισμός των φοιτητών από τις πανεπιστημιακές διαδικασίες με το νόμο Διαμαντοπούλου ακολουθείται τώρα και από τον αποκλεισμό και των διδασκόντων από τις εκλογές των πρυτάνεων και τη μετατροπή τους σε κάτι σαν τους διορισμένους νομάρχες της χούντας. Αυτό δεν πρέπει να περάσει.

Έχετε πάρει την πρωτοβουλία με τον Ν. Θεοχαράκη, να κάνετε το μάθημα "Ποθητική Οικονομία του Finance" αυτό το εξάμηνο στο Οικονομικό του ΕΚΠΑ. Τι έχει να συμβάλει στη συζήτηση που γίνεται αυτή την περίοδο της κρίσης;

Η πρωτοβουλία ανήκει στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Οικονομικού τμήματος του ΕΚΠΑ. Να σημειώσω ότι είναι ένα από τα λίγα μεταπτυχιακά προγράμματα χωρίς διδάκτρα.

Θα πω δύο λόγια για το πρόγραμμα αλλά και τα οικονομικά συνολικά που είναι νομίζω χρήσιμα. Στα οικονομικά η κατάσταση δεν πάει άλλο. Όλοι αναγνωρίζουν πλέον ότι το επισημονικό παράδειγμα των νεοκλασικών οικονομικών βασισμένο στο «μεθοδολογικό ατομισμό» δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα δεδομένα του σύγχρονου καπιταλισμού. Το παράδειγμα βασίζεται σε ένα ον, τον «homo economicus», που όλη τη ύπαρξη είναι ένα σύνολο από ατομικές προτιμήσεις που μάλιστα δεν επηρεάζονται από τη συναναστροφή του με τους υπόλοιπους ανθρώπους. Είναι μια

ακραία εκδοχή του «φετιχισμού του εμπορεύματος» που υπάρχει στον Μάρξ όπου το σύνολο των ανθρώπινων σχέσεων έχει χαθεί και έχει αντικατασταθεί από σχέσεις πραγμάτων.

Προφανώς οι καπιταλιστικές κοινωνίες ακόμα και σε περιόδους απόλυτης κυριαρχίας των αγορών δεν λειτουργούν έτσι. Το κίνητρο των καπιταλιστικών οικονομιών είναι το κέρδος και αυτό έχει αντιφάσεις. Ακόμα και τα ορθόδοξα οικονομικά αναγνωρίζουν πλέον ότι οι αγορές έχουν αποτύχει στην κρίση του 2008, στην τρομακτική ανισότητα που χαρακτηρίζει το σύγχρονο καπιταλισμό, και στην καταστροφή του περιβάλλοντος. Αναγνωρίζουν έτσι ότι η ανάλυση και τα μέτρα πολιτικής πρέπει να λάβουν υπόψη κοινωνικές και εισοδηματικές ομάδες και για αυτό χρησιμοποιούν όλο και πιο συχνά τον όρο «πολιτική οικονομία».

Η δική μου γνώμη είναι ότι η κλασική πολιτική οικονομία αποτελεί το βασικό εργαλείο κατανόησης του σύγχρονου καπιταλισμού. Βασικό της πλεονέκτημα είναι η ανάλυση με βάση τις πραγματικές κοινωνικές τάξεις και όχι τον «μεθοδολογικό ατομισμό» και τις επιφανειακές ομαδοποιήσεις της ψευτο-πολιτικής οικονομίας των ορθόδοξων οικονομικών. Από τη σκοπιά αυτή είναι το βασικό εργαλείο οικονομικής ανάλυσης του σύγχρονου κόσμου.

Αυτό φαίνεται και στη χρηματοπιστωτική σφαίρα (Finance). Ενώ θα περίμενε κανείς να είναι προνομιακό πεδίο των ορθόδοξων οικονομικών, έχουν αποτελέσει το Βατερλό τους. Οι περιβόητες «αυτορρυθμιζόμενες αγορές» της περιόδου του νεοφιλελευθερισμού κατέρρευσαν σε χάρτινος πύργος στη κρίση του 2008. Ακολούθησε μια πρωτοφανής σε έκταση κοινωνικοποίηση ιδιωτικών ζημιών μέσα από το κράτος και τις κεντρικές τράπεζες που οδήγησε στην εκτόξευση του δημόσιου χρέ-

ους. Χαρακτηριστικά, το δημόσιο χρέος στις ΗΠΑ από 8 τρις το 2008 έφτασε σήμερα τα 33 τρις δολάρια. Ανάλογη ήταν η πορεία του χρέους και στις υπόλοιπες καπιταλιστικές χώρες.

Όμως η κρίση δεν ξεπεράστηκε παρά τα τρισεκατομμύρια που ξοδεύτηκαν. Αυτό συνέβη γιατί η κατάρρευση της αγοράς ενυπόθηκων δανείων μειωμένης εξασφάλισης το 2008 δεν ήταν η αιτία, αλλά ο μηχανισμός πυροδότησης μιας μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης, της πρώτης στο νέο αιώνα. Η κρίση διαρκεί και μάλιστα μπαίνει σε νέα φάση με την εμφάνιση στασιμοληθωρισμού που τροφοδοτείται από τις χαμηλές επενδύσεις (αποτέλεσμα της χαμηλής κερδοφορίας) και τις πολιτικές επιδότησης της κατανάλωσης. Οι τελευταίες εμφανίζονται σαν πολιτικές ανακούφισης του κόσμου όμως στην πραγματικότητα είναι πολιτικές επιδότησης της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Το μάθημα είναι επίκαιρο γιατί μέσα από την ανάλυση του χρήματος, του επιτοκίου και την αποτίμηση κεφαλαιακών τίτλων εξηγεί τους μηχανισμούς εκδήλωσης των αντιφάσεων των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Δηλαδή, πώς ο περιορισμός της κερδοφορίας αντανakλάται σε περιορισμό της προσφοράς χρήματος, την αύξηση των επιτοκίων, τις διακυμάνσεις στις τιμές των μετοχών και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες και υπό προϋποθέσεις σε πληθωρισμό και στασιμοληθωρισμό.

Στις 6 Νοέμβρη συμμετέχεις ως ομιλητής στη συζήτηση "η πάλη για τη δημοκρατία σήμερα και η επαναστατική αριστερά" στη Νομική της Αθήνας. Το τελευταίο διάστημα και ειδικά μετά το σκάνδαλο των υποκλοπών, έχει ανοίξει η συζήτηση για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τη δημοκρατία ευρύτερα. Ποιο είναι το δικό σου σχόλιο πάνω σε αυτό το ζήτημα;

Η συζήτηση για την κρίση, την ανισότητα και την καταστροφή του περιβάλλοντος είναι εν τέλει συζήτηση για τη δημοκρατία. Όπως είπα και παραπάνω ο αυταρχισμός στα πανεπιστήμια είναι μηχανισμός επιβολής φραγμών στη μόρφωση και όξυνσης της ανισότητας στα εισοδήματα. Αντίστοιχα η κοινωνικοποίηση των ζημιών των καπιταλιστών μέσα από τα κράτη και τις κεντρικές τράπεζες, την ίδια ώρα που τα σπίτια του κόσμου βγαίνουν στο σφυρί, ζήτημα δημοκρατίας δεν είναι; Η συμβολή της επαναστατικής αριστεράς σε αυτή τη συζήτηση είναι ότι αναδεικνύει ότι η σφαίρα της πολιτικής και του κράτους δεν είναι αυτόνομη αλλά βασίζεται στις σχέσεις παραγωγής.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Πανευρωπαϊκά επιχειρείται η συγκρότηση μιας ρεφορμιστικής ατζέντας στη βάση της επίλυσης των ανισοτήτων μέσα από την επιβολή φόρων και δασμών χωρίς να θίγονται οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής. Παράλληλα τα συντηρητικά κόμματα έχουν περάσει στην επικίνδυνη περιοχή της υιοθέτησης τμημάτων της ακροδεξιότητας ατζέντας με σκοπό τον προσπορισμό των ψήφων της ακροδεξιότητας. Το αποτέλεσμα είναι το αντίθετο όπως είδαμε στις πρόσφατες εκλογές στη Ιταλία.

Η ανάδειξη αυτών των θεμάτων και κυρίως η μετατροπή τους σε κινηματική και πολιτική δράση είναι ένα κρίσιμο ζήτημα και για το λόγο αυτό χαιρετίζω την πρωτοβουλία και χαιρόμαι που θα συμμετάσχω.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
Lab Cafe, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος, εργαζόμενος ΥΠΠΟ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
Lab Cafe, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΓΚΥΖΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Κλιματική καταστροφή – Οι μάχες για το πρ-σνο και τους δημόσιους χώρους
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Ηλιοπέτρα, Θρησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Ηλιοπέτρα, Θρησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Βραζιλιάνα 7μμ
Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Βραζιλιάνα 7μμ
Ο Τρότσκι τη δεκαετία του ‘30
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΘΗΣΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
● ΠΕΜΠΤΗ 27/10 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Οι εκλογές στην Ιταλία, η μάχη για τη δημο-κρατία και η αριστερά
Ομιλητής: Κύρος Κειχόπουλος

ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10
Glendora, Μεγ. Αλεξάνδρου 81, 7μμ
Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΡΙΤΗ 25/10 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Ιζαμπέλα Μπασάρι

ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Κλιματική καταστροφή – ο καπιταλισμός δεν είναι βιώσιμος
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
καφέ El Punto, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Αντίσταση ‘44
Ομιλήτρια: Άρια Σταροπούλου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Θύμιος 8μμ
Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Μια κρίση χωρίς τέλος
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Οργανώνουμε την απεργία στις 9 Νοέμβρη
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 κεντρική πλ. Αγ. Αναργύ-ρων, φούρνος Leo Κοη 7μμ
Η πάλη για τις συλλογικές συμβάσεις
Ομιλήτρια: Ελπίδα Ζαραδούκα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 κεντρική πλ. Αγ. Αναργύ-ρων, φούρνος Leo Κοη 7μμ
Μια κρίση χωρίς τέλος
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Κουλουράδες 7.30μμ
Η πάλη για στις Συλλογικές Συμβάσεις
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Κουλουράδες 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 Μέρεες Ραδιόφωνου 7μμ
Πανεργατική απεργία 9/11 – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
Στέκι, Πάτμου και Νισύρου 7μμ
Πορνογραφία, σεξεργασία και καπιταλισμός
Ομιλητή: Ντάνι Βάρσο
● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
Στέκι, Πάτμου και Νισύρου 7μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Τζίμης Κυριαζόπουλος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Goody’s, Πλ. ΗΣΑΠ 8μμ
Η εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Goody’s, Πλ. ΗΣΑΠ 8μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Η εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστι-κός;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 δημαρχείο 7.30μμ
Η εξέγερση στο Ιράν
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 δημαρχείο 7.30μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστι-κός;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 20/10
παλιό δημαρχείο Χαλανδρίου 7μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας
● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
παλιό δημαρχείο Χαλανδρίου 7μμ
Ήταν ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11

Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης
● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλητής: Ιάσοντας Παπαδάτος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 19/10 καφέ Ψωμί και Μέλι, πλ. Εθν. Αντίστασης, Ηλιούπολη 7μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Η μουσική, η νεολαία και το σύστημα – σχέσεις αντίστασης και αλλοτρίωσης
Ομιλήτρια: Βασιλική Γρηγοράκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 20/10
καφέ πλ. Σμύρνης 6, 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 27/10
καφέ πλ. Σμύρνης 6, 7.30μμ
Οι εκλογές στην Ιταλία, η μάχη για τη δημο-κρατία και η αριστερά
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11

Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10 καφέ Βαρνάβα 7.30μμ
Οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 9/11
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΠΕΡΘΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
Τι σημαίνει δημοκρατία για την εργατική τάξη
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7.15μμ
28 Οκτώβρη 1940 – Υπήρχαν αντιφασίστες και «αντιφασίστες»
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΝΙΚΑΙΑ -ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 δημαρχείο 7μμ
Τι σημαίνει δημοκρατία για την εργατική τάξη
Ομιλητής: Γιώργος Σύρος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 δημαρχείο 7μμ
28 Οκτώβρη 1940 – Υπήρχαν αντιφασίστες και «αντιφασίστες»
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/10 δημαρχείο 7μμ
9/11 γενική απεργία – Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Θόλος 8.30μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Τζένυ Δεμριτζίδου

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48-50, 6.30μμ
Κλιματική καταστροφή: Ο καπιταλισμός δεν είναι βιώσιμος
Ομιλητής: Θάνος Παυλόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Aberto, Ρήγα Φεραίου 48-50, 6.30μμ
Η πρώτη εργατική δημοκρατία σε μια χώρα – Πώς νίκησε η επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Mixtape 7.30μμ
Κλιματική καταστροφή: Ο καπιταλισμός δεν

είναι βιώσιμος

Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Η μάχη για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργα-σίας
Ομιλήτρια: Μαρία Καλτσουνάκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς
Ομιλητής: Ειρηνάιος Μαράκης
ΠΕΜΠΤΗ 27/10 ΚΑΠΗ Σπλάντζας 7.30μμ
Η μάχη για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργα-σίας
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

Θεσσαλονίκη

ΚΑΜΑΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Baraka 8μμ
Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Baraka 8μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστεράς
Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Ποέτα 8μμ
Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Ρωσία 1917: Να τι σημαίνει εργατική επανά-σταση
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 19/10 καφέ Γιώτης 7.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Κλιματική καταστροφή: Ο καπιταλισμός δεν είναι βιώσιμος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Διώροφον 6.30μμ
Λατινική Αμερική – Η επιστροφή της Αριστε-ράς
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσариδης

Οι εκλογές στην Ιταλία, η μάχη για τη δημοκρατία και η Αριστερά

ΚΥΨΕΛΗ – ΠΑΤΗΣΙΑ – ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
Θεατράκι Φωκίωνος Νέγρη (Σκύρου) 6.30μμ
Ομιλήτριες: Φύλλια Πολίτη, δημοσιογράφος, Σταυρούλα Πανίδου, ΣΕΚ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Πυρσινέλλα 6, 3ος ορ. 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10
καφέ Θύμιος, πλ. Δουργυτιού 8μμ
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης, ιστορικός

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10
καφέ Blue Bear (πατάρι) 6.30μμ
Ομιλητής: Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α., Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Ανταρ-σία στις Γειτονιές της Αθήνας

ΞΑΝΘΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22/10 Εργατικό Κέντρο 6.30μμ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου, ΣΕΚ

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Νίκαιας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σάββατο
Ανω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΘΗΣΕΙΟ
Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Χάληδων 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία, Θόλος 6.30μ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22/10

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

ΓΑΛΑΤΣΙ
Λεωφ. Γαλατσίου και Βεΐκου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 10.30πμ

ΠΑΤΗΣΙΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 12μμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12.00μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλατεία Βαρνάβα 12μ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 12μ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μ

Ν.ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 12μ

Α.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Κάτω πλατεία Everest 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή Αγορά 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ
Βιολογική Λαϊκή πάρκο Τρίτση 11.30
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη και Σβώλου 12μ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πλ. ΑΓ. Θεράποντα 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 11.30πμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία, Θόλος 12μ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μ

εργαπκη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχα-λίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Συνδιάσκεψη ΛΑΕ-Ανυπόταχτη Αριστερά

Το σαββατοκύριακο 15-16 Οκτώβρη πραγματοποιήσε την συνδιάσκεψή της η ΛΑΕ. Περίπου 600 αντιπρόσωποι πανελλαδικά συζήτησαν τα εισηγητικά κείμενα της συνδιάσκεψης **ενέκριναν τον κανονισμό λειτουργίας και εξέλεξαν νέα όργανα του μετώπου. Γραμματείς της ΛΑΕ εκλέχτηκαν οι Δ. Στρατούλης, και η Μαριάννα Τσίχλη. Η συνδιάσκεψη επίσης αποφάσισε την πρόσθεση του «Ανυπότακτη Αριστερά» στον τίτλο της ΛΑΕ «στα πλαίσια της ανασυγκρότησης και διεύρυνσης της» όπως αναφέρει η ανακοίνωσή της.**

Τις εργασίες της συνδιάσκεψης χαιρέτισαν μια σειρά από οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. Ο χαιρετισμός της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** από τον **Α. Δραγανίγο**, μέλος της ΚΣΕ, ανέφερε ότι:

«Η συγκυρία στην οποία διεξάγονται οι εργασίες της Συνδιάσκεψής σας δεν είναι “μια από τα ίδια”. Η κυβέρνηση της ΝΔ βρίσκεται σε βαθιά κρίση, αντιμέτωπη με την οργή της εργατικής τάξης και της νεολαίας για τη φτώχεια, το ρατσισμό, τις επιθέσεις στα δημοκρατικά δικαιώματα. Είναι η κυβέρνηση της φτώχειας, των υποκλοπών, του σεξισμού».

Και σε ένα άλλο σημείο της υπογράμμισε την ανάγκη ύπαρξης: «μιας ισχυρής, μετωπικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, ανεξάρτητης από την αστική πολιτική. Μιας αριστεράς μαχόμενης στους αγώνες, βαθιά αντικαπιταλιστικής στο πρόγραμμά της, ανοιχτής και ενωτικής στις πολιτικές και κινηματικές της πρωτοβουλίες».

Ο **Α. Μπόλαρης** μιλώντας εκ μέρους του

ΣΕΚ υπογράμμισε ότι:

«Έχει διαμορφωθεί ένα μαζικό ρεύμα αγωνιστριών/αγωνιστών που αναζητάει πολιτική στήριξη στους αγώνες του. Που έχει την εμπειρία της διαχείρισης του αστικού κράτους από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν καλύπτεται από τον ηττοπαθή σεχταρισμό του ΚΚΕ ή τις ρεαλιστικές προτάσεις του ΜέΡΑ25. Που θέλει να πάει παραπέρα, να συγκρουστεί με το σύστημα της καταστροφής, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Τον βλέπουμε αυτόν τον κόσμο στους αγώνες δίπλα μας, στη στήριξη σε ενωτικά και ριζοσπαστικά εγχειρήματα σε συνδικάτα, στις φοιτητικές εκλογές.

Ανάγκη

Οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς πρέπει και μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτή την ανάγκη. Η πρωτοβουλία για τη διαδήλωση της 25 Αυγούστου ενάντια στην κυβέρνηση των υποκλοπών, έδειξε στην πράξη ότι πολιτικές πρωτοβουλίες ενωτικές, με προσανατολισμό στα συνδικάτα και τους συλλόγους, αλλά και αιχμηρές με αιτήματα που πάνε πέρα από τον “εκδημοκρατισμό”, φτιασίδωμα των μηχανισμών καταστολής και του “βαθέως κράτους”, αγκαλιάζονται από τον κόσμο της Αριστεράς και του κινήματος που μένει ακάλυπτος από την κοινοβουλευτική αριστερή αντιπολίτευση.

Σε αυτό το δρόμο πρέπει να συνεχίσουμε. Ο επόμενος σταθμός είναι η Γενική Απεργία της 9 Νοέμβρη. Όλοι μαζί, στην πρώτη γραμμή για την οργάνωσή της στους χώρους δουλειάς, με τα σωματεία μας μπροστά στην

απεργιακή συγκέντρωση στην Κλαυθμώνος, να στείλουμε το μήνυμα ότι αυτό που έρχεται είναι σεισμός, όπως στην Σρι Λάνκα που οι εξεγερμένοι κολυμπούσαν στις πισίνες του προεδρικού μεγάρου.

Σαν ΣΕΚ πιστεύουμε ότι αυτές οι ενωτικές πολιτικές πρωτοβουλίες μπορούν και πρέπει να εκφραστούν και στο επίπεδο των εκλογικών μαχών που έχουμε μπροστά μας με ένα κοινό κατέβασα των δυνάμεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Όχι για να μαζέψουμε τα κομμάτια μας, αλλά θαρρετά και αισιόδοξα, για την επόμενη μέρα, για μια ισχυρή αριστερή αντιπολίτευση σε όποιον διαχειριστή αυτού του χρεοκοπημένου ελληνικού καπιταλισμού προκύψει

Για μια αντιπολίτευση που θα βάζει τον πήχη του προγράμματος και των πρωτοβουλιών της στο κίνημα τόσο ψηλά, όσο ψηλά είναι και η αμφισβήτηση της καταστροφικής λογικής του καπιταλισμού από τον κόσμο που υποφέρει αλλά κυρίως παλεύει».

Οι χαιρετισμοί άλλων συλλογικοτήτων όπως του **Κ-Σχέδιου** ή της **Αναμέτρησης**, αναφέρθηκαν στην ίδια ανάγκη. Από τη μεριά τους τόσο η Μαριάννα Τσίχλη όσο και ο Δ. Στρατούλης στην παρουσίαση των εισηγητικών κειμένων της συνδιάσκεψης, αναφέρθηκαν στην ανάγκη να προχωρήσει η συνεργασία της μαχόμενης Αριστεράς. Ο Δ. Στρατούλης επεσήμανε ότι οι άξονες των προγραμματικών θέσεων της ΛΑΕ δεν είναι ένα κυβερνητικό πρόγραμμα αλλά «αιτήματα διεκδίκησης του μαχόμενου λαού».

Εκλογές στον Σύλλογο Υπαλλήλων ΓΓΔΕ

Την Τρίτη 11/10 πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές του Συλλόγου Υπαλλήλων ΓΓΔΕ, για ΔΣ και Ομοσπονδία (ΟΣΥΟ). Ήταν μια κρίσιμη διαδικασία καθώς έγιναν εν αναμονή της “μεταφοράς” περίπου 130 υπαλλήλων σε νέα Διεύθυνση, με εντολή της Διοίκησης. **Συνεπώς, ήταν καταρχάς ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι η δια ζώσης συμμετοχή των συναδέλφων ήταν σχεδόν η ίδια τις προηγούμενες εκλογές (η τελική μικρή αύξηση ήταν λόγω ηλεκτρονικής κάλπης). Πρόκειται για μια ενθαρρυντική εικόνα που δείχνει ότι οι συνάδελφοι ενδιαφέρονται και για το σωματείο τους και για την πορεία του συνδικαλισμού στον χώρο δουλειάς τους.**

Ως **Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία** πετύχαμε μια πολύ μεγάλη νίκη τριπλασιάζοντας τον αριθμό των ψήφων μας, αποτέλεσμα αντίστοιχο της παρουσίας που είχαμε το προηγούμενο διάστημα εντός και εκτός ΔΣ αλλά και του ενισχυμένου ψηφοδελτίου που κατεβάσαμε (από 1 υποψήφιο το 2019 σε 8 για ΔΣ και 9 για ΟΣΥΟ φέτος). Μέσα σε μια πολυμένη προεκλογική καμπάνια, όπου η πλειοψηφική παράταξη (ΔΗΣΥ-ΑΣΚΙ) έβγαινε με το σύνθημα “δεν μπορούν να γίνουν και πολλά” και “φταίνε οι εργαζόμενοι που δεν παλεύουν και δέχονται τα μέτρα”, εμείς επιμέναμε ότι “μπορούμε να πετύχουμε πράγματα αν έχουμε ένα Σύλλογο που θα παλεύει”. Παρά τις επιπλέον δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε (συνάδελφοι εκτός κτιρίου ψήφισαν ηλεκτρονικά και άρα δύσκολα ερχόμασταν σε επαφή μαζί τους, συνάδελφοι συμβασιούχοι δεν έγιναν δεκτοί στο σωματείο) στείλαμε ένα μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις ότι υπάρχει ένα ισχυρό ρεύμα συναδέλφων που ζητάει από τον Σύλλογο πιο μαχητική παρουσία, πιο δημοκρατική λειτουργία και δυναμικότερη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.

Η άνοδος αυτή των ψήφων μεταφράστηκε σε διπλασιασμό των εδρών μας στο ΔΣ, και σε πολλαπλασιασμό του αριθμού των συνέδρων

μας στην Ομοσπονδία. Μάλιστα χάσαμε την τρίτη έδρα στο ΔΣ για μία ψήφο λόγω στρογγυλοποίησης του μέτρου και αφού δεν έγινε αποδεκτή η πρότασή μας να τηρηθεί ακριβώς το μέτρο (ώστε να αποφευχθεί η, μη αρμόζουσα συνδικαλιστικά, διαδικασία της κλήρωσης για την τελευταία έδρα, την οποία επίσης χάσαμε).

Με αυξημένες τις δυνάμεις μας, πλέον έχουμε μπροστά μας νέες μάχες. Αρχικά το συνέδριο της ΟΣΥΟ, 7-8/11, όπου αναμένεται τουλάχιστον να διατηρήσουμε την έδρα που είχαμε στο ΔΣ της Ομοσπονδίας, και αμέσως μετά την οργάνωση της συμμετοχής μας στην μεγάλη απεργία στις 9/11, για την οποία ήδη ετοιμάζουμε την συγκρότηση απεργιακής επιτροπής.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΓΓΔΕ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	2022		2019	
	ΔΣ	ΟΣΥΟ	ΔΣ	ΟΣΥΟ
ΨΗΦΙΣΑΝ	385	388	376	376
ΕΓΚΥΡΑ	368	370	363	361
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ	236 (5)	237 (10)	318 (6)	323 (14)
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ	132 (2)	133 (6)	45 (1)	38 (1)

*σε παρένθεση οι έδρες και οι σύνεδροι

Μεγάλη συμμετοχή και πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση χαρακτήρισε την εκδήλωση – βιβλιοπαρουσίαση για το «Δουργούτι της Κατοχής και της Αντίστασης», που οργάνωσε την Παρασκευή 14/10 το Μαρξιστικό Βιβλιπωλείο, με αφορμή το βιβλίο του Νίκου Αμπανάβα. Η εκδήλωση έγινε στην καρδιά της γειτονιάς του Δουργούτι, στην καπνοεστια από κόσμο Λέσχη Φιλίας. Μετά από μια σύντομη προβολή φωτογραφικού υλικού από το Δουργούτι της περιόδου 1941-1945, άνοιξαν τη συζήτηση ο Σωτήρης Κοντογιάννης, από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω και ο συγγραφέας του βιβλίου κι εκπαιδευτικός Νίκος Αμπανάβας. Το συντονισμό της συζήτησης έκανε η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός μέλος στο ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς.

«Το Δουργούτι ήταν μια παραγκούπολη που έμεναν πρόσφυγες, οι κατατρεγμένοι των κατατρεγμένων. Τα σπίτια ήταν φτιαγμένα από ό,τι υλικό μπορούσε να βρει ο καθένας. Τσίγκους, λάστιχα, ξύλα. Κάποια στιγμή το ελληνικό κράτος έφτιαξε κάποια σπίτια αλλά οι Αρμένιοι πρόσφυγες που ήταν το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού εξαιρέθηκαν γιατί ήταν αλλοεθνείς» ξεκίνησε την παρέμβασή του ο **Σωτήρης Κοντογιάννης**.

«Το ίδιο το ελληνικό κράτος είχε ευθύνη για την προσφυγοποίησή τους. Το μεγαλύτερο μέρος τους δεν έφυγε με την γενοκτονία των Αρμενίων, αλλά όταν ο ελληνικός στρατός επιχείρησε να προελάσει στα εσωτερικά της Τουρκίας την περίοδο της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Μπορεί να ήταν χριστιανοί και όχι μουσουλμάνοι όπως οι σημερινοί πρόσφυγες από τη Συρία ή το Αφγανιστάν, αλλά η συμπεριφορά του ελληνικού κράτους ελάχιστα διαφέρει. Για το ελληνικό κράτος ήταν “τουρκόκομποροι”, οι γυναίκες ήταν “παστρικές”. Όλο το ρατσιστικό πλαίσιο που ακούμε και σήμερα ίσχυε και τότε, τόσο σε ιδεολογικό όσο και σε θεσμικό επίπεδο. Δεν τους δίνονταν ταυτότητες, άδειες εργασίας, δημόσια έγγραφα κλπ. Κάποιοι δούλευαν

Πάνω: Η γεμάτη κόσμο αίθουσα της εκδήλωσης. (Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης)
Κάτω: (Από αριστερά) Νίκος Αμπανάβας, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Σωτήρης Κοντογιάννης

ΔΟΥΡΓΟΥΤΙ

Ξεθάβοντας την πολύτιμη κληρονομιά

σε εργοστάσια της περιοχής, άλλοι προσπαθούσαν να πουλήσουν καρμέλες, φυσικία, μικροπράγματα, για να επιβιώσουν. Και αυτό σήμαινε κυνηγητό από τα κρατικά όργανα.

Αυτός ο κατατρεγμένος κόσμος έγραψε μια από τις πιο λαμπρές σελίδες της Αντίστασης. Το Δουργούτι ήταν ένα από τα προπύργια του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ. Έδειξαν ότι οι πρόσφυγες είναι κομμάτι της εργατικής τάξης, δύναμη για τους αγώνες και υποκείμενο της αλλαγής. Αυτό το ξέρει η άρχουσα τάξη, γι' αυτό και στην Κατοχή εκδικήθηκε πολύ άσχημα το Δουργούτι. Στο Μπλόκο που έγινε από τους ναζί και τους ντόπιους συνεργάτες τους τον Αύγουστο του '44, εκτέλεσαν σχεδόν 200 ανθρώπους και μετά το πυρπόλησαν. Το πώς έγινε το Δουργούτι προπύργιο της Αντίστασης έχει να κάνει με τρία πράγματα: Πρώτον, με την αποτυχία του ρατσισμού. Αρμένιοι και Έλληνες εργάτες βίωναν τα ίδια δεινά στη γειτονιά και στη δουλειά. Δεύτερον, πρόκειται για κόσμο που ήδη αντιστεκόταν στην αστυνομική καταστολή του ελληνικού κράτους. Η αντίσταση στους ναζί ήταν η συνέχεια. Τρίτον, ήταν το ΕΑΜ. Το γεγονός ότι υπήρχε οργανωμένη αριστερά που έδωσε ελπίδα, κέρδιζε στην αρχή τη νεολαία και στη συνέχεια όλο τον πληθυσμό. Έτσι το Δουργούτι έγινε απροσπέραστο για τους ναζί» τόνισε ο Σωτήρης κλείνοντας την παρέμβασή του.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο **Νίκος Αμπανάβας**: «Το Δουργούτι έχει μια ιστορία που ανέκαθεν η εξουσία προσπάθησε να διαγράψει. Αυτό δεν

είναι μια πολιτική άποψη αλλά ο καρπός επιστημονικής έρευνας που έκανα εδώ και δυο χρόνια και αποτυπώνεται στο βιβλίο που σας παρουσιάζουμε» τόνισε. «Αν οι έλληνες μικρασιάτες πρόσφυγες ήταν στον πάτο του βαρελιού, οι αρμένιοι ήταν κάτω από τον πάτο. Αν η μία εικόνα είναι το Δουργούτι ως ένας θύλακας φτωχοποίησης και περιθωριοποίησης που “χαλούσε” τη βιτρίνα της πόλης, τη Λεωφόρο Συγγρού, ταυτόχρονα υπάρχει η εικόνα της αλληλεγγύης και της αγωνιστικής διάθεσης για αλλαγή του κόσμου. Και οι δύο εικόνες ενοχλούν τους ιθύνοντες. Πρόκειται για εργάτες/ριες, Δουλεύουν όλοι, άντρες, γυναίκες, παιδιά. Πολλοί στο εργοστάσιο της ΕΘΕΛ, που τώρα είναι το Ιντερκοντινένταλ. Δεν έχουν εθνικές διαφορές. Αρμένιοι κι Έλληνες έχουν κοινή μοίρα και κοινές συμφορές. Είναι παράδειγμα συναδέλφωσης των λαών.

“Σιγανή βροχή σε διψασμένο χώμα”

Μίλησε ο Σωτήρης για τα παιδιά που πούλαγαν μικροπράγματα. Αυτοί οι “μικροί λαθρέμποροι” θα εξοικειωθούν εξ' ανάγκης με την παραβατικότητα κι όταν αντήχησαν τα χωνιά της ΕΠΟΝ και του ΕΑΜ στις γειτονιές τους, στρατεύθηκαν κατευθείαν. Στο πολύπαθο προσφυγικό Δουργούτι ήταν λογικό να κυριαρχήσει το ΕΑΜ. Οι Δουργουτιώτες βίωναν τριπλή καταπίεση. Ως πρόσφυγες, ως αλλοε-

θνείς κι ως εργάτες. Το απελευθερωτικό πρόταγμα του ΕΑΜ δεν έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία αλλά σαν απαλή σιγανή βροχή σε διψασμένο χώμα... Οι Δουργουτιώτες οργανώθηκαν, κάποιοι ένοπλα. Αποτέλεσαν το Λόχο Δουργούτι που ανήκε στο Δεύτερο Τάγμα του Πρώτου Συντάγματος του ΕΛΑΣ Αθήνας.

Οι γερμανοτσολιάδες ποτέ δεν έχασαν την προσφορά του Δουργούτι στην Αντίσταση. Στις 9 Αυγούστου του 1944 έκαναν ένα από τα μεγαλύτερα Μπλόκα της κατοχικής Αθήνας μαζί με αυτό της Κοκκινιάς. Περικύκλωσαν τρεις περιοχές. Οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ αιφνιδιάστηκαν. 180 εκτελούνται στη μάντρα της ΕΘΕΛ. Άλλοι εκτελούνται στο Φάρο. Το μνημείο που υπάρχει στην πλατεία Φάρου, γράφει “114 νεκροί”. Το μνημείο που υπάρχει εδώ γράφει “τιμή και δόξα στους πατριώτες”. Δεν γράφει τα ονόματα. Δεν τα ξέρουμε.

Μια μπροσούρα του ΕΑΜ αναφέρει το Δουργούτι ως μια από τις 16 αδούλωτες γειτονιές της Αθήνας. Ο αγώνας συνεχίζεται και στα Δεκεμβριανά του '44. Γιατί όπως λέει και εκείνη η μπροσούρα, “στα μάτια των Δουργουτιωτών οι Άγγλοι είχαν κάτι το γερμανικό”. Ο αγώνας τους άλλωστε δεν είχε δικαιωθεί. Οι δοσίλογοι του μπλόκου δεν τιμωρήθηκαν. Ταμπουρώθηκαν λοιπόν στη γειτονιά και περιμέναν τους Άγγλους. Οι Άγγλοι ήθελαν τη Λεωφόρο Συγγρού για να ανεβάσουν δυνάμεις στο στρατόπεδο Μακρυγιάννη που πολιορκούταν

από Ελασίτες. Δόθηκαν μεγάλες μάχες με πενιχρά μέσα. Οι Δουργουτιώτες τα βάζανε με τα καλύτερα τάγματα του Τσόρτσιλ. Η μάχη χάθηκε και το 1946 οι Δουργουτιώτες αποχαιρέτησαν τη γειτονιά τους κάτω από καθεστώς λευκής τρομοκρατίας μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας. Μερικά χρόνια αργότερα ήρθε το “θάνατος στην παράγκα” για να επισφραγίσει το τέλος του αρμενικού χαρακτήρα της γειτονιάς. Το Δουργούτι της κατοχής και της αντίστασης δεν υπάρχει πια αλλά οι άνθρωποί του μας κληροδότησαν αξίες παντοτινές».

Στη συζήτηση που ακολούθησε πήραν το λόγο αρκετοί παλιοί Δουργουτιώτες δίνοντας αξιοσημείωτες παρατηρήσεις και μαρτυρίες για την εργατική σύνθεση του πληθυσμού της περιοχής, την ιστορία της αριστεράς στην περιοχή, τη μεθοδευμένη διάλυση της γειτονιάς κλπ. Συμπληρωματικά, η **Κωνσταντίνα**, εκπρόσωπος της **Ε' ΕΛΜΕ**, μετέφερε την απόφαση του σωματείου για στήριξη της εκδήλωσης, η **Τάνια Βρυζάκη**, τοπική κοινοτική σύμβουλος με την **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**, αναφέρθηκε στις αντιφασιστικές μάχες στη γειτονιά την τελευταία δεκαετία καθώς και τη σημερινή επίθεση “εξευγενισμού” που διώχνει ξανά τους φτωχούς από την περιοχή. Η **Μαρία Στύλλου** τόνισε ότι δεν έπαιξαν ρόλο μόνο οι κοινωνικές συνθήκες για να πάρει το Δουργούτι αυτό το χαρακτήρα, αλλά και το γεγονός ότι υπήρχαν Αρμένιοι που ήρθαν σαν πρόσφυγες και ήδη ήταν οργανωμένοι στην επαναστατική αριστερά της εποχής.

Η εκδήλωση θα δημοσιευτεί βιντεοσκοπημένη από το Μαρξιστικό βιβλιπωλείο και στην ιστοσελίδα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος sekonline.gr.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Εκδήλωση-Συζήτηση

100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή
Σάββατο 22/10, 7μμ
Πολιτιστικός Πολυχώρος Μάνος Λοΐζος Νίκαια

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

“Ζητήματα εξουσίας”

Στο χώρο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη η εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου “Ζητήματα Εξουσίας, από την Κίνα στην Ευρώπη και την Ελλάδα”, του ιστορικού Μιχ. Λυμπεράτου. Για το βιβλίο αλλά και το συνολικό έργο του Μιχάλη μίλησαν οι ιστορικοί και πανεπιστημιακοί Πρ. Παπαστράτης και Γιώργος Μαργαρίτης ενώ τη συζήτηση συντόνισε η Λη Σαράφη, διδάκτωρ Ιστορίας.

Ο υπότιτλος του βιβλίου εξηγεί από μόνος του γιατί αυτό το βιβλίο αξίζει το ενδιαφέρον από τον κόσμο της Αριστεράς: «Αριστερή στρατηγική και αντεπαναστάσεις μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μια συγκριτική παράθεση». Δηλαδή θέτει το ερώτημα γιατί στην Κίνα το 1949 η επανάσταση κέρδισε με τον στρατό και το ΚΚ του Μάο Τσετούνγκ να παίρνει την εξουσία, ενώ στην Ευρώπη η εξέλιξη ήταν εντελώς διαφορετική.

Ο συγγραφέας συνοψίζοντας την ανάλυση του βιβλίου του, έμεινε στο καθοριστικό ρόλο της Σοβιετικής Ενωσης. Ο Στάλιν δεν ήθελε επαναστατικά «πειράματα» αλλά να εξασφαλίσει χώρο για την ανασυγκρότηση της ΕΣΣΔ, ασφάλεια και μια «σφαίρα επιρροής» σε συνεννόηση με ΗΠΑ και Βρετανία. Συνεπώς όπως γράφει και στο βιβλίο του «Η συμβιβαστική γραμμή που ακολούθησαν όλα τα κομμουνιστικά κόμματα του πλανήτη την περίοδο εκείνη έδωσε τα περιθώρια της σταδιακής ανασύνταξης του αστικού πολιτικού κόσμου που σε συνεργασία με τους Αμερικάνους εκδίωξαν τελικά τους κομμουνιστές από τις κυβερνήσεις των χωρών τους και τους περιστοίχισαν με κατασταλτικούς μηχανισμούς που έλεγχε η CIA».

Ο Γ. Μαργαρίτης έθεσε πιο έντονα το ίδιο ερώτημα: γιατί ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος τέλειωσε με κοινωνικές επαναστάσεις ενώ ο Δεύτερος όχι; Αναγνώρισε, κι αυτός, τον καθοριστικό ρόλο της ρωσικής ηγεσίας, που ήταν και η ηγεσία του «διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος». Όμως, σύμφωνα με την άποψή του, η στάση του Στάλιν ήταν η μοναδική ρεαλιστική επιλογή. Η

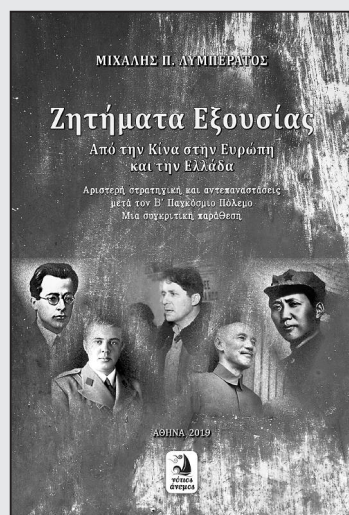
ΕΣΣΔ ήταν κατεστραμμένη από τον πόλεμο, δεν είχε περιθώρια να στηρίξει επαναστατικά κινήματα διακινδυνεύοντας μια σύγκρουση.

Όμως, όπως επισημάνθηκε και στη συζήτηση που ακολούθησε, αυτή η εξήγηση δεν πείθει. Για τον βασικό λόγο ότι η πολιτική του Στάλιν δεν ήταν καινούργια. Το 1936 για παράδειγμα, όταν η Ρωσία υποτίθεται έκανε «θριάμβους σοσιαλιστικής οικοδόμησης» έκανε τις ίδιες επιλογές και τα σταλινικά ΚΚ σε Ισπανία και Γαλλία θυσιάσαν την επανάσταση στο όνομα της συμμαχίας με τους «δημοκράτες αστούς».

Η εξωτερική πολιτική του Στάλιν ήταν σε άμεση συνάφεια της «εσωτερικής». Δηλαδή της αντεπανάστασης που ξεθεμελίωσε τις κατακτήσεις του Οκτώβρη. Έχτισε μια υπερδύναμη που κατάφερε μεν να προελάσει μέχρι το Βερολίνο, αλλά αφού πρώτα είχε περάσει σαν οδοστρωτήρας πάνω από την εργατική τάξη και τους αγρότες.

Ο Πρ. Παπαστράτης παρουσίασε το συνολικό, μέχρι στιγμής, έργο του Μιχ. Λυμπεράτου. Ένα έργο εντυπωσιακό για την ιστορία της Αριστεράς από τις δεκαετίες του '30 και του '40 μέχρι και την ΕΔΑ στη δεκαετία του '50. Να προσθέσουμε, ότι η συμβολή του στις συζητήσεις, όπως ο Μαρξισμός 2022 ή οι βιβλιοπαρουσιάσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, είναι πάντα ουσιαστικές και γόνιμες. Χρειαζόμαστε αυτές τις συζητήσεις για την Ιστορία για να παλέψουμε νικηφόρα σήμερα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΝΟΜΠΕΛ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΟΝ ΜΠΕΡΝΑΝΚΕ

Βραβείο για τον τραπεζίτη πρόκληση για τους φτωχούς

Το «Νόμπελ Οικονομίας» ήταν από την ίδρυσή του πριν από 54 χρόνια πάντα μια πρόκληση. Πρώτα απ' όλα γιατί δεν έχει καμιά σχέση με τον Άλφρεντ Νόμπελ. Ο Νόμπελ κληροδότησε όλη του την περιουσία στο ομώνυμο ίδρυμα με στόχο να βραβεύει κάθε χρόνο «αυτούς που προσέφεραν τα περισσότερα στην ανθρωπότητα».

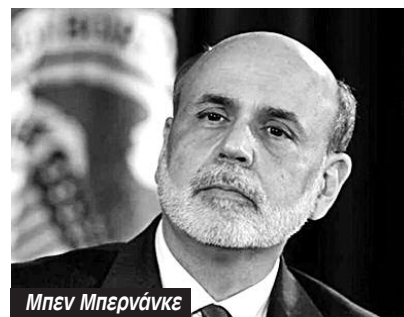
Οι φετινοί νικητές του «Νόμπελ Οικονομίας» δεν έχουν προσφέρει τίποτα στην ανθρωπότητα. Για την ακρίβεια έχουν παίξει, ο καθένας στον τομέα του, σημαντικό ρόλο στην αύξηση της ανισότητας στην επιδείνωση της θέσης της πλειοψηφίας και την εξαθλίωση των φτωχών.

Το «Νόμπελ Οικονομίας» μοιράστηκαν φέτος τρεις «εξέχοντες» οικονομολόγοι.

Ο πρώτος είναι ο Μπεν Μπερνάνκε, ο πρώην διοικητής της Αμερικανικής Κεντρικής Τράπεζας (FED). Το μεγάλο του επίτευγμα υποτίθεται ότι ήταν η αντιμετώπιση της κρίσης του 2008. Χάρη στις «έγκαιρες», «ριζοσπαστικές» του παρεμβάσεις (την άμεση πώση των επιτοκίων, τα προγράμματα ποσοτικής χαλάρωσης κλπ) το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα διασώθηκε από την κατάρρευση και η παγκόσμια οικονομία γλύτωσε από μια νέα Μεγάλη Ύφεση. Αυτό φυσικά που ξεχνάνε αυτές οι αγιογραφίες είναι την κληρονομιά αυτής της διάσωσης – μια τεράστια κερδοσκοπική φούσκα που καταδιώκει συνεχώς την παγκόσμια οικονομία. Ακόμα χειρότερα, ξεχνάνε ότι η επιχείρηση διάσωσης είχε τη δική της «ιφίγενεια», τους εργάτες και τους φτωχούς που θυσιάστηκαν στο όνομα της επιβίωσης των τραπεζών.

Το βραβείο ο Μπερνάνκε, τυπικά, δεν το πήρε για όσα έκανε σαν διοικητής της FED. Το πήρε, υποτίθεται, για την θεωρητική του συμβολή στην οικονομική θεωρία – για μια εργασία που είχε δημοσιεύσει τη δεκαετία του 1980 στην οποία απέδιδε την γενικευμένη κατάρρευση της δεκαετίας του 1930 στο «bank run», τις «μαζικές αναλήψεις πανικού» που έσπρωξαν χιλιάδες τράπεζες στην χρεοκοπία.

Το «bank run» ήταν το αντικείμενο της μελέτης και των δυο άλλων βραβευθέντων – του Φίλιπ Ντύμπρικ και του Ντάγκλας Ντάιμοντ. Και οι δύο είναι καθηγητές σε αμερικανικά πανεπιστήμια. Οι δυο οικονομολόγοι, σύμφωνα με την εφημερίδα Financial Times, «εξήγησαν ότι οι τράπεζες παίζουν έναν κρίσιμο ρόλο λειτουργώντας σαν ο σύνδεσμος μεταξύ των αποταμιευ-

τών, που θέλουν να έχουν άμεση πρόσβαση στα χρήματά τους και των δανειστών που χρειάζονται μακροπρόθεσμες πιστώσεις – όμως οι τράπεζες είναι από τη φύση τους ευάλωτες όταν ο κόσμος πιστεύει ότι οι αναλήψεις θα ξεπεράσουν τη δυνατότητά τους να ανταποκριθούν. Οι Ντάιμοντ και Ντύμπρικ πρότειναν μια εφικτή λύση στο πρόβλημα: ... κρατική εγγύηση των χρημάτων των καταθετών».

Ανυποληψία

Οι τράπεζες έπεσαν σε απόλυτη ανυποληψία τη διετία 2009-2010. Τότε είχαν θεωρηθεί ο βασικός υπεύθυνος για την οικονομική κρίση που είχε ξεσπάσει. Και όχι και εντελώς άδικα: η κρίση είχε πυροδοτηθεί από ένα όργιο κερδοσκοπίας πάνω στην αξία της γης που είχε στο κέντρο της τις μεγάλες αμερικανικές τράπεζες. Τα ΜΜΕ ξιφουλκούσαν για μήνες καθημερινά ενάντια στα διαβόητα «γκόλντεν μπόις», τα στελέχη των τραπεζών που συνέχιζαν να ζούνε μέσα στη χλιδή τη ώρα που είχαν βυθίσει την παγκόσμια οικονομία στο χάος. Στη συνέχεια, βέβαια, όλα αυτά ξεχάστηκαν. Και σιγά σιγά έγιναν και πάλι τραπεζίτες, επενδυτές, χρηματιστές, στελέχη. Η κοσμική τους ζωή έγινε και πάλι ευυπόληπτη. Επιφανείς οικονομολόγοι είναι που μας έσωσαν από την καταστρο-

φή. Νομπελίστες...

Το «Νόμπελ Οικονομίας» δεν ήταν στην πραγματικότητα ποτέ τίποτα διαφορετικό. Ο Πέτερ Νόμπελ, απόγονος του εφευρέτη, το έχει πολλές φορές καταγγείλει. «Ο Νόμπελ», λέει, «απεχθανόταν τους ανθρώπους που νοιάζονταν περισσότερο για τα κέρδη από ότι για την ευημερία της κοινωνίας».

Η ίδια η λίστα των μέχρι τώρα βραβευμένων βγάζει κυριολεκτικά μάτια. Το 1976 βράβευσαν τον Μίλτον Φρίντμαν, τον πάπα του νεοφιλελευθερισμού και οικονομικό σύμβουλο του αιμοσταγούς δικτάτορα της Χιλής Στρατηγού Πινοσέτ. Το 1997 τον Ρόμπερτ Κοξ Μέρτον και τον Μάικρον Σάμιουελ Σολς, δυο ακόμα «επιφανείς» οικονομολόγους που εκτός από καθηγητές ήταν και οι ιδρυτές του LCTM, του διαβόητου hedge fund που χρεοκόπησε -σημαδιακά- το 1997 απειλώντας να παρασύρει μαζί του στην άβυσσο όχι μόνο το αμερικανικό αλλά και το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα.

Μια τελευταία λεπτομέρεια: η επιτροπή αξιολόγησης είναι στενά δεμένη με την Εταιρία Μοντ Περελέν – το διεθνές άντρο του νεοφιλελευθερισμού που είχαν ιδρύσει το 1947, ανάμεσα σε άλλους ο Μίλτον Φρίντμαν και ο Φρίντριχ φον Χάγκεν. «Οι κεντρικές αξίες του πολιτισμού κινδυνεύουν», έγραφε η ιδρυτική της διακήρυξη. «Υποδαυλίστηκαν από την υποχώρηση της πίστης στην ατομική ιδιοκτησία και ανταγωνιστική αγορά».

Φέτος δεν βραβεύτηκαν τρεις «εξέχοντες οικονομολόγοι». Βραβεύτηκαν οι τράπεζες, οι θεματοφύλακες των πραγματικών αξιών του πολιτισμού, της ελεύθερης αγοράς και του ανταγωνισμού.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Το σιχαμερό πρόσωπο μιας σεξιστικής κυβέρνησης

Έχοντας μπει ήδη στη δεύτερη εβδομάδα της αποκάλυψης ότι ο Ηλίας Μίχος, που ήταν μέλος και στέλεχος της ΝΔ στο 4ο Διαμέρισμα Αθήνας, συστηματικά βίαζε και εξέδιδε την δωδεκάχρονη κοπέλα στα Σεπόλια, η κυβέρνηση και στο σύνολό του ο κρατικός μηχανισμός δείχνουν το πιο σιχαμερό τους πρόσωπο.

Η αρχική προσπάθεια να υποβαθμιστεί η σχέση του Μίχου με τη Νέα Δημοκρατία, ότι τάχα απλά περνούσε και έβγαζε φωτογραφίες με υπουργούς και στελέχη της, έπεσε στο κενό. Οι μηχανισμοί της εξουσίας έκριναν ότι η μόνη εναλλακτική ήταν να περάσουν στην αντεπίθεση και να θολώσουν τα νερά, η συσκότιση. Και ο τρόπος που βρήκαν για να το κάνουν ήταν η επίθεση στην οικογένεια της 12χρονης.

Η πρόθεση έγινε σαφής με τον πιο κατάπτυστο τρόπο, νωρίς νωρίς, με τη σύλληψη του πατέρα της. Η αστυνομία αφού πραγματοποιήσει έρευνα στο σπίτι της 12χρονης συνέλαβε τον πατέρα της γιατί βρήκε στο σπίτι του «μικροποσότητα ναρκωτικών» ενώ ήταν ήδη γνωστό ότι ο ίδιος είναι τοξικομανής! Έπρεπε οπωσδήποτε δίπλα στην είδηση της σύλληψης του Μίχου και των υπολοίπων δραστών να μαθαίνουμε στα δελτία ότι «συνελήφθη και ο πατέρας»...

Μετά ήρθε η σειρά της μητέρας που είναι ήδη προφυλακισμένη με την κατηγορία της μαστροπείας σε βάρος της ανήλικης κόρης της παρότι η ίδια αρνείται πεισματικά τις κατηγορίες. «Δεν ξέρω ποιο ήταν το στοιχείο που οδήγησε στην προφυλάκισή της. Θεωρώ ότι είναι θέμα χρόνου να βρεθεί και αυτός που έβαλε χρήματα 3 φορές στον λογαριασμό της» δήλωσε η κα **Ταραχοπούλου**, συνήγορος της μητέρας του κοριτσιού, που δούλευε σαν καθαρίστρια στο μαγαζί του Μίχου. Πόσα ήταν αυτά τα χρήματα; Τέσσερα «εμβάσματα» των 25, 25, 20 και 40 ευρώ. «Για 20 ευρώ να συλλάβουν τη γυναίκα, ότι ήτανε μπλεγμένη; Είναι δυνατόν να έκανε κάτι τέτοιο; Για 20 ευρώ;» αναρωτήθηκε εύλογα η γιαγιά της 12χρονης αλλά όχι εκείνοι που την προφυλάκισαν.

Στην κατάθεσή της η ίδια η 12χρονη ήταν κατηγορηματική ότι η μητέρα της δεν ήξερε τίποτα και πως για όλα την καθοδηγούσε ο Μίχος. «Στης μητέρας μου την κάρτα έμπαινε μόνο το επίδομα παιδιού και την χρησιμοποιούσε μόνο γι' αυτό. Μετά άλλαξε αυτό και το επίδομα έμπαινε στο λογαριασμό του πατέρα μου. Ο Ηλίας μου είχε πει την πρώτη φορά να δω που βάζει την

κάρτα η μητέρα μου. Του την έδινε εγώ καμιά φορά και μου την επέστρεφε μετά από κάνα δύο ημέρες».

Σχετικά με τα 100 και 100 ευρώ που η μητέρα καταθέτει η ίδια ότι πήρε από τη σύζυγο του Μίχου και κοινοτική σύμβουλο του Μπακογιάν-

νη, το γεγονός συνέβη αφού ήδη η μητέρα είχε καταγγείλει τον Μίχο στην αστυνομία. «Ο λόγος για τον οποίο απέστειλα το μήνυμα και έλα-

Το Σάββατο 15 Οκτωβρίου βρεθήκαμε όλοι μαζί στο μετρό στα Σεπόλια για να διαδηλώσουμε στη γειτονιά. Συμμετοχή με πανό είχαν φεμινιστικές οργανώσεις, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο σύλλογος εκπαιδευτικών ΠΕ "Αριστοτέλης", φοιτητικοί σύλλογοι, η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, η συνέλευση κατοίκων Κολωνού και Ακαδημίας Πλάτωνος και οργανώσεις της αριστεράς.

Βρεθήκαμε όλοι μαζί για να δηλώσουμε την οργή μας απέναντι στην ακραία εκμετάλλευση ενός 12χρονου κοριτσιού που ζούσε στη γειτονιά. Μαζευτήκαμε, ακόμα, για να ζητήσουμε δικαιοσύνη, για να εμποδίσουμε τη συγκάλυψη ενός ακόμη εγκλήματος από την κυβέρνηση που αποφυλακίζει τον Λιγνάδη, καλύπτει βιαστές και μαστροπούς, καλύπτει αστυνομικούς από το αστυνομικό τμήμα της Ομόνοιας παρά την καταγγελία της 19χρονης για τον βιασμό της.

Συγκεντρωθήκαμε γιατί δεν έχουμε εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη τους. Δεν εμπιστευόμαστε ένα σύστημα που οδηγεί χιλιάδες συνανθρώπους μας να ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και στη συνέχεια τους εγκυβάζει για αυτό. Δεν εμπιστευόμαστε τους πολιτικούς που τρέχουν να συγκαλύψουν τους φίλους τους ενώ παράλληλα κυκλοφορούν παντού στο διαδίκτυο φωτογραφίες μαζί τους.

Ως σύλλογος εκπαιδευτικών αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε σε αυτή την κινητοποίηση θεωρώντας πως ό,τι συμβαίνει στη γειτονιά μας μας αφορά, πως ό,τι συμβαίνει στους μαθητές μας είναι και δικό μας ζήτημα.

Εντυπωσιακή ήταν η ανταπόκριση του κόσμου από τη γειτονιά, με τη συμμετοχή πολλών κατοίκων αλλά και ανθρώπους να μας χειροκροτούν από τα μπαλκόνια των πολυκατοικιών. Χαρούμενοι έλεγαν πως είναι η μεγαλύτερη συγκέντρωση στους δρόμους του Κολωνού εδώ και χρόνια.

Η πορεία, στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 1.000 άνθρωποι, προχώρησε στους δρόμους της περιοχής και έκανε στάση έξω από το μαγαζί του παιδοβιαστή. Η οργή ενός κομματιού της διαδήλωσης εκφράστηκε με συνθήματα, ρίψη αυγών στις τζαμαρίες και με το κάψιμο του αυτοκινήτου του. Η αστυνομία έκανε χρήση χημικών για να διαλύσει την συγκέντρωση, ενώ ένας διαδηλωτής χρειάστηκε να διακομιστεί στο νοσοκομείο. Ωστόσο, το μεγαλύτερο κομμάτι των διαδηλωτών ανασυγκροτήθηκε και πορεύτηκε εκ νέου προς το μετρό, όπου και δέχτηκε ξανά επίθεση με δακρυγόνα.

Δεν μας κάνει εντύπωση η στάση της αστυνομίας. Πρόκειται για ένα σώμα που βασανίζει, κακοποιεί, βιάζει, συγκαλύπτει θεωρώντας πως δεν θα τιμωρηθεί ποτέ για τίποτα. Πρόκειται για ένα σώμα που δίνει δημόσια οδηγίες στους γυναικοκτόνους, για το πως να πέσουν στα μαλακά.

Η στάση τους μας εξοργίζει ακόμη περισσότερο. Μας κάνει να συνειδητοποιούμε πως χρειάζεται να παλέψουμε ενάντια στην κυβέρνηση που έχει κάνει πρόταγμα το "πατρίς, θρησκεία, οικογένεια" και οδηγεί περισσότερες γυναίκες και περισσότερα παιδιά στο να υφίστανται καθημερινά βία και κακοποίηση. Πως είναι η στιγμή να παλέψουμε όχι μόνο για να αποδοθεί δικαιοσύνη αλλά και για να ανατρέψουμε το σύστημα που γεννά φτώχεια, σεξισμό και εκμετάλλευση.

Μαριάννα Χρονοπούλου,
δασκάλα, 144ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών

βα τα συγκεκριμένα ποσά ήταν γιατί με είχε ενημερώσει και καθοδηγήσει η αστυνομία να μην υποπτευθεί ο Ηλίας Μίχος ότι είχα προβεί σε καταγγελία». Αν φωτίζουν κάτι αυτά τα μηνύματα είναι τα όσα υποστηρίζει στην κατάθεση της η μητέρα: «Πριν φύγω από τη συνάντησή μας, μου πρότεινε να πάμε σε έναν δικηγόρο και να υπογράψω ένα χαρτί ότι δε θα προβώ σε καταγγελία, ενώ εκείνη θα μου έδινε μία καλή αποζημίωση, για να μην καταστραφούν δύο οικογένειες».

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι στοιχεία έχουν ανακριτές και εισαγγελείς για να διατάξουν την προφυλάκιση της μητέρας. Αλλά, όποια και να είναι αυτά, αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει αυτές τις μέρες είναι μια ξεδιάντροπη, χονδροειδής μετακύλιση των πραγματικών ευθυνών.

Κράτος βιαστής

Βιαστής της 12χρονης δεν είναι μόνο ο Μίχος και οι υπόλοιποι δράστες που ήδη οδηγούνται στην φυλακή. Βιαστής είναι το ίδιο κράτος. Οι πολιτικοί, δικαστικοί, αστυνομικοί «θεσμοί» καθώς και οι εκπρόσωποί τους με ονοματεπώνυμο που καταδίκασαν σε αιώνια φτώχεια και δυστυχία μια οικογένεια με οκτώ παιδιά, μια μάνα που δούλεψε καθαρίστρια και ένα τοξικομανή πατέρα. Αυτοί που ουρλιάζουν υποκριτικά για την «υπογεννητικότητα» αλλά αφήνουν τις φτωχές οικογένειες έρμαια του κάθε Μίχου με τις διασυνδέσεις του στην κυβέρνηση, την εκκλησία και την αστυνομία. Αυτοί που με τις πολιτικές της άγριας λιτότητας έχουν διαλύσει τις δημόσιες δομές υποστήριξης και πρόνοιας για τις οικογένειες, τα παιδιά, τις γυναίκες – και τώρα παίζουν ξανά υποκριτικά το χαρτί της «ατομικής ευθύνης».

Οι «άριστοι» φίλοι των Λιγνάδων, που ζώντας μέσα στη χλιδή συνέτριψαν αυτήν την οικογένεια – καθώς και χιλιάδες άλλες – με τις πολιτικές τους, έρχονται τώρα να τη διαμελίσουν και να την καταβροχθίσουν. Στοχοποιώντας τον «πατέρα-τοξικομανή», χτίζοντας ξανά την εικόνα «μητέρα-τέρας», στέλνοντας τα έξι ανήλικα παιδιά τους σε ίδρυμα τάχα για να «προστατευτούν», αφήνοντας τα δύο ενήλικα –που επιβεβαιώνουν τα όσα έλεγε οδυρόμενη η μητέρα τους– να ξεσπάνε σε κλάματα βλέποντας τη να συλλαμβάνεται. Με αντίτιμο να καλύψουν για ακόμη μια φορά τις δικές τους τεράστιες ευθύνες.

Γ.Π.